

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ
พนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา
Factors Associated with Satisfaction of Farmers to the Performance of
ORRAF Staff Working in the Office of Rubber Replanting Fund (ORRAF)
Songkhla Province

มิลินภัทท์ บุญคงมา
Milinpat Boonkongma

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Science in Agricultural Development
Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ
พนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา
Factors Associated with Satisfaction of Farmers to the Performance of
ORRAF Staff Working in the Office of Rubber Replanting Fund (ORRAF)
Songkhla Province

มิลินภัทท์ บุญคงมา
Milinpat Boonkongma

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Science in Agricultural Development
Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่
ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาวมิลินภัทท์ บุญคงมา

สาขาวิชา พัฒนาการเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีติ เวทย์ประสิทธิ์)

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา สมบูรณ์สุข)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีติ เวทย์ประสิทธิ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สายัณห์ สดุดี)

.....กรรมการ
(ดร. เชิดศักดิ์ เกื้อรักษ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคล
ที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิติ เวทย์ประสิทธิ์)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....
(นางสาวมิลินภัทท์ บุญคงมา)
นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวมิลินภัทร์ บุญคงมา)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวมิลินภัทร์ บุญคงมา
สาขาวิชา	พัฒนาการเกษตร
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจระดับความพึงพอใจปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางข้อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 183 ราย จาก 8 อำเภอของจังหวัดสงขลา ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และที่ได้รับการฝึกอบรมที่จัดทำโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางปี 2557 ถูกคัดเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการทดสอบไค - สแควร์

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 51.54 ปี จบชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 26.78 จบถึงศาสนาพุทธ ร้อยละ 55.19อาชีพหลักทำสวนยางพารา ร้อยละ 86.89 ประการณทำการเกษตรเฉลี่ย 23.66 ปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวนพื้นที่ถือครองสวนยางพาราเฉลี่ย 19.63 ไร่ มีรายได้เฉลี่ยทั้งหมด 213,242.15 บาทต่อปี รายจ่ายเฉลี่ยทั้งหมด 170,871.32 บาทต่อปี ส่วนระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง พบมีค่าเฉลี่ยรวม 3.64 อยู่ในเกณฑ์มาก และภาพรวมระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางทางด้านการจัดการสวนด้านกลุ่มและองค์กรด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านธุรกิจและการลงทุน และด้านการตลาดพบมีค่าเฉลี่ยรวม 3.23 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สำหรับข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยาง จากการวิจัยพบว่าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในจังหวัดสงขลาควรมีการจัดการอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรด้านการดูแลบำรุงรักษาต้นยางพาราควรมีการฝึกอบรมพนักงานสงเคราะห์สวนยางมีความสามารถในการปฏิบัติงานภาคปฏิบัติได้จริง นอกจากนี้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา นำไปพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานให้เป็นที่พึงพอใจแก่เกษตรกรชาวสวนยางต่อไป

Thesis Title	Factors Associated with Satisfaction of Farmers to the Performance of ORRAF Staff Working in the Office of Rubber Replanting Fund (ORRAF) Songkhla Province
Author	Milipat Boonkongma
Field of Study	Agricultural Development
Academic Year	2015

ABSTRACT

This study aimed to examine social and economic characteristics, satisfaction levels, relevant working factors, and suggestions related to roles of ORRAF staff under the Office of the Rubber Replanting Aid Fund (ORRAF) in Songkhla province responded by rubber farmers. A group of 183 rubber farmers from 8 districts under taking care of ORRAF and had participated in the trainings arranged by ORRAF during year 2014 was selected for this study. Data collection was carried out by interviewing instruments. Descriptive statistics, Pearson Correlation, and Chi-Square Test were used for data analysis.

The results of this study indicated that the sample group had an average of age for 51.54 years old, finished elementary school (grade 4 - grade 6) for 26.78 percent, respected Buddhism for 55.19 percent, worked with rubber plantations as a major career for 86.89 percent, had experiences with working in agriculture for an average of 23.66 years, had average of family members for 4 people, had rubber area holding for 19.63 rai, had an average earning for 213,242.15 baht/year, and had an average expense for 170,871.32 baht/year. For the satisfaction level on working and service providing of ORRAF staff responded by rubber farmers, the study indicated an average of high value at 3.64. For the whole satisfaction image of rubber farmers on working roles and duties related to plantation management, rubber farmer grouping, organization management, and knowledge transferring relevant to technology, business, investment, and marketing by ORRAF staff, the study indicated an average of medium value at 3.23. For the suggestions from rubber farmers, the study indicated that the ORRAF should arrange training to provide knowledge of how to maintenance rubber trees. ORRAF staff should be trained to have capability to really work in the field. Furthermore, the ORRAF at Songkhla province should take those results and suggestions to improve working process to meet the satisfaction of rubber farmers.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประวีติ เวทย์ประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้คำปรึกษา และช่วยชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. บัญชา สมบูรณ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร. สายัณห์ สดุดี และ อาจารย์ ดร. เชิดศักดิ์ เกื้อรักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ขอขอบคุณเกษตรกรเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในพื้นที่ 8 อำเภอของจังหวัดสงขลาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาพัฒนาการเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติทุกท่าน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในด้านงานธุรการต่างๆ ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ และญาติๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา ผู้ซึ่งสนับสนุนให้มีโอกาสทางการศึกษา และเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดในการศึกษาครั้งนี้มาโดยตลอด คุณความดีหรือประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นความกตัญญูแด่คุณบิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

มิลินภัทท์ บุญคงมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	(5)
ABSTRACT.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(10)
รายการภาพประกอบ.....	(18)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 ขอบเขตขอบการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	6
2.2 แนวคิดการให้บริการและการส่งเสริมเกษตรกร.....	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริการ.....	13
2.4 ความหมายของระบบบริการ (Service Systems).....	16
2.5 องค์ประกอบของงานบริการ.....	16
2.6 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง.....	19
2.7 บทบาทและหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางในเชิงบริการ.....	26
2.8 การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง.....	31
(เฉพาะที่เกี่ยวข้องการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง)	
2.9 การยางแห่งประเทศไทย.....	32
2.10 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	45
3.2 การจัดระดับของข้อมูล.....	49
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	50
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย (ต่อ).....	50
3.5 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	52
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล.....	54
4.1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคมของเกษตรกรชาวสวนยาง.....	55
4.2 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงาน.....	83
คุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
4.3 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่.....	91
การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงาน สงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)	
4.4 เสนอแนะการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงาน.....	106
สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
4.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อ.....	109
การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา	
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	139
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	139
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	148
เอกสารอ้างอิง.....	151
ภาคผนวก.....	159
ภาคผนวก ก.....	160
ภาคผนวก ข.....	167
ภาคผนวก ค.....	173
ประวัติผู้เขียน.....	189

รายการตาราง

หน้า

ตารางที่	1 การตลาดอย่างสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวนทั้งสิ้น 108.....26 (แห่ง)	26
ตารางที่	2 ผลผลิตยางของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ.....27 เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง น้ำยางสด และ ยางก้อนถ้วย	27
ตารางที่	3 จำนวนเกษตรกรชาวสวนยาง ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์.....47 จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา	47
ตารางที่	4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยางที่ใช้ในการศึกษา ตามบัญชีรายชื่อ.....48 เจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา	48
ตารางที่	5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....55	55
ตารางที่	6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....56	56
ตารางที่	7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....56	56
ตารางที่	8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา.....57	57
ตารางที่	9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....57	57
ตารางที่	10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพหลัก.....58	58
ตารางที่	11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพรอง.....59	59
ตารางที่	12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำเกษตร.....59	59
ตารางที่	13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว.....60	60
ตารางที่	14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว.....61 เพศชาย	61
ตารางที่	15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว.....61 เพศหญิง	61
ตารางที่	16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกองทุนสวนยาง.....62	62
ตารางที่	17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดของการจดทะเบียน.....62	62
ตารางที่	18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร.....63	63
ตารางที่	19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่สวนยางพารา.....63	63
ตารางที่	20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่นา.....64	64
ตารางที่	21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้.....65	65
ตารางที่	22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน.....65	65
ตารางที่	23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์.....66	66
ตารางที่	24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของ.....67	67
ตารางที่	25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีเอกสารสิทธิ์.....67	67

รายการตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 26	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามการมีโฉนด.....	68
ตารางที่ 27	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า.....	68
ตารางที่ 28	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทั้งหมด.....	69
ตารางที่ 29	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามพื้นที่ในการเลี้ยงชีพ.....	69
ตารางที่ 30	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน.....	70
ตารางที่ 31	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายได้จากการเกษตรทั้งหมด.....	71
ตารางที่ 32	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายได้จากสวนยางพารา.....	72
ตารางที่ 33	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายได้นอกการเกษตร.....	72
ตารางที่ 34	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายได้อื่นๆ.....	73
ตารางที่ 35	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายจ่ายทั้งหมด ของครัวเรือน.....	74
ตารางที่ 36	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายจ่ายจากการเกษตรทั้งหมด.....	74
ตารางที่ 37	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายจ่ายในสวนยางพารา.....	75
ตารางที่ 38	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายจ่ายนอกการเกษตร.....	76
ตารางที่ 39	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามรายจ่ายอื่นๆ.....	76
ตารางที่ 40	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามแหล่งเงินทุนใน การทำสวนยางพาราจากเงินสงเคราะห์ สกย.	77
ตารางที่ 41	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามแหล่งเงินทุนใน การทำสวนยางพาราการกู้ยืม	78
ตารางที่ 42	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามอัตราดอกเบี้ยจาก การกู้ยืมเงินลงทุนสวนยางพารา	78
ตารางที่ 43	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามเงินออมของครัวเรือน.....	79
ตารางที่ 44	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามกู้เงินของครัวเรือน.....	80
ตารางที่ 45	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามจำนวนเงินในการกู้.....	80
ตารางที่ 46	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงิน	81
ตารางที่ 47	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามการติดต่อกับสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	82
ตารางที่ 48	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	82
ตารางที่ 49	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามช่องทางการติดต่อประสานงาน.....	83

รายการตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 50	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางโดยภาพรวม	84
ตารางที่ 51	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ ด้านคุณลักษณะของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา	86
ตารางที่ 52	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	89
ตารางที่ 53	จำแนกตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงาน เกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของ พนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	90
ตารางที่ 54	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของ พนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) โดยภาพรวม	91
ตารางที่ 55	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการจัดการสวนของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา	94
ตารางที่ 56	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานทางบทบาททางด้านการตลาดของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา	97
ตารางที่ 57	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานทางบทบาททางด้านกลุ่มและองค์กรของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา	99
ตารางที่ 58	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาททางด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีของ พนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา	103

รายการตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 59	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทหน้าที่ทางด้านธุรกิจและการลงทุนของพนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา	106
ตารางที่ 60	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	107
ตารางที่ 61	การทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)	111
ตารางที่ 62	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา (Y)	115
ตารางที่ 63	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการจัดการสวน (Y ₁)	116
ตารางที่ 64	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด (Y ₂)	117
ตารางที่ 65	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y ₃)	117
ตารางที่ 66	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y ₄)	118

รายการตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 67	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y ₅)	119
ตารางที่ 68	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยางกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)	120
ตารางที่ 69	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวน (Y ₁)	120
ตารางที่ 70	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาด (Y ₂)	121
ตารางที่ 71	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y ₃)	122
ตารางที่ 72	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y ₄)	122
ตารางที่ 73	การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y ₅)	123

รายการตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 74 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....124 ตัวแปรการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของ เกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)	124
ตารางที่ 75 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....124 ตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาท ด้านการจัดการสวน (Y ₁)	124
ตารางที่ 76 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....125 ตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาด (Y ₂)	125
ตารางที่ 77 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....126 ตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่ม และองค์กร (Y ₃)	126
ตารางที่ 78 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....127 ตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาท ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y ₄)	127
ตารางที่ 79 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....127 ตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์ สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจ และการลงทุน (Y ₅)	127
ตารางที่ 80 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....128 ตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อ การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)	128

รายการตาราง (ต่อ)

หน้า

- ตารางที่ 89** การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....135
ตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง
ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางใน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y₃)
- ตารางที่ 90** การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....136
ตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง
ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางใน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y₄)
- ตารางที่ 91** การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง.....137
ตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง
ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางใน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y₅)

รายการภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 โครงสร้างหน่วยงานสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง.....	19
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิด.....	44
ภาพที่ 3 แผนที่จังหวัดสงขลา.....	46

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและเป็นที่ต้องการของทั่วโลก เพราะผลผลิตจากยางพาราหรือน้ำยางธรรมชาตินั้นสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายชนิด ทั้งทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์ การก่อสร้าง การสื่อสาร การขนส่ง อุตสาหกรรม ยานยนต์ ตลอดจนเป็นของใช้ต่างๆ ภายในบ้าน ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีพืชตัวใดที่สามารถให้น้ำยางได้ดีเหมือนกับยางพารา จึงทำให้ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมยาง กล่าวคือ เพิ่มจากร้อยละ 43.30 ในปี 2549 (International Rubber Study Group, 2010 อ้างอิงใน สถาบันวิจัยยาง, 2553) เป็นร้อยละ 66.27 ในปี 2555 (สุจินต์ แม้นเมือง, 2556) นอกจากนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเนื้อที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับสองของโลกรองจากประเทศ อินโดนีเซีย มีเกษตรกรที่ปลูกยางพารารวมทั้งประเทศประมาณ 6 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 10 ของ ประชากรทั้งประเทศ (ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย, 2558) ในปี 2557 ประเทศไทยมีเนื้อที่ปลูกยางพาราประมาณ 17.73 ล้านไร่ ได้ผลผลิต 4.20 ล้านตัน ในขณะที่ปี 2558 มีเนื้อที่ปลูกยางพาราประมาณการได้ 18 ล้านไร่ ได้ผลผลิตประมาณการ 4.43 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการส่งออกยางพาราเป็นอันดับหนึ่งของโลก (สวีณา พลพิชน์, 2557) โดยในปี 2557 ประเทศไทยมีการส่งออกยางพาราประมาณ 3.8 ล้านตัน ในขณะที่ปี 2558 มีประมาณการส่งออกประมาณ 3.91 ล้านตัน สำหรับต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกรปี 2557 มี ต้นทุนคิดเป็น 63.08 บาทต่อกิโลกรัม ในขณะที่ปี 2558 ประมาณการต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกรประมาณ 64.61 บาทต่อกิโลกรัม (สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, 2558) คิดเป็นมูลค่าปี พ.ศ. 2556 การส่งออกยางดิบผลิตภัณฑ์ยาง รวมทั้งอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้ยางพารา ทำรายได้ให้ประเทศถึง 477,930.87 ล้านบาท (สมาคมยางไทย, 2556)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Office of the Rubber Replanting Aid Fund) หรือ สกย. (ORRAF) เป็นอดีตรัฐวิสาหกิจ ประเภทส่งเสริมที่ไม่แสวงหากำไร สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 (ปรับปรุง พ.ศ. 2505 พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2530) เพื่อดำเนินกิจการให้การสงเคราะห์การทำสวนยาง และการสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้รัฐบาลยังมอบนโยบาย ให้ สกย. ช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ให้รวมตัวจัดตั้งสหกรณ์กองทุนสวนยาง โดยจัดสรรงบประมาณสร้างโรงผลิตยางแผ่นผึ่งแห้งหรือรมควัน ให้กับกลุ่มเกษตรกร เพื่อแปรรูปผลผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน หรือ อบแห้ง สำหรับกลุ่มเกษตรกรที่รวมตัวกันไม่มากพอที่จะจัดตั้งสหกรณ์ รัฐก็ให้ สกย. จัดสร้างโรงเรือนผลิตยางแผ่นดิบคุณภาพดีให้ นอกจากนี้รัฐยังมอบหมายให้ สกย. จัดตลาดประมูลยางระดับท้องถิ่น เพื่อให้เกษตรกร และพ่อค้ามาซื้อขายผลผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐาน และราคาที่เป็นธรรม วันที่ 15 กรกฎาคม 2558 หน่วยงานนี้ได้ยุบรวมกับ องค์การสวนยาง และ สถาบันวิจัยยาง เป็น การยางแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2558)

โดยมีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีวัตถุประสงค์โครงการก่อตั้ง คือ 1) ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม่ยืนต้นทดแทนยางเก่า และส่งเสริมให้เกษตรกร ที่ไม่มียางมาก่อน ได้ปลูกสร้างสวนยางพันธุ์ดี 2) พัฒนาคุณภาพผลผลิตให้เป็นที่ยอมรับของตลาด โดยใช้เทคโนโลยีเหมาะสม 3) พัฒนาระบบและกลไกตลาด ให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเป็นธรรมในด้านราคา และ 4) จัดตั้งและพัฒนาองค์เกษตรกรชาวสวนยาง ให้เข้มแข็งมีศักยภาพในการพัฒนา และอำนาจต่อรองที่สูงขึ้น (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2554) มีภารกิจที่ต้องดำเนินการตามแนวทางการดำเนินงานของแผนวิสาหกิจฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2554-2559) ด้วยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พัฒนาระบบตลาดยางพาราระดับท้องถิ่น สนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางมีส่วนร่วมในการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน และพัฒนาระบบการจัดการในองค์กร (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2550) ทั้งนี้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ดำเนินการให้คำแนะนำ จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปดูแล ตลอดจนจัดการฝึกอบรมแนะนำความรู้ใหม่ๆ ให้กับเกษตรกรมาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีบทบาทมากขึ้นต่อเกษตรกรชาวสวนยางพารา นอกจากงานสงเคราะห์สวนยาง ยังมีงานด้านการตลาด และงานส่งเสริมเทคโนโลยี ทำให้พนักงานสงเคราะห์สวนยางต้องมีความรู้และคุณสมบัติที่เหมาะสม ผู้วิจัยได้มีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเกษตรกรชาวสวนยางในภาคใต้ และความคิดเห็นของเกษตรกรจากเพจเฟซบุ๊ก (Facebook) (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอนาบอน, 2557) จากการสังเกตและพูดคุยกับเกษตรกรชาวสวนยางพบว่าพนักงานสงเคราะห์สวนยางยังขาดอุดมการณ์เป็นนักถ่ายทอดและเกิดปัญหาในการดำเนินงานสงเคราะห์สวนยางในด้านการปฏิบัติงาน เช่น ไม่มีความสม่ำเสมอต่อการตรวจสอบสวนสงเคราะห์ เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางพาราต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ โดยศึกษาศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางพาราต่อการดำเนินงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางในการรับการสงเคราะห์จากพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในเขตจังหวัดสงขลาที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การยางแห่งประเทศไทยโดยองค์กรใหม่ด้วย เพื่อจะได้มีข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานและจัดบริการส่งเสริมการเกษตรให้ตรงกับสภาพความต้องการของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตจังหวัดสงขลาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่จังหวัดสงขลา ที่มีสาขาที่ตั้งของสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดสงขลา

4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1) ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในจังหวัดสงขลา

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทำให้ทราบถึงลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ ของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่จังหวัดสงขลา

2) ทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

3) ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในการใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางให้มีประสิทธิภาพต่อไป

4) ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางในการรับการสงเคราะห์จากพนักงานสงเคราะห์สวนยาง เพื่อเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถปรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์และปฏิบัติงานร่วมกับเกษตรกรได้

5) ทำให้ทราบแนวทางในการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

2) ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการฝึกอบรมจัดทำโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางปี 2557 ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในพื้นที่ 8 อำเภอของจังหวัดสงขลา โดยเก็บข้อมูลจากเกษตรกรในปี 2558 จำนวน 183 ราย

- 3) ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาในจังหวัดสงขลา อำเภอเมืองสงขลา อำเภอสทิงพระ อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอรโนด อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอรัตถุมิ อำเภอสะเดา อำเภอหาดใหญ่ อำเภอนาหม่อม อำเภอควนเนียง อำเภอบางกล่ำ อำเภอสิงหนคร และอำเภอคลองหอยโข่ง 8 อำเภอของสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา
- 4) ขอบเขตด้านเวลา คือ เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2558 – พฤศจิกายน 2558

1.6 นิยามศัพท์

เกษตรกรชาวสวนยาง หมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการฝึกอบรมจัดทำโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางปี 2557 ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

อายุ หมายถึง จำนวนเต็มของอายุจริงของเกษตรกร นับเป็นจำนวนปี

การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาในระบบโรงเรียนหรือเทียบเท่าที่ได้รับจากกระทรวงศึกษาธิการ

ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจ หมายถึง พื้นที่ถือครองสวนยางพารา รายได้แหล่งเงินทุนการทำสวนยางของเกษตรกรชาวสวนยาง

ลักษณะทางสังคม หมายถึง อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ความถี่ การติดต่อสื่อสารกับพนักงานสงเคราะห์

เจ้าของสวนสงเคราะห์ หมายถึง เกษตรกรที่ทำการปลูกยางพารา ซึ่งได้รับอนุมัติให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปลูกแทนจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางแล้ว

พนักงานสงเคราะห์สวนยาง หมายถึง พนักงานของสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา ในการวิจัยนี้ไม่รวมถึงพนักงานสงเคราะห์สวนยางในตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน หัวหน้าสำนักงานงานสาขาอำเภอ ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดฝ่ายปฏิบัติการ (ชสภจ.) และหัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด (หสภจ.)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา หมายถึง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งปัจจุบันได้ยุบเข้าร่วมเป็น การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จังหวัดสงขลา สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ตั้งในส่วนภูมิภาคในจังหวัดสงขลา

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สภย.) หมายถึง สำนักงานส่วนกลางหรือสำนักงานใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งอยู่กรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันได้ยุบเข้าร่วมเป็น การยางแห่งประเทศไทย (กยท.)

การติดต่อกับพนักงาน หมายถึง การติดต่อกับพนักงานสงเคราะห์ในรอบปีที่ผ่านมามีวัดเป็นจำนวนครั้งต่อปี

ประสบการณ์ในการทำการเกษตร หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรทำการเกษตร ตั้งแต่เริ่มทำเกษตรจนถึงปีที่เกษตรกรตอบแบบสัมภาษณ์

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การที่เกษตรกรสงเคราะห์สวนยางได้รับข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับ ระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการสงเคราะห์ และเรื่องการค้าเงินการให้การปลูกแทนจากแหล่งข่าวสารต่างๆ เช่น การได้รับการฝึกอบรมจากสำนักงาน วารสารของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในระดับความถี่มากน้อยเพียงใด โดยการวัดและพิจารณาความถี่ของเกษตรกรสงเคราะห์สวนยางในการรับข่าวสารจากแหล่งสื่อแต่ละด้านในช่วงรอบปีที่ผ่านมา

ความพึงพอใจ หมายถึง มีความพึงพอใจกับการปฏิบัติงานสงเคราะห์ตามระเบียบว่าด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

คุณลักษณะของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง หมายถึง ลักษณะหรือบุคลิกภาพของพนักงานสงเคราะห์สวนยางของ สกย.

การปฏิบัติหน้าที่พนักงานสงเคราะห์สวนยาง หมายถึง การปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งในปัจจุบันพนักงานสงเคราะห์สวนยางได้ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ปัจจุบันได้ยุบเข้ารวมเป็น การยางแห่งประเทศไทย) ในการยางแห่งประเทศไทย ตาม พ.ร.บ การยางแห่งประเทศไทย ปี 2558

บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง หมายถึง บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในการยางแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางได้ยุบเข้ารวมเป็น การยางแห่งประเทศไทย แต่บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางยังคงดังเดิม)

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา” มีกรอบทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางค้นคว้าหาสาเหตุหรือปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

ฉัตรชัย คงสุข (2535) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือน้อยลงหรือเกิดความไม่พึงพอใจก็ได้สอดคล้องกับ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

สุพาร์ตน์ ชูรส (2555) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบใจ พอใจ มีความสุข เมื่อได้รับการตอบสนองตรงกับความต้องการหรือความคาดหวังของตน ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ แต่เมื่อการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังหรือมีข้อขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ความพึงพอใจ

บรรลุลอุดมมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรืออุดมมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ประกายดาว ดำรงพันธ์ (2536) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจาก

ความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ ขณะที่

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

พิทักษ์ ตรุษทิม (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยา คือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น

สุเทพ พานิชพันธ์ (2541) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ มีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่างๆ

2) สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย

3) ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หมายถึง สิ่งต่างๆที่สนองความต้องการของบุคคล

4) ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันมิตรกับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

ขณะที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้มีการสรุปว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานนั้นมี 3 ประการ คือ

1) ปัจจัยด้านบุคคล (Personal Factors) หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน เพศ จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบ อายุ เวลาในการทำงาน การศึกษา เงินเดือน ความสนใจ เป็นต้น

2) ปัจจัยด้านงาน (Factor in the Job) ได้แก่ ลักษณะของงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน สภาพทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น

3) ปัจจัยด้านการจัดการ (Factors Controllable by Management) ได้แก่ ความมั่นคงในงานรายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพการทำงาน เพื่อนร่วมงาน ความรับผิดชอบ การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา ความศรัทธาในตัวผู้บริหาร การนิเทศงาน เป็นต้น

2.1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2003) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับนิยามมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

2.1.3.1 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory Motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นคว้าวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

(1) ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

(2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

(3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

(4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

(5) ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่างเช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชิ้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป (A.H Maslow, 1970 : 35-38)

2.1.3.2 ทฤษฎีแรงจูงใจของฟรอยด์

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (S. M. Freud) ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม ฟรอยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พุดคำที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก (A.H Maslow, 1970 : 35-38)

2.2 แนวคิดการให้บริการและการส่งเสริมเกษตรกร

แนวคิดเกี่ยวกับหลักการให้บริการเกษตรกร ถือเป็นนโยบายหลักของรัฐบาล เพื่อที่จะบริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม ตามรูปแบบในการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของไทยในปัจจุบันการใช้อำนาจซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลักก็คือ “มุ่งเน้นในการจัดทำบริการสาธารณะ” (Public Service) ในด้านต่างๆ เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน

นิยามแห่งคำว่าบริการในสายตานิเทศศาสตร์ มีนักบริหารงานบริการบางแห่งจะสรรหาความหมายดีๆ จำนวนหนึ่งมารวมกัน โดยมีอักษรตัวหน้าติดกันแล้วอ่านได้ว่า Service พอดี และใช้อบรมแก่พนักงานบริการของตนว่า “บริการผู้ใดมีคุณลักษณะ 7 ประการ แล้ว การบริการที่ดีนั้นจะไม่มีวันตกงานเด็ดขาด คุณลักษณะ 7 ประการ แห่งการบริการที่ดีนั้น มีดังนี้

S = Smiling & Sympathy ยิ้มแย้ม และเอาใจเขามาใส่ใจเรา เห็นอกเห็นใจต่อความยากลำบากยุ่งยากของลูกค้า

E = Early Response ตอบสนองต่อความประสงค์จากลูกค้าอย่างรวดเร็วทันใจ โดยมีทันได้เอ่ยปากเรียกหา

R = Respectful แสดงออกถึงความนับถือ ให้เกียรติลูกค้า

V = Voluntariness Manner ลักษณะการให้บริการแบบสมัครใจและเต็มใจทำมิใช่ทำแบบเสียมิได้

I = Image Enhancing แสดงออกซึ่งการรักษาภาพพจน์ของผู้ให้บริการ และเสริมภาพพจน์ขององค์กรด้วย

C = Courtesy กริยาอ่อนโยน สุภาพและมีมารยาทดี อ่อนน้อมถ่อมตน

E = Enthusiasm มีความกระฉับกระเฉง และกระตือรือร้นขณะบริการ จะให้บริการมากกว่าที่คาดหวังเสมอ

การบริการ (Service) หมายถึง สิ่งที่สัมผัสจับต้องได้ยากและสูญสลายหายไปได้ง่าย การบริการสามารถสร้างขึ้นโดยผู้ให้บริการเพื่อส่งมอบการบริการหนึ่งๆ ให้แก่ผู้รับบริการ การบริโภค หรือการใช้บริการจะเกิดขึ้นทันทีที่มีการให้บริการนั้นๆ หรือเกือบจะทันทีทันใดที่มีการให้บริการเกิดขึ้น (วิฑูรย์ สิมิชาคตี, 2543 : 202-203) การบริการโดยทั่วไป จึงมีคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ 4 ประการ

- 1) การบริการเป็นเรื่องที่สัมผัสจับต้องได้ยาก

- 2) การบริการเป็นกิจกรรมหรือกระบวนการต่อเนื่องของกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้ให้บริการกระทำเพื่อส่งมอบแก่ผู้รับบริการ
- 3) การบริการเกิดขึ้นและถูกบริโภคในขณะเดียวกันเลยหรือเกือบจะเวลาเดียวกันเลย
- 4) ลูกค้าหรือผู้รับบริโภคให้ความสำคัญกับ “กิจกรรม” หรือ “กระบวนการบริการ” หรือ “พฤติกรรม” ของผู้ให้บริการมากกว่าสิ่งอื่นๆ และรับรู้ด้วยความรู้สึกทางใจมากกว่า

2.2.1 ความหมายของการให้บริการ

ปฐม มณีโรจน์ (2546 : 10) ได้ให้ความหมายของการให้บริการสาธารณะว่าเป็นการบริการในฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำ เพื่อตอบสนองความต้องการเพื่อให้เกิดความพอใจ จากความหมายนี้จึงเป็นการพิจารณาให้บริการว่าประกอบด้วยผู้ให้บริการ (Providers) และผู้รับบริการ (Recipients) โดยฝ่ายแรกถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ ที่ต้องให้บริการเพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพึงพอใจ เทพศักดิ์ บุญยรัตน์ (2538 : 32) กล่าวว่า การให้บริการสาธารณะ คือ การที่บุคคล กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะ ซึ่งอาจเป็นของรัฐ หรือเอกชน มีหน้าที่ในการส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม สมิต สัจฉกร (2542 : 13-13) ได้ให้ความหมายของการบริการไว้ว่า เป็นการปฏิบัติงานที่กระทำหรือติดต่อและเกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการ การให้บุคคลต่างๆ ได้ใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่งทั้งด้วยความพยายามใดๆ ก็ตามด้วยวิธีหลากหลายในการทำให้คนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับความช่วยเหลือ จัดได้ว่าเป็นการให้บริการทั้งสิ้น การจัดอำนวยความสะดวกก็เป็นการให้บริการการสนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการก็เป็นการให้บริการ การให้บริการจึงสามารถดำเนินได้หลากหลายวิธี จุดสำคัญคือ เป็นการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ อรรถสิทธิ์ เครือทอง (2543 : 8) กล่าวว่า การให้บริการของรัฐ มีความแตกต่างจากการให้บริการทั่วไป คือ การให้บริการของรัฐบางหน่วยงานเป็นการให้บริการที่มีสภาพบังคับตามกฎหมายที่ประชาชนต้องมารับบริการ กล่าวคือ เลือกว่าจะไม่รับบริการไม่ได้ ซึ่งจากสภาพบังคับที่ประชาชนต้องมารับบริการหากไม่แล้ว ต้องได้รับโทษทางกฎหมาย เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานมีการให้บริการที่ไม่เป็นที่พึงพอใจของประชาชนที่ไปติดต่อขอรับบริการ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อหน่วยงานของรัฐ แม้การให้บริการของรัฐจะมีสภาพบังคับก็ตามแต่ถ้าประชาชนได้รับบริการที่ไม่ดี ก็จะทำให้ขาดศรัทธาต่อองค์กรของรัฐ งานที่ควรบรรลุผลโดยง่ายก็จะกลับกลายเป็นยากซึ่งหากความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติได้ยาก เพราะคนในชาติไม่ให้ความร่วมมือ ในทางกลับกันถ้าประชาชนได้รับการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุดแล้วประชาชนก็จะเกิดความศรัทธาและให้การสนับสนุนรวมทั้งให้ความร่วมมืออย่างดีต่อรัฐ เวอร์มา (อ้างถึงใน Suchitra, 1986 : 33) ได้พิจารณาโดยใช้แนวคิดเชิงระบบ (System Approach) ที่มีการมองว่า หน่วยที่มีหน้าที่ให้บริการใช้ปัจจัยนำเข้า (Outputs) เข้าสู่ระบบการผลิต (Process) จะออกมาเป็นผลผลิตหรือการบริการ โดยทั้งหมดจะต้องเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ดังนั้นการประเมินผลจะช่วยทำให้ทราบถึงผลผลิตหรือการบริการที่เกิดขึ้นว่าเป็นเช่นไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นอีกปัจจัยนำเข้าต่อไป ด้วยเหตุนี้ระบบการให้บริการสาธารณะจึงมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

จากความหมายของการให้บริการอาจสรุปได้ว่า การให้บริการ หมายถึง การบริหารงาน การปฏิบัติที่ดี ที่อำนวยความสะดวก ความรวดเร็ว ความถูกต้อง แก่ผู้ที่มารับบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในการรับบริการ

2.2.2 หลักการให้บริการ

ชุมพร สังขปรีชา (2532 : 222-223) ได้กล่าวถึง การให้บริการของรัฐว่า เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้วยดีระหว่างประชาชนกับรัฐ ควรคำนึงถึงหลัก 3 ประการ คือ

1) หลักเพื่อประโยชน์สาธารณะ มีเป้าหมายที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนและบทบาทหน้าที่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติต่อประชาชนมี 2 ประการ คือ

(1) เป็นกลไกปกครองดูแลประชาชนให้ปฏิบัติตามครรลองของกฎหมาย

(2) กลไกจัดสรรทรัพยากรและบริการพื้นฐานทางสังคม

2) หลักการบริการประชาชน การบริการประชาชนเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องบริการ ประโยชน์สาธารณะ รัฐจะต้องมีหน้าที่ให้บริการด้านต่างๆ แก่ประชาชน เช่น การรักษาความสงบ เรียบร้อยและการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคม การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาสีทิมมนุษยชนโดยกฎหมาย การป้องกันประเทศ การให้สิ่งตอบแทนแก่สมาชิกในสังคมที่ทำ ประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง การออกกฎหมายสวัสดิการแก่ผู้ใช้แรงงาน การระดมทรัพยากร ได้แก่ การศึกษาแก่เยาวชนแบบให้เปล่า การวางแผนใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและวางแผน ชุมชนเมือง การใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาล การใช้จ่ายงบประมาณระดับท้องถิ่น การจัดทำ บริการสาธารณะ เป็นต้น

3) หลักการบริหารในด้านการบริการประชาชน รัฐมีเป้าหมายการให้บริการที่สร้าง ความพึงพอใจให้กับประชาชน เจ้าหน้าที่ขององค์การของรัฐจึงต้องตอบสนองความต้องการของ ประชาชนในรูปแบบต่างๆ ตามกฎหมายและนโยบายขององค์การของรัฐ ทั้งนี้ด้วยการบริหารงาน การบริการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยหัวใจบริการ (Service Minded) ในลักษณะที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐบริการประชาชนอย่างดี และประชาชนเดินออกจากองค์การของรัฐ ไปอย่างสบาย ออกสบายใจ ผลที่ได้จากการบริหารงานของรัฐดังกล่าว จะทำให้ประชาชนพอใจและทำให้เกิดความ ร่วมมือกับรัฐ

กุลธน ธนาพงศ์ธร (2536 : 303-304) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการให้บริการว่า ควรประกอบด้วย หลักการต่างๆ ดังนี้

1) หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ บริการที่ องค์การจัดให้ นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่ หรือทั้งหมดมิใช่เป็นการจัด ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะมิฉะนั้นแล้ว นอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดแล้วยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้นๆ ด้วย

2) หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่เป็นการปฏิบัติในลักษณะการทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้บริหาร หรือผู้ปฏิบัติ

3) หลักความเสมอภาค คือ การให้บริการที่จัดขึ้นนั้นจะต้องให้แก่ผู้รับบริการทุกคน อย่างเสมอหน้าและเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งใน ลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด

4) หลักความประหยัด คือ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการให้บริการจะต้องไม่มาจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5) หลักความสะดวก คือ บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะที่สามารถปฏิบัติได้ง่าย สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก รวมทั้งไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากให้แก่ผู้ให้บริการหรือผู้รับมากจนเกินไป

รัชยา กุลวานิชไชยนันท์ (2535: 14-15) ซึ่งกล่าวถึงหลักการการบริการที่ดี ต้องประกอบด้วย

1) ความเชื่อถือได้ (Reliability) ประกอบด้วย ความสม่ำเสมอ ความพึงพอใจ

2) การตอบสนอง (Responsiveness) ประกอบด้วย ความเต็มใจที่จะให้บริการ ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา ความต่อเนื่องในการติดต่อ ปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการเป็น อย่างดี

3) ความสามารถ (Competence) ประกอบด้วย ความสามารถในการให้บริการความสามารถ ในการสื่อสาร ความสามารถในความรู้วิชาการที่จะให้บริการ

4) การเข้าถึงบริการ (Access) ประกอบด้วย ผู้ใช้บริการเข้าใช้บริการหรือรับบริการได้ สะดวก ระเบียบขั้นตอนไม่ควรมากมายซับซ้อนเกินไป ผู้ใช้บริการใช้เวลารอคอยน้อยเวลาที่ ให้บริการเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับผู้ใช้บริการ อยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้สะดวก

5) ความสุภาพอ่อนโยน (Courtesy) ประกอบด้วย การแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ ให้การต้อนรับที่เหมาะสม ผู้ให้บริการมีบุคลิกภาพที่ดี

6) การสื่อสาร (Communication) ประกอบด้วย การสื่อสารชี้แจงขอบเขตและลักษณะ งานบริการ การอธิบายขั้นตอนการให้บริการ

7) ความซื่อสัตย์ (Credibility) คุณภาพของงานบริการ มีความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือ

8) ความมั่นคง (Security) ได้แก่ ความปลอดภัยทางกายภาพ เช่น เครื่องมืออุปกรณ์

9) ความเข้าใจ (Understanding) ประกอบด้วย การเรียนรู้ผู้ใช้บริการ การให้คำแนะนำ และเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ การให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ

10) การสร้างสิ่งที่จับต้องได้ (Tangibility) การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ให้พร้อมสำหรับให้บริการ การเตรียมอุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ การจัดสถานที่ให้บริการสวยงาม สะอาด

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริการ

2.3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พิทักษ์ ตรีขุทิม (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงการประเมินค่า ซึ่งจะเห็นว่าเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก

อรรถสิทธิ์ เครือทอง (2543) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่เกิดขึ้นในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ เมื่อความต้องการของตนได้รับการตอบสนอง และความพึงพอใจจากการรับบริการ ก็เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นหรืออารมณ์ที่ตอบสนองว่าชอบหรือไม่ชอบต่อการให้บริการในสถานที่ที่ให้บริการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปติดต่อขอรับบริการในสถานบริการใดๆ

Shell (อ้างจาก ปรกาศดาว อนุพงศ์สมิธกร. 2536) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบ ของมนุษย์คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อ เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบย้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมี ผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

Morse (1955 : 27 : 1967 : 81) กล่าวว่า ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำใน ภาษาอังกฤษว่า "Satisfaction" หมายถึง สิ่งที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เป็นการ ลดความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความชื่นใจ ตลอดจนสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกต่อบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามความพอใจต่อสิ่งนั้น

2.3.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Millett (อ้างถึงใน รัชณี พิทักษ์. 2546) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความ พึงพอใจในการบริการ (Satisfactory Services) ความสามารถในการจัดบริการ ให้เพียงพอ (Ample Service) แก่ความต้องการของผู้รับบริการ เช่น จัดพนักงานไว้บริการอย่างเพียงพอ ที่พักขณะรอรับ บริการมีเพียงพอ ความสามารถในการจัดบริการได้อย่างยุติธรรม โดยลักษณะการจัดให้ นั้นเป็นไป อย่างเสมอภาคและเสมอหน้า (Equitable Service) แก่ผู้รับบริการ เช่น การให้บริการลูกค้าตามลำดับการมาก่อน - หลัง พนักงานมีความอ่อนโยนต่อลูกค้าทุกระดับสาขาอาชีพ หรือไม่เลือกบริการลูกค้าเป็นพิเศษเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะคน ความสามารถในการจัดบริการให้อย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) โดยไม่มีการหยุดชะงักหรือติดขัดในการให้บริการนั้นๆ เป็นการให้บริการอย่างสมรเสมอ ไม่ใช่อึดความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้ ความสามารถในการจัดบริการให้อย่างต่อเนื่องทันต่อเวลา (Timely Service) ตามลักษณะความจำเป็นรีบด่วนใน การบริการ และความต้องการของประชาชนในบริการนั้นๆ หัวใจของธุรกิจปัจจุบันคือ ช่วงเวลา ความผิดพลาดจากการไม่ทันเวลาอาจเป็นผลเสียต่อธุรกิจช่วงชิงโอกาสในการลงทุนไป ได้ดังนั้น หากมีวิธีการใดที่รวดเร็ว จะเป็นผลดีกับลูกค้า ความสามารถในการพัฒนาบริการที่จัดให้ทั้ง

ในด้านปริมาณและคุณภาพให้มีความเจริญก้าวหน้า (Progressive Service) ตามลักษณะของการบริการนั้นโดยมีการปรับปรุงคุณภาพหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิมจากองค์ประกอบของความพึงพอใจทั้ง 5 ด้าน จะเห็นได้ว่าการให้บริการถือว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้กับผู้รับบริการซึ่งจะส่งผลย้อนไปหาตัวเจ้าหน้าที่ขององค์การและตัวองค์การเอง

2.3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ

กาญจนา กังแฮ (2545) ได้ให้รายละเอียด เกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ (Satisfactory Service) หรือความสามารถในการสร้างความ พึงพอใจให้กับรับบริการ โดยการพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ คือ

1) การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการ บริหารงานของรัฐที่มีฐานคติที่ว่า คนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนี้ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติ อย่างเท่าเทียมกันในแง่มุมของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับ การปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2) การให้บริการอย่างทันเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการบริการจะต้องมองว่า การให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยภาครัฐจะถือว่าไม่มี ประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

3) การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมี ลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม The Right Quantity at the Geographical ความเสมอภาค หรือการตรงต่อเวลาจะไม่มี ความหมายเลย ถ้ามีจำนวน การให้บริการที่ไม่เพียงพอ และสถานที่ตั้งสำหรับให้บริการไม่เหมาะสมสร้างความไม่ยุติธรรมให้แก่ผู้รับบริการ

4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะ ที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของ หน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะ ที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง การเพิ่มประสิทธิภาพหรือ ความสามารถจะทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ปราณี ธนอัญญาพร (2542) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน (Satisfactory)

1) การให้บริการอย่างเท่าเทียม (Equitable Service) คือ การให้บริการที่มีความยุติธรรมทุกคนเท่าเทียมกัน ได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน ไม่มีการแบ่งแยก และใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2) การให้บริการรวดเร็ว ตรงเวลา (Timely Service) คือ การให้บริการตรงความต้องการตรงเวลา

3) การให้บริการอย่างพอเพียง (Ample Service) คือ การให้บริการด้านสถานที่บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม

4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) คือ การให้บริการอย่างสมรเสมอ และติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) คือ การให้บริการที่มีการพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพให้มีความก้าวหน้าไปเรื่อยๆ

วิชาญ ฤทธิ์รงค์ (2538) ได้ชี้แนะว่า การให้บริการและการต้อนรับลูกค้าให้ได้รับความพึงพอใจและประทับใจ อยากที่จะมาใช้บริการอีกควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) พนักงานต้องแต่งกายสะอาด เรียบร้อย
- 2) ต้อนรับลูกค้าทุกคนอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน
- 3) พนักงานมีความรอบรู้ในหน้าที่ บริการด้วยความรวดเร็ว มีความกระตือรือร้น
- 4) ควรมีการสืบหาข้อมูลของลูกค้าจากแหล่งต่างๆ เพื่อจะได้ต้อนรับอย่างเหมาะสม

- 5) การให้บริการลูกค้าจะต้องดูถึงความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญ
- 6) สถานที่ทำงาน ต้องดูแลให้สะอาด มีการจัดที่พักคอยสำหรับลูกค้า
- 7) หมั่นออกเยี่ยมเยียนลูกค้า หรือธุรกิจของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ
- 8) สร้างสื่อสัมพันธ์ระหว่างลูกค้าชนิดปากต่อปากซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุด
- 9) การพัฒนาระบบงานโดยการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ
- 10) ให้คำแนะนำด้านวิชาการและการตลาดแก่ลูกค้า

2.3.4 การวัดความพึงพอใจต่อการบริการ

การวัดความพึงพอใจต่อการบริการ จะกระทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้ (สารوخ ไสยสมบัติ.2534)

1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการ พนักงานที่ให้บริการ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งในการที่ได้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากอีกวิธีหนึ่ง

3) การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โดยสังเกตจากพฤติกรรมก่อนมารับบริการขณะรอรับบริการ และหลังจากการมารับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้จะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอนจึงจะสามารถ ประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการได้อย่างถูกต้องจะเห็นได้ว่า

การวัดความพึงพอใจต่อบริการนั้นสามารถที่จะทำการวัดได้หลายวิธีทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วยจึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมี ประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้

2.4 ความหมายของระบบบริการ (Service Systems)

วรรณวิมล จงจรวายสกล (2551, อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2530 : หน่วยที่ 1-7) ให้ความหมายของระบบบริการ (Service Systems) หมายถึง การจัดวางแบบแผนการ ดำเนินการต่างๆ ในอันที่จะให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มาใช้บริการ ในการจัดการระบบบริการสมัยใหม่ จะเน้นความต้องการของลูกค้าและความสัมพันธ์กับลูกค้าใน กระบวนการจัดการบริการ ของบุคลากรที่ปฏิบัติ งานบริการ สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการบริการดังกล่าว

2.5 องค์ประกอบของงานบริการ

สมเกียรติ์ เสือแก้ว (2555, อ้างถึงใน ปรัชญา เวสารัชช. 2548) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริการ ดังนี้

สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพทั่วไปซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริการ แต่ สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้มารับบริการที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การเดินทางที่ง่ายและสะดวกในการเดินทางมาติดต่อขอรับบริการ
- 2) สถานที่ของหน่วยบริการ ได้แก่ ตั๋วอาคาร สภาพแวดล้อมของหน่วย บริการสถานที่รับบริการ ต้องมีลักษณะและสภาพที่เหมาะสม มีความกว้างขวาง สะอาด และ ปลอดภัย รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยให้บริการแก่ผู้มารับบริการ

การประชาสัมพันธ์ จะช่วยให้ผู้รับบริการเกิดความมั่นใจในการติดต่อ ทำให้รู้เงื่อนไข รู้ขั้นตอน และวิธีปฏิบัติคนในการติดต่อขอรับบริการ

กระบวนการบริการ ความประทับใจที่ดีของผู้รับบริการการขึ้นอยู่กับกระบวนการ บริการที่รวดเร็ว ชัดเจน มีระเบียบ มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง โปร่งใส และสะดวก

พฤติกรรมและวิธีการบริการของผู้ให้บริการ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมาก ที่สุดในการสร้างความพึงพอใจในการบริการ เพราะผู้รับบริการได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการ สัมผัสกับผู้ให้บริการ ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการ มีดังนี้

- 1) บุคลิกภาพและการปรากฏตัวของผู้ให้บริการ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย
- 2) การพูดจา และการตอบคำถามของผู้ให้บริการ

2.5.1 เทคนิคการสื่อสารของผู้ให้บริการ

สมเกียรติ์ เสือแก้ว (2555, อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ. 2547 บริการอย่างไรให้ครบ เครื่อง หลักสูตรการให้บริการที่เป็นเลิศ)

1) เทคนิคการพูดจา ควรพูดให้ชัดเจน ได้ใจความที่ถูกต้องครบถ้วน สั้น กระชับ สุภาพ และพิจารณาว่าผู้ฟังเข้าใจหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจ ให้อธิบายเพิ่มเติมหรือเขียนประกอบ โดยควรควบคุมอารมณ์ไม่ได้ตอบ อย่างลืมหืมตาหรือโทษเมื่อตนเองผิด และใช้คำขอบคุณ

2) เทคนิคการฟัง ฟังด้วยท่าทีให้ความสนใจ ไม่พูดแซงขณะผู้อื่นยังพูดไม่จบ ทบทวนสาระหรือข้อความสำคัญ เพื่อให้ผู้ส่งสารแน่ใจว่ารับสารได้ถูกต้องตามที่เขาคาดต้องการ แสดงความคิดเห็นเสริมหรือโต้ตอบตามสมควร หากเกรงความขัดแย้งให้หาวิธีเปลี่ยนหัวข้อสนทนา

3) เทคนิคการสนทนา พูดด้วยถ้อยคำสุภาพ ให้เกียรติผู้ร่วมสนทนา หลีกเลี่ยงการพูดคลุมเครือ หรือคำศัพท์ที่ไม่เป็นที่เข้าใจของคนทั่วไป อยากรู้อยากเห็นการพูดไว้คนเดียว หรือคิดว่าคนถูกเสมอ อย่าแสดงคนเป็นผู้รู้ อย่าลวงเกินหรือสั่งสอนผู้อื่น

4) เทคนิคการเขียน เขียนให้ชัดเจนบอกให้ผู้อ่านทราบว่าการทำอะไร และทำไม ใช้คำง่าย ๆ สั้น ๆ เหมาะสม ไม่ควรเขียนหวัดจนอ่านไม่ออก

5) เทคนิคการใช้โทรศัพท์ กล่าวคำ สวัสดี เมื่อโทรไปหรือรับสาย ใช้ น้ำเสียงอ่อนโยน แจ่มชัดหรือสถานที่ทำงาน จดบันทึกกรณีที่ได้รับปากข้อความ กล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือ ไม่ควรโทรศัพท์ด้วยเรื่องส่วนตัวเป็นเวลานานขณะทำงาน หรือขณะมีผู้รอรับ บริการอยู่ตรงหน้า

2.5.2 หน้าที่ของผู้ให้บริการ

สมเกียรติ เสือแก้ว (2555, อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ. 2547 บริการอย่างไรให้ครบ เครื่อง หลักสูตรการให้บริการที่เป็นเลิศ) หน้าที่สำคัญคือการให้ 8 ประการ คือ ให้ความสะดวก ให้ความสบายใจ ให้ความจริงใจ ให้ความช่วยเหลือ ให้เกียรติ ให้การต้อนรับ ให้ความเข้าใจ และให้เป็นธรรม

2.5.3 คุณภาพการให้บริการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541, อ้างถึงใน ปานจิต บุรณสมภพ, 2548 : 14) กล่าวว่าคุณภาพของการให้บริการ จะมีลักษณะ ดังนี้

1) การเข้าถึงลูกค้า (Access) บริการที่ให้ลูกค้าต้องอำนวยความสะดวกในด้านเวลา สถานที่แก่ลูกค้า คือ ไม่ต้องให้ลูกค้าคอยนาน ท่าทีที่ตั้งเหมาะสม ซึ่งแสดงถึงความสามารถของการเข้าถึงลูกค้า

2) การติดต่อสื่อสาร (Communication) มีการอธิบายอย่างถูกต้องโดยใช้ภาษาที่ลูกค้าเข้าใจง่าย

3) ความสามารถ (Competence) บุคลากรที่ให้บริการต้องมีความชำนาญ และมีความรู้ความสามารถในงานบริการ

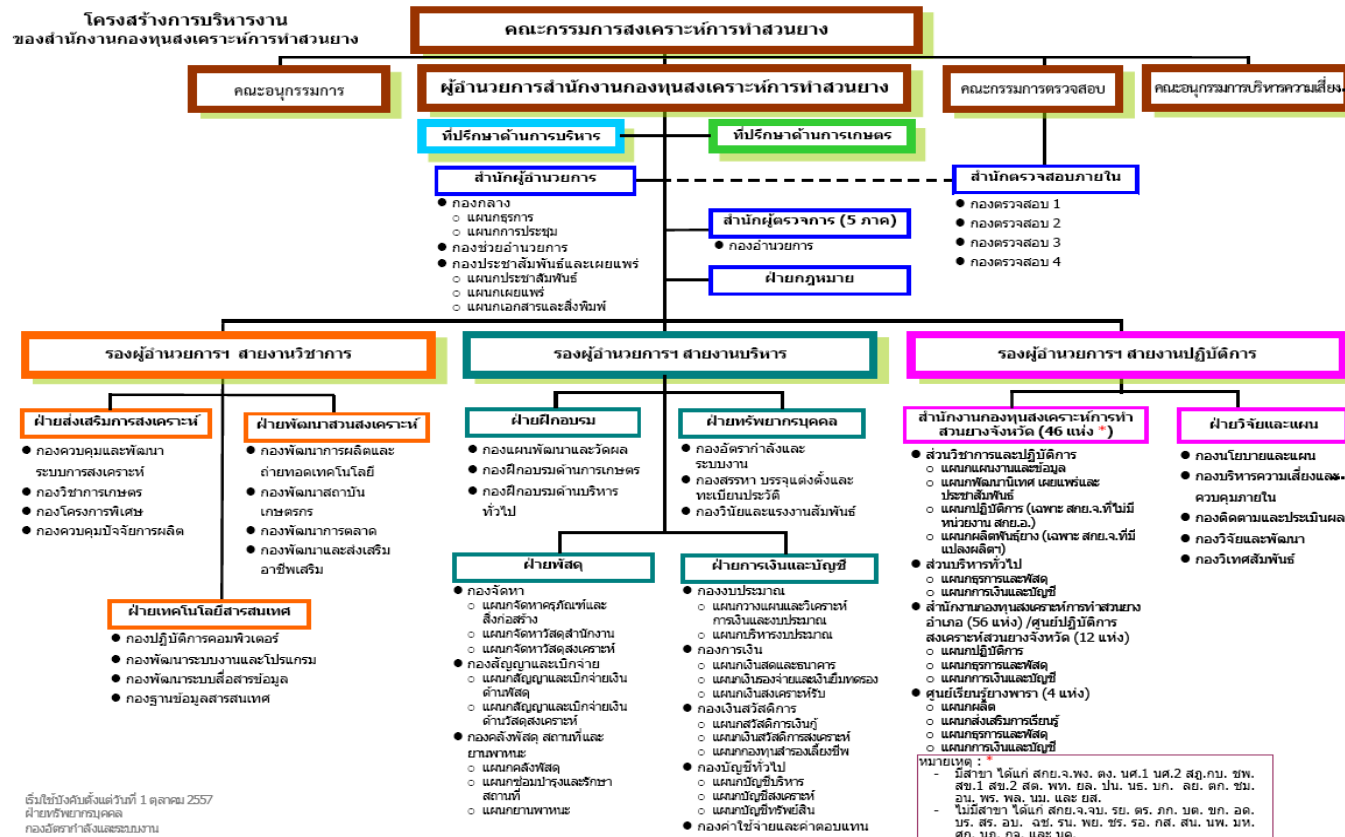
4) ความมีน้ำใจ (Courtesy) บุคลากรต้องมีมนุษยสัมพันธ์เป็นที่น่าเชื่อถือ มีความเป็นกันเอง มีวิจารณ์ญาณ

5) ความน่าเชื่อถือ (Creditability) บริษัทและบุคลากรต้องสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในการบริการ โดยเสนอบริการที่ดีที่สุดแก่ลูกค้า

- และถูกต้อง
- 6) ความไว้วางใจ (Reliability) บริการที่ให้แก่ลูกค้าต้องมีความสม่ำเสมอ
 - 7) การตอบสนองลูกค้า (Responsiveness) พนักงานจะต้องให้บริการและแก้ไขปัญหา แก่ลูกค้าอย่างรวดเร็วตามที่ลูกค้าต้องการ
 - 8) ความปลอดภัย (Security) บริการที่ให้จะต้องปราศจากอันตราย ความเสี่ยงและปัญหาต่างๆ
 - 9) การสร้างบริการให้เป็นที่รู้จัก (Tangible) บริการที่ลูกค้าได้รับทำให้เขาสามารถคาดคะเนถึงคุณภาพของบริการดังกล่าวได้
 - 10) การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (Understanding/Knowing Customer) พนักงานต้องพยายามเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้าและให้ความสนใจ ตอบสนองความต้องการดังกล่าว

2.6 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

2.6.1 โครงสร้างหน่วยงาน

ภาพที่ 1 โครงสร้างหน่วยงานสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ที่มา: สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2555

การบริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับนโยบาย มีหน้าที่กำหนดนโยบาย ดูแลกำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่กำหนด ได้แก่ คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) ระดับปฏิบัติ แบ่งได้ 2 ส่วน คือ

2.6.1.1 ส่วนกลาง

มีหน้าที่ในการบริหารกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานด้านเกษตร และงานด้านอำนวยการ เพื่อให้ปฏิบัติงานในพื้นที่เกิดประสิทธิภาพ สำนักงานกลางตั้งอยู่ใน กรุงเทพมหานคร (เฉพาะที่เกี่ยวกับการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง)

(1) ฝ่ายส่งเสริมการสงเคราะห์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ศึกษา วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลการให้การสงเคราะห์และผลการให้การสงเคราะห์ ประสานงานในการกำหนดเป้าหมายการให้การสงเคราะห์ให้เป็นไปตามเป้าหมายของสำนักงาน ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนาระบบการให้การสงเคราะห์ กำหนดระเบียบ วิธีปฏิบัติ ในการให้การสงเคราะห์ ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์ เสนอแนะแนวทางเพื่อยกระดับมาตรฐานสวนสงเคราะห์ กำกับ ตรวจสอบและติดตามการดำเนินการให้การสงเคราะห์ เป็นศูนย์ประสานเกี่ยวกับการให้การช่วยเหลือ สวนที่ประสบภัยธรรมชาติ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดแผนการจัดเตรียมวัสดุสงเคราะห์ และวัสดุปลูกให้เพียงพอกับความต้องการ ศึกษาและรวบรวมผลงานทางวิชาการด้านเกษตรเพื่อนำมา ประกอบการให้การสงเคราะห์ ทดสอบ สาธิต ประยุกต์ใช้และเผยแพร่วิทยาการต่างๆ กำหนดแผนการผลิต การจัดซื้อ การขนส่งและการจ่ายวัสดุสงเคราะห์และวัสดุปลูก ควบคุมการผลิต และจัดสรรวัสดุปลูกให้แก่สำนักงานฯ จังหวัด พิจารณาให้มีคลังกลางและคลังเก็บย่อย รวมทั้งควบคุม จำนวนวัสดุสงเคราะห์ในคลังเก็บให้เพียงพอจ่ายผู้รับการสงเคราะห์ ในทุกท้องที่และการ ส่งโอนวัสดุ สงเคราะห์ พิจารณาและแก้ไขปัญหากรณีวัสดุสงเคราะห์และวัสดุปลูกขาดแคลน ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล ติดตาม ควบคุม กำกับงานตามโครงการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรชาวสวนยาง

(2) ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ พัฒนาสถาบันเกษตรกร รวมทั้งให้การสนับสนุนสำนักงานฯ จังหวัดในการพัฒนาเกษตรกร นำเทคนิค และวิทยาการด้านการเกษตรและด้านเศรษฐกิจการเกษตรมาใช้ในการสงเคราะห์สวนยาง พัฒนา ส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่เกษตรกรสวนยางให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร กำหนดแผนงาน โครงการ ตลอดจนควบคุม กำกับ ติดตาม พัฒนาและเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการผลิต การตลาด การส่งเสริมอาชีพเสริม และการให้ สินเชื่อเงินทุนหมุนเวียน บริการวิชาการ ให้ คำปรึกษาและสนับสนุนสำนักงานฯ จังหวัดในการให้การศึกษาและพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ รวมทั้งสถาบันเกษตรกรที่อยู่ใน ความดูแล เป็นศูนย์กลางการบริหารระบบกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวน สงเคราะห์

(3) ฝ่ายการเงินและบัญชี มีหน้าที่และความรับผิดชอบ วิเคราะห์ และจัดทำงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน พร้อมทั้งจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่ส่วนงาน วิเคราะห์และควบคุมการใช้เงินงบประมาณ และจัดทำแผนการเงินของสำนักงาน พิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทาง ตลอดจนควบคุมการบริหารเงินและเงินฝากธนาคาร รับ-จ่ายเงิน ตรวจสอบเบิกจ่ายเงินสดและหลักฐานแทนเงินสด รวมทั้งเก็บรักษาเงิน (เงินงบประมาณและเงินนอก

งบประมาณ) พร้อมจัดทำหลักฐาน การรับ-จ่ายและเงินคงเหลือ กำหนดข้อบังคับ ระเบียบและหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการรับ-จ่ายเงินทุกประเภท และควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อ บังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ออกกฎ ระเบียบและเบิกจ่ายเงินสวัสดิการ ทั้งสวัสดิการเงินกู้ สวัสดิการ สงเคราะห์และสวัสดิการอื่นๆ รับผิดชอบการจัดทำบัญชีและควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามระเบียบ จัดทำงบการเงินของสำนักงานทุกประเภท

2.6.1.2 ส่วนภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดและอำเภอ

มีหน้าที่ในการนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดประสิทธิผล อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด 46 แห่ง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอ 56 แห่ง ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัด 12 แห่ง และศูนย์เรียนรู้ยางพารา 4 แห่ง โดยแต่ละหน่วยงานมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

(1) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดำเนินการเกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์การทำสวนยางในพื้นที่ความรับผิดชอบ รับผิดชอบในการส่งเสริมการเกษตรสวนยาง ดำเนินการจัดทำแผนงานประจำปี/โครงการต่างๆ และแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ของสำนักงานฯ จังหวัด ให้คำแนะนำ ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการผลิตแก่เกษตรกรสวนยาง ส่งเสริมอาชีพเสริมแก่เกษตรกรสวนยาง ให้คำปรึกษา แนะนำ ควบคุม กำกับ ตรวจสอบ วิเคราะห์ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัด เกี่ยวกับการส่งเสริม การปลูกสวนยาง การพัฒนาการผลิตการตลาดและโรงงานในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปตามเป้าหมายและแผนงานที่กำหนดไว้ ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน งบประมาณและพัสดุ ของสำนักงานฯ จังหวัด ตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำ ควบคุม กำกับ ตรวจสอบ วิเคราะห์ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าวของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัด

(2) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดำเนินการให้การสงเคราะห์การทำสวนยางในพื้นที่ความรับผิดชอบ ให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการเกี่ยวกับการปลูกยาง รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการให้การสงเคราะห์ ดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสงเคราะห์ตามระเบียบที่กำหนด จัดตั้งฟื้นฟู และดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม รับผิดชอบการดำเนินงานตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น ดำเนินการส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพการผลิต รับผิดชอบบริหารการจัดการโรงอบ/รมยาง และโรงเรือนผลิตยางแผ่นคุณภาพดี รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ ของสำนักงานฯ อำเภอ (กรณีมีด้านส่งยางออก)

(3) ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัด มีหน้าที่และความรับผิดชอบ รับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ/รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการให้การสงเคราะห์ ดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสงเคราะห์ตาม ระเบียบที่กำหนด ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของ

สวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง ดำเนินการส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพการผลิต ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือเป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น จัดฝึกอบรมเกษตรกรและพนักงานของสำนักงานฯ จังหวัด สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์ ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการของสำนักงาน รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด้านส่งยางออก) ควบคุมและจัดการระบบข้อมูลทุกระบบ

(4) ศูนย์เรียนรู้ยางพารา มีหน้าที่และความรับผิดชอบ กำหนดแผนการใช้พันธุ์ยางและไม้ยืนต้น กำหนดแผนการผลิตพันธุ์ยางและวัสดุปลูก ศึกษา ทดสอบเพื่อพัฒนาพันธุ์ยางและไม้ยืนต้น ดำเนินการผลิตและ/หรือจ่ายพันธุ์ยาง ไม้ยืนต้นและวัสดุปลูก ดำเนินการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรและบุคคลทั่วไป เช่น จัดหลักสูตรอบรม จัดให้มีแปลงสาธิตเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น ให้บริการการใช้สถานที่ในการประชุมสัมมนาแก่หน่วยงานภายนอก

2.6.2 การกิจ และ ยุทธศาสตร์

2.6.2.1 การกิจตามกฎหมายจัดตั้งหน่วยงาน

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2503 และต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไขรวม 3 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2505, 2518 และ 2530 วัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยการปลูกแทนยางเก่าที่ให้ผลผลิตน้อยด้วยยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ไม่เคยมีสวนยางมาก่อน ได้มีทางเลือกในการประกอบอาชีพทำสวนยาง ซึ่งเป็นอาชีพที่มั่นคงยิ่งขึ้น บริหารงานโดยคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เป็นรัฐวิสาหกิจจัดอยู่ในกลุ่มเสริมสร้างเสถียรภาพกับสังคม สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

2.6.2.2 วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการเพิ่มมูลค่ายางพารา ด้วยการให้บริการที่เป็นเลิศ เพื่อเสริมสร้างสังคมชาวสวนยางสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาศักยภาพการผลิตยางพารา และการให้บริการ ตั้งแต่การปลูกจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิต การแปรรูปขั้นต้น แปรรูปขั้นกลาง เป็นผลิตภัณฑ์ยางอุตสาหกรรม และการตลาด เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้มั่นคง ส่งผลให้สังคมชาวสวนยางเข้มแข็ง

2.6.2.3 พันธกิจ

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) จึงได้กำหนดพันธกิจ 5 ประการ ดังนี้

- (1) ส่งเสริมการปลูกสร้างสวนยางด้วยการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสม
- (2) ส่งเสริมการพัฒนาการแปรรูปผลผลิตที่ได้จากยางพาราให้มีคุณภาพและมีมูลค่าเพิ่ม
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตลาดยางพารา และขยายตลาดยางพาราระดับท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกยาง บนพื้นฐานความร่วมมือของเกษตรกร
- (4) พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (5) พัฒนาการบริหารจัดการองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ

2.6.2.4 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปลูกสร้างสวนยางเข้าสู่ระบบการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน และพัฒนาระบบตลาด เพิ่มรายได้และลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร
- (2) เพื่อพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ให้เพิ่มมูลค่าผลผลิต โดยการแปรรูปผลผลิตจากยางพารา
- (3) เพื่อให้บริการเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ส่งออกยาง ตั้งแต่การให้คำแนะนำปลูกสร้างสวนยางจนกระทั่งการเก็บเกี่ยวผลผลิต การแปรรูปขั้นต้น แปรรูปขั้นกลาง การตลาด และรวมถึงการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกยาง
- (4) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร บุคลากรสามารถปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ สอดรับกับการเปลี่ยนแปลง ให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเป็นองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมภายใต้หลักธรรมาภิบาล

2.6.2.5 เป้าหมายหลัก

- (1) เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตการปลูกสร้างสวนยางตามระบบการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนในพื้นที่เหมาะสม โดยการเปลี่ยนพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางมากกว่าพันธุ์เดิม เพื่อให้ต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับมาตรฐานตามที่ สกย. กำหนด
- (2) สร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกร และสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร โดยส่งเสริมให้มีการรวมตัวเพื่อดำเนินกิจกรรม และช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อเพิ่มมูลค่า ในการผลิต การแปรรูป การตลาด อาชีพเสริม และอื่นๆ ตามความเหมาะสม และพัฒนาไปสู่เป็นสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล ปีละ 5 นิติบุคคล

(3) ดำเนินการเปิดตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น ครอบคลุมพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกยาง และ ซื่อ ขาย ผ่านตลาดของ สกย. ร้อยละ 25 ภายในปี 2559

(4) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กร ให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล และเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรมการทำงาน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง รวมถึง เสริมสร้างศักยภาพในการให้บริการดำเนินงานสู่ความเป็นเลิศภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยต้องได้รับคะแนนการประเมินความพึงพอใจจากองค์กรอิสระภายนอกมากกว่าร้อยละ 80 ทุกครั้งที่มีการประเมิน

2.6.2.6 ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของพันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยมุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ เร่งรัดให้มีการปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม้ยืนต้นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ทดแทนสวนยางเก่าที่ให้ผลผลิตไม่คุ้มค่า ส่งเสริมปลูกสร้างสวนยางเพิ่มในพื้นที่ที่เหมาะสม เก็บเกี่ยวผลผลิตจากสวนยางพาราอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของตลาด เกษตรกรนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้อย่างจริงจังและทั่วถึง เป็นการลดต้นทุนการผลิต สามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร รวมถึงส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสวนยางในแนวทางที่เกื้อกูลกับระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

สนับสนุนให้เกิดการรวมตัวของเกษตรกรชาวสวนยางขนาดเล็ก เพื่อเป็นสถาบันเกษตรกรและมีการดำเนินการที่มีมาตรฐานต่อเนื่อง เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายสถาบันเกษตรกร เพื่อให้สามารถพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด รวมทั้งสร้างอำนาจในการเจรจาต่อรองต่างๆ สนับสนุนให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางและดำเนินการส่งเสริมและพัฒนา สร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่เข้าสู่อาชีพการทำสวนยาง และที่เกี่ยวข้องกับอาชีพยางพาราเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบตลาดยางพารา

จัดให้มีตลาดประมูลยางระดับท้องถิ่น เพื่อรองรับผลผลิตยางพาราครอบคลุมทุกพื้นที่ที่ส่งเสริม ให้เกษตรกรขายผลผลิตได้ในราคาที่เป็นธรรมโดยระดับราคาสูงกว่าต้นทุนการผลิตของเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายและระบบตลาดยางให้เกษตรกรทั่วประเทศสามารถขายยางได้ในราคาใกล้เคียงกัน สร้างกลไกในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวิเคราะห์สถานการณ์เร่งด่วน เพื่อให้เกษตรกรได้รับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อราคา อย่างรวดเร็ว ทันเวลา และทั่วถึง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร

เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร บุคลากรสามารถปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ สอดรับกับการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้

การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และเป็นองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมภายใต้หลักจริยธรรมและการกำกับที่ดี ควบคู่ไปกับการใส่ใจสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถที่เป็นประโยชน์ต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความรอบรู้ทันต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงและการจัดการความเสี่ยง เร่งรัดการปรับปรุงโครงสร้าง จัดให้มีระบบการคัดสรรบุคลากรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับภารกิจที่รับผิดชอบ ส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยมองค์กร คุณธรรม จริยธรรม และสร้างวินัยแก่บุคลากร ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง ให้สอดคล้องกับสถานะปัจจุบัน พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้ใช้ประโยชน์เต็มศักยภาพและสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างถูกต้อง สะดวก รวดเร็วและทั่วถึง แสวงหาพันธมิตรในการดูแลเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อช่วยลดต้นทุนในการบริหารจัดการ

2.6.2.7 กระบวนการให้การสงเคราะห์ปลูกแทน

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้ปรับปรุงกระบวนการให้การสงเคราะห์ ปลูกแทน จากเดิมที่มุ่งเน้นให้การช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเฉพาะในการปลูกสร้างสวนยาง มาเป็นให้การสงเคราะห์ทั้งระบบตั้งแต่ปลูกสร้างสวนยางจนถึงโค่น เพื่อให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางทุกราย และมุ่งเน้นให้สวนสงเคราะห์ปลูกแทนสามารถเปิดกรีดได้เร็วขึ้น เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น โดยตั้งสมมติฐานอายุเฉลี่ยของต้นยางเท่ากับ 25 ปี ตามกระบวนการให้การสงเคราะห์ปลูกแทนแบบใหม่ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนโค่น ระยะก่อนให้ผลผลิต ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต โดย สกย. เข้าไปดูแลเกษตรกรชาวสวนยางในรูปของ กลุ่มชาวสวนยาง สกย. และจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมตามศักยภาพในแต่ละระยะของกระบวนการให้การสงเคราะห์

(1) ระยะก่อนโค่น คือ ช่วงระยะเวลา 2 ปีก่อนโค่นต้นยาง เป็นการเตรียมการให้เกษตรกรชาวสวนยางในกลุ่มชาวสวนยาง สกย. ที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะโค่นต้นยางเพื่อปลูกแทนใหม่ ได้มีการเตรียมความพร้อมให้ความรู้ในด้านต่างๆ ก่อนที่จะทำการโค่นยางเพื่อปลูกแทนใหม่ ทั้งในด้านรายได้/วิชาการ/การวางแผนในการจัดการเป็นการล่วงหน้า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดย สกย. จัดกิจกรรมในรูปของการประชุม

(2) ระยะก่อนให้ผลผลิต คือ ระยะเวลาที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการสงเคราะห์ปลูกแทนตั้งแต่ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์จนถึงสิ้นสุดโครงการ (กรณีขอสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี ระยะเวลา 7 ปี กรณีขอสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยไม้ยืนต้นอื่นๆ หรือปาล์มน้ำมัน ระยะเวลา 4 ปี)

(3) ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต คือ ช่วงระยะเวลาที่ต้นยางได้ขนาดเปิดกรีดให้ผลผลิตจนถึงระยะก่อนโค่น สกย. จัดกิจกรรมถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการบำรุงรักษาสวน การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การแปรรูปผลผลิตขั้นต้น การจัดการตลาดยางพารา

นอกจากนี้ สกย. ได้ดำเนินการเพื่อเสริมศักยภาพ และความเข้มแข็งให้กลุ่มชาวสวนยาง สกย. ตามความเหมาะสม ในแต่ละระยะของกระบวนการให้การสงเคราะห์ ได้แก่ การ

จัดตั้งครุยาง การจัดตั้งอาสาชาวสวนยาง การจัดตั้งเครือข่ายชาวสวนยาง เป็นต้น (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2555)

2.7 บทบาทและหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเชิงบริการ

2.7.1 ด้านบริการการตลาดยางของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง

ระบบตลาดยางของประเทศไทยมี 3 ระบบคือระบบตลาดท้องถิ่น ระบบตลาดกลางยางพาราและระบบตลาดซื้อขายล่วงหน้าตลาดยางที่ซื้อขายโดยมีการส่งมอบจริง (Physical Market) สำหรับตลาดยางภายในประเทศแบ่งออกเป็นระบบตลาดท้องถิ่นและระบบตลาดกลางยางพาราชาวสวนยางส่วนใหญ่นิยมขายยางผ่านระบบตลาดท้องถิ่นจะเห็นได้จากประมาณร้อยละ 94 ของปริมาณยางทั้งประเทศซื้อขายผ่านตลาดท้องถิ่นได้แก่ร้านค้ายางกระจายอยู่ในจังหวัดที่เป็นพื้นที่ปลูกยางทั่วประเทศประกอบด้วยพ่อค้ารับซื้อยางหลายระดับเริ่มตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน หรือตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด โรงงานแปรรูปยางซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ส่งออกยางด้วยโดยทั่วไปจะรับซื้อยางจากพ่อค้ารายใหญ่ระดับอำเภอหรือจังหวัดนอกจากนี้หลายจังหวัดมีการรวมกลุ่มขายยางและจัดตั้งสหกรณ์ในบางจังหวัดทางภาคใต้ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อผลิตยางแผ่นรมควัน

ตลาดยางสกาย มีลักษณะเป็นระบบตลาดท้องถิ่นเป็นตลาดยางที่ซื้อขายโดยมีการส่งมอบยาง (Physical Market) ซึ่งได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการจาก สกย. เพื่อให้เกษตรกรกลุ่มเกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรในความดูแลของ สกย. รวบรวมผลผลิตยางและนำมาขายโดยวิธีการประมูลทั่วไปหรือประมูลระบบตลาดยางอิเล็กทรอนิกส์หรือประมูลแบบ Paper Rubber Market หรือวิธีตกลงราคาหรือตลาดข้อตกลงตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างทางเลือกให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางสามารถขายยางได้ในราคาที่เป็นธรรมซึ่งมีทั้งตลาดในที่ตั้งของสำนักงานฯ และ ณ จุดรวบรวมยางในที่ตั้งของกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ปัจจุบัน สกย. ได้จัดตั้งและดำเนินการตลาดยาง สกย. จำนวนทั้งสิ้น 108 แห่ง

ตารางที่ 1 การตลาดยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวนทั้งสิ้น 108 แห่ง

ที่ตั้งตลาด	จำนวน (แห่ง)
ภาคตะวันออก	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	24
ภาคใต้	55
ภาคเหนือและภาคกลาง	25
รวม	108

ที่มา: สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2555

ผลผลิตยางของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางทั้งประเทศเช่นยางแผ่นรมควันยางแผ่นดิบยางแผ่นผึ่งแห้งน้ำยางสดและยางก้อนถ้วยในปีงบประมาณ 2555, 2556 และ 2557 มีการซื้อขายผ่านตลาดยาง สกย. ประมาณร้อยละ 13, 15 และ 18 ตามลำดับซึ่งปริมาณยางมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปีรวมถึงราคาที่ได้รับสูงกว่าการจำหน่ายในตลาดท้องถิ่นทั่วไปในระดับที่น่าพอใจ

ตารางที่ 2 ผลผลิตยางของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางทั้งประเทศเช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง น้ำยางสด และ ยางก้อนถ้วย

ปี	ปริมาณน้ำยางชนิดต่างๆ (ตัน)					รวม (ตัน)
	แผ่นดิบ	น้ำยางสด	ก้อนถ้วย	รมควัน	อื่นๆ	
2547	27,788	7,708	-	18,800	1,293	55,589
2548	38,487	14,921	-	39,397	1,784	94,589
2549	51,032	19,005	-	46,321	1,618	117,976
2550	68,812	31,123	-	56,622	1,120	157,677
2551	86,692	25,835	2,912	64,472	1,647	181,558
2552	60,296	12,627	16,418	37,609	13,496	140,446
2553	79,069	33,634	46,904	56,982	18,041	234,630
2554	100,612	57,210	94,280	86,377	29,426	367,904
2555	111,724	63,602	151,949	92,790	38,267	458,332
2556	111,056	80,887	241,081	118,644	33,546	585,214
2557	122,071	108,557	334,167	125,205	35,328	725,328

ที่มา: สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2555

ตลาดยาง สกย. ดำเนินการจัดตลาดโดยมีรูปแบบการซื้อขายยางดังนี้

- 1) ประมูลทั่วไปโดยนำยางเข้าสู่ที่ตั้งของตลาดหรือจุดรวบรวมยางผ่านการคัดชั้นและชั่งน้ำหนักและรับราคาจากการประมูลแข่งขันกันของผู้ซื้อ
- 2) Paper Rubber Market โดยทำการคัดชั้นและชั่งน้ำหนักยาง ณ จุดรวบรวมยางหรือที่ตั้งสถาบันเกษตรกรนำตัวเลขปริมาณคุณภาพและชนิดผลผลิตทำการประมูลผ่านระบบสื่อสารของตลาด
- 3) ตกลงราคาโดยรวบรวมยางพร้อมตรวจสอบคุณภาพและน้ำหนัก ณ ที่ตั้งตลาดหรือจุดรวบรวมยางแล้วส่งผลผลิตยางให้ผู้ซื้อที่ตกลงราคาซื้อไว้ก่อนโดยกำหนดราคาร่วมกันหรืออ้างอิงราคาจากตลาดกลางยางพารา
- 4) ข้อตกลงโดยรวบรวมยางพร้อมตรวจสอบคุณภาพและน้ำหนัก ณ ที่ตั้งตลาดหรือจุดรวบรวมตามชนิดปริมาณและกำหนดส่งมอบในข้อตกลงที่เจรจาไว้ก่อนแล้วระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายผ่านตลาดยางสกย.

5) ประมวลทางระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือตลาดยางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการประมวลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตโดยผู้ขายเป็นผู้กำหนดราคาขั้นต่ำและผู้ประมวลต้องประมวลราคาเพิ่มจากราคาขั้นต่ำครั้งละไม่น้อยกว่า 5 สตางค์ภายในเวลาที่กำหนด

ตลาดยาง สกย. ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ดำเนินการโดยมีพนักงานในสายงานปฏิบัติการ ดูแลรับผิดชอบเป็นลำดับขั้นโดยมีกองพัฒนาการตลาดฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ (กพต./ฝพส.) เป็นฝ่ายอำนวยการสนับสนุนการดำเนินงานรับนโยบายและจัดหางบประมาณในการดำเนินงานตลอดจนควบคุมดูแลการดำเนินงานตลาด สกย. ทั่วประเทศผ่าน สกย.จ./สกย.อ./ศปจ. ไปจนถึงผู้จัดการตลาดยาง สกย. และพนักงานตลาดยางทั้งนี้ยังมีกองพัฒนาสถาบันเกษตรกรกองพัฒนาการผลิตและถ่ายทอดเทคโนโลยีและกองพัฒนาและส่งเสริมอาชีพฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ทำหน้าที่สนับสนุนงานตลาดยาง สกย. ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ตลาดยางสกย. ที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสกย.จ./สกย.อ./ศปจ. ได้มอบหมายให้แผนกปฏิบัติการเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบมีหัวหน้าแผนกปฏิบัติการเป็นผู้จัดการตลาดยางสกย. และมีพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสายงานปฏิบัติการเป็นพนักงานตลาดยางสกย. ดำเนินการตลาดร่วมกับตัวแทนฝ่ายผู้ผลิตและมีคณะกรรมการไตรภาคีซึ่งประกอบด้วยผู้ซื้อผู้ขายและสกย. เป็นเสมือนอนุญาโตตุลาการของตลาดยางสกย.

การดำเนินงานตลาดยางสกย. แบ่งตามลักษณะการดำเนินงานได้ 2 ลักษณะคือ

1) งานอำนวยการตลาดยางสกย. ซึ่งดูแลโดยกพต./ฝพส. เน้นการอำนวยการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพให้งานตลาดยางสกย. ในส่วนภูมิภาคในด้านๆ ดังนี้

(1) ด้านการจัดสรรงบประมาณรวมถึงการพิจารณาเพิ่มเติมหรือปรับปรุงงบประมาณในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานตลาดเช่นการซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้หรืออาคารสถานที่จัดตลาดการจัดประชุมสัมมนาผู้ดำเนินการตลาด เป็นต้น

(2) ด้านการสนับสนุนและเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตลาดเช่นจัดการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องตลาดยางแก่พนักงานตลาดยางสกย. การประชุมเชิงปฏิบัติการผู้จัดการตลาดยางสกย. การติดต่อประสานงานผู้ซื้อ เป็นต้น

(3) ด้านการบริการข่าวสารข้อมูลตลาดยางสกย. ส่ง SMS ราคายางประจำวันให้ผู้จัดการตลาดยางสกย. พนักงานสกย. ที่ปฏิบัติงานตลาดยางเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบันเกษตรกรผู้บริหารสกย. และบุคคลทั่วไปที่เกี่ยวข้องได้แก่ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ของตลาดกลางยางพาราสงขลา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ยะลา บุรีรัมย์ และหนองคายน้ำยางสด ณ โรงงาน จังหวัดสงขลาราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 อัดก้อน FOB กรุงเทพฯ รวมถึงราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 อัดก้อนในตลาดล่วงหน้า TOCOM SHFE AFET และราคาแย่ง TSR20 ตลาดล่วงหน้า SICOM รายงานข้อมูลราคายางรายวันรายเดือนและการวิเคราะห์ข้อมูลราคายางรายสัปดาห์ในเว็บไซต์ของสกย. (www.rubber.co.th)

(4) ด้านการวางแผนการดำเนินงานและพัฒนาตลาดยางสกย. รวมถึงการบริหาร จัดการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานตลาดยางสกย. ทั้งหมด

2) งานปฏิบัติการตลาดยาง สกย. ได้แก่ ตลาดยาง สกย. ในส่วนภูมิภาคทั้ง 108 ตลาด ในการดำเนินงานการตลาดยาง สกย. เพื่อเป็นทางเลือกของเกษตรกรชาวสวนยาง แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

(1) งานการจัดตลาด ที่มุ่งเน้นการซื้อขายผลผลิตยางผ่านตลาดในรูปแบบต่างๆ เป็นสำคัญ รวมถึงการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดตลาดทั้งหมด

(2) งานการสนับสนุนตลาด ที่เป็นการเสริมประสิทธิภาพของการดำเนินการตลาดเช่น การสร้างเครือข่ายผู้ผลิตให้เข้มแข็ง การส่งต่อข้อมูลข่าวสาร และการเชื่อมต่อกับงานพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นต้น

2.7.2 ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยีของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง

การถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่เข้าร่วมโครงการ สกย.จ. ต่างๆ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการปลูกสร้างสวนยาง จนกระทั่ง ต้นยางให้ผลผลิตได้ ตลอดจนพัฒนาผลผลิตยาง ที่ได้ให้มีคุณภาพที่ดี ตรงตามความต้องการของตลาด เพื่อให้ เกษตรกรสามารถ ทำอาชีพสวนยางได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้าน การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มรายได้ การสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และสามารถพัฒนาตนเองได้แบบยั่งยืน โดยเน้นการฝึกอบรมให้ความรู้ตามช่วงอายุต้นยาง และตามความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่เป็นหลัก ดังนี้

1) ช่วงอยู่ระหว่างการสงเคราะห์ เป็นช่วงที่ย่างยังเล็ก ยังไม่ให้ผลผลิต จะเน้นให้ความรู้ในด้าน การดูแลบำรุงรักษาสวนยาง การใส่ปุ๋ยยาง การปลูกพืชแซมยาง การทำอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ เช่น การเลี้ยงสัตว์ การทำหัตถกรรม เป็นต้น

2) ช่วงพ้นการสงเคราะห์ เป็นช่วงที่ย่างเริ่มให้ผลผลิตได้แล้ว จะเน้นให้ความรู้ในหลักสูตร การกรีดยาง เป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิต รักษาหน้ากรีตไม่ให้เสียหาย และเป็นการยืดอายุให้ต้นยาง และหลักสูตรอื่นๆ ที่เป็นการพัฒนาการผลิต เช่น การทำยางแผ่นชั้นดี การรวมกลุ่มขายยาง การผสมปุ๋ยใช้เอง การใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ และหลักสูตรที่เป็นการเพิ่มมูลค่ายางพารา เช่น หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากน้ำยาง การผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยาง การทำดอกไม้ใบยาง ฯลฯ

3) พัฒนากลุ่มเกษตรกรและผู้นำเกษตรกร/สหกรณ์/สถาบันเกษตรกร ให้มีคุณภาพ มีความรอบรู้อย่างเท่าทัน โดยการจัดฝึกอบรม สัมมนา พร้อมศึกษาดูงานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด ตลอดจน สนับสนุน การสร้างเครือข่าย และ พัฒนาเครือข่าย เชื่อมโยงสถาบันเกษตรกร ให้เข้มแข็ง เช่น หลักสูตรระบบสหกรณ์ การทำบัญชีครัวเรือน และเสริมสร้างเกษตรกรชาวสวนยางยุคใหม่ เพื่อสืบทอดอาชีพ การทำสวนยางสู่คนรุ่นหลังต่อไป

2.7.3 ด้านบริการการสงเคราะห์สวนยางของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง

1) การพิจารณาให้การสงเคราะห์ปลูกแทนแก่เกษตรกรชาวสวนยาง สวนยางที่อยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการสงเคราะห์เพื่อปลูกแทน จะต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2 ไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกกระจัดกระจายไม่น้อยกว่า 10 ต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละ 25 ต้น และต้นยางที่มีอยู่นั้นต้องเป็นต้นยางอายุกว่า 25 ปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือ ต้นยางที่ได้ผลน้อย กรณีมีเนื้อที่น้อยกว่า 2 ไร่ และเป็นส่วนสุดท้ายของแปลงที่เคยได้รับการสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยยางมาแล้ว หากขอรับการสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยยางก็อยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการสงเคราะห์เพื่อปลูกแทนได้

ต้นยางทรุดโทรมเสียหายเนื่องจากเปลือกกรีดเสียหาย ต้องมีลักษณะดังนี้

- (1) ต้นยางต้องมีอายุเกิน 15 ปี
- (2) เปลือกของต้นยางที่ใช้ในการกรีดต้องเสียหายเกินร้อยละ 50
- (3) ต้นยางตามข้อ (2) จะต้องมีจำนวนเกินร้อยละ 50 ของจำนวน

ต้นยางปลูกทั้งหมด

ต้นยางทรุดโทรมเสียหายเนื่องจากถูกไฟไหม้ ต้องมีลักษณะดังนี้

(1) ต้นยางในสวนจะต้องเปิดกรีดแล้วมีขนาดเส้นรอบต้นไม่น้อยกว่า 50 ซม. โดยวัด ณ จุดสูงจากพื้นดิน 75 ซม. สำหรับต้นยางที่ปลูกด้วยเมล็ดหรือกล้า และ 150 ซม. สำหรับต้นยางติดตา

(2) จำนวนต้นยางตามข้อแรก จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนต้นยางปลูกทั้งหมดและเปิดกรีดมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

- (3) ไฟไหม้มาแล้วจนถึงวันยื่นคำขอสงเคราะห์ไม่เกิน 1 ปี

ต้นยางที่ทรุดโทรมเสียหายเนื่องจาก วัตภัย มีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

(1) ต้นยางที่ได้รับความเสียหาย ต้องเปิดกรีดแล้ว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และเสียหายจนเสียสภาพสวน

(2) ประสบวัตภัยมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน นับจนถึงวันยื่นคำขอรับการสงเคราะห์

ต้นยางได้ผลน้อย ต้องมีลักษณะดังนี้

- (1) ต้นยางต้องมีอายุเกิน 15 ปี เปิดกรีดมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

(2) ต้องเป็นสวนยางที่ได้รับการดูแลปราบวัชพืช และใส่ปุ๋ยเป็นอย่างดีแล้ว ก็ยังให้ผลน้อยอยู่

จะต้องไม่เป็นที่ดินหวงห้ามของทางราชการ หรืออยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือเขตอุทยานแห่งชาติ หรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดไว้ให้เป็นป่าถาวรอันเป็นสมบัติของชาติ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากหน่วยราชการผู้รับผิดชอบให้เป็นผู้มีสิทธิทำกิน หรือได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นการชั่วคราวเพื่อการทำสวนยาง

2) คุณสมบัติผู้ขอรับการสงเคราะห์เพื่อปลูกแทน เป็นบุคคลสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย เป็นเจ้าของสวนยางที่มีหลักฐานที่ดิน ดังนี้

(1) มีหลักฐานแสดงการครอบครอง แสดงกรรมสิทธิ์ หรือ เอกสารสิทธิ์

(2) เป็นที่ดินที่รัฐจัดสรรให้ หรือที่ดินที่เช่ารัฐ และมีเอกสาร ซึ่งทางราชการออกให้แสดงถึงสิทธินั้น

(3) กรณีไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ต้องมีหนังสือรับรองจากส่วน ราชการที่รับผิดชอบว่าไม่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ หรือ เขตหวงห้ามของทาง ราชการ ซึ่งทางราชการออกให้

3) การยื่นขอรับการสงเคราะห์ปลูกแทน เกษตรกรยื่นคำขอรับการ สงเคราะห์ปลูกแทนได้ที่

(1) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด (สกย.จ.)/
อำเภอ (สกย.อ.) / ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัด (ศปจ.)

(2) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เขต บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ในวันและเวลาราชการ

(3) ยื่นต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2555)

2.8 การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง (เฉพาะที่เกี่ยวข้องการบริการของพนักงานสงเคราะห์ สวนยาง)

2.8.1 การปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง พันธุ์ต้นยาง วิธีการทำสวนยาง และ เข้าไปในร้านค้ายาง สถานที่ เก็บยาง โรงทำยาง โรงงานผลิตภัณฑ์ยาง สถานที่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการตรวจสอบคุณภาพยางในระหว่าง เวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ปริมาณและคุณภาพ ของยาง เครื่องมือเครื่องใช้ และวิธีการในการผลิตยาง การวิเคราะห์และการตรวจสอบคุณภาพยาง จำนวนและประวัติของลูกค้า ของผู้รับใบอนุญาต ตลอดจนเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์

3) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามี การกระทำความผิด เพื่อตรวจสอบพันธุ์ต้นยางและยาง และยึดหรืออายัดต้นยาง หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง ของต้นยาง ยาง ภาชนะบรรจุยาง เครื่องมือเครื่องใช้ และเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำ ความผิดได้

4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือ ธุรกิจการยาง ให้มีหนังสือ สอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาต หรือตัวแทนหรือลูกค้า

ของบุคคลดังกล่าวมาให้ถ้อยคำ หรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางหรือกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบ

2.8.2 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ผู้ที่เป็นเจ้าของสวนสงเคราะห์ หรือผู้ที่มีใบอนุญาตสวนสงเคราะห์ หรือผู้เกี่ยวข้องกับสวนยางพารานี้ ควรอำนวยความสะดวกให้กับพนักงานสวนสงเคราะห์ ไม่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่

2.8.3 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

2.8.4 ต้นยาง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาง ยาง ภาชนะบรรจุยาง เครื่องมือเครื่องใช้ หรือเอกสารหลักฐานที่ได้ยึดหรืออายัดไว้

ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ และผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.9 การยางแห่งประเทศไทย

2.9.1 ความเป็นมา

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เกิดจากการรวม 3 หน่วย ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยางและสถาบันวิจัยยาง โดยมีพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 14 กรกฎาคม 2558 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2558 มีวัตถุประสงค์ให้การยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับเงินของกองทุน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพาราโดยจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย พัฒนา เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับยางพาราและดำเนินการให้ระดับราคายางมีเสถียรภาพ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้มีการปลูกทดแทนและการปลูกใหม่ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบกิจการยางด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น บริหารงานโดยคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

2.9.2 วิสัยทัศน์

"เป็นองค์กรนำด้านการบริหารกิจการยางพาราทั้งระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกิจการยาง"

2.9.3 พันธกิจ

- 1) บริหารจัดการเกี่ยวกับเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศ เป็นศูนย์กลางการผลิตและอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา
- 2) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับยางพารา
- 3) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อยกระดับรายได้ รวมทั้งคุณภาพชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการกิจการยาง
- 4) สร้างกลไกในการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา
- 5) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่
- 6) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา และสร้างความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ยางของไทยในตลาดโลก

2.9.4 ค่านิยมองค์กร

REST = (ความสงบร่มเย็น/ร่มยาง) เป็นที่พึ่งของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกร ชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยางพารา

R = Responsibility รับผิดชอบ

E = Ethical มีจริยธรรม

S = Service นำบริการ

T = Trust ดำเนินงานด้วยความน่าเชื่อถือ

2.9.5 ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพตลาดและโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพการหารายได้และจัดเก็บค่าธรรมเนียมขององค์กร
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยาง
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสนับสนุนนโยบายแห่งรัฐ (การยางแห่งประเทศไทย, 2559)

การจัดตั้ง การยางแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางคือ “การยางแห่งประเทศไทย” เพื่อรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศอย่างครบวงจร มีเอกภาพ เป็นอิสระ คล่องตัว ใช้ยางพาราและผลผลิตจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพ ตามร่าง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย จะมีการยุบเลิก 3 หน่วยงานเดิม คือ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) องค์กรสวนยาง (อ.ส.ย.) และสถาบันวิจัยยาง แล้วโอนภารกิจของหน่วยงานที่ถูกยกเลิกทั้งสามไปอยู่ใน “การยางแห่งประเทศไทย” หรือ กยท. ที่จะตั้งขึ้นใหม่

กยท. จะเป็นองค์กรนิติบุคคลและเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร เพื่อความเป็นเอกภาพของการทำงาน นอกจากนี้ ได้กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของ กยท. ด้วย

ซึ่ง พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย ไม่ครอบคลุมคนกรีดยาง และชาวสวนยางที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ทั้งที่เกษตรกรเหล่านี้ได้จ่ายเงินสงเคราะห์ปลูกยางพารามาตลอด (ASTV ผู้จัดการสุดสัปดาห์, 2557)

2.10 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10.1 ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้วิจัยได้มีการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในหน่วยงานต่างๆ ตามลักษณะ สังคม และ เศรษฐกิจ ซึ่งสามารถแยกออกเป็นปัจจัยต่างๆ ทั้งหมด 7 ปัจจัย ได้แก่

1) ปัจจัยด้านอายุ

จากการศึกษาของเขาวนิ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร์ และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของบรรพต วิรุณราช และ สุขชนี เมธิโยธิน (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของสมศักดิ์ ภู่งาม และคณะ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้านาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้า

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และ การศึกษาของธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม

2) ปัจจัยด้านระดับการศึกษา

จากการศึกษาของสมศักดิ์ ภู่งาม และคณะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเขาวินิ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร์ และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ไม่มีผลกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับบรรพต วิรุณราช และ สุชนนี เมธิโยธิน (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว

3) ปัจจัยด้านประสบการณ์ทำสวนยางพารา

จากการศึกษาของบรรพต วิรุณราช และ สุชนนี เมธิโยธิน (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ทำสวนยางพารา มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของริย์ฐิตา มั่นภักดีหิรัญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ทำสวนยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่ม

เกษตรกรทำสวนยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ทำสวนยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม

4) ปัจจัยด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม

จากการศึกษาของบรรพต วิรุณราช และ สุขชนนี เมธิโยธิน (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พบว่า ปัจจัยด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสหัส ปาณะศรี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเขาวนีย์ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร์ และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม ไม่มีผลกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร

5) ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางการติดต่อ)

จากการศึกษาของเขาวนีย์ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร์ และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางการติดต่อ) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอิชฎิ อินทรภูมิ และนิวัฒน์ มาศวรรณ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสมาคมชาวไร่อ้อยอีสานกลาง พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางการติดต่อ) มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสมาคมชาวไร่อ้อยอีสานกลาง ผลการศึกษาของสหัส ปาณะศรี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางการติดต่อ) มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางการติดต่อ) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว

6) ปัจจัยด้านพื้นที่ถือครองยางพารา

จากการศึกษาของวาริรัตน์ สุวรรณวิธี และคณะ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาบ้านทุ่งเชิงติ ตำบลทุ่งควาต์ อำเภอละแม จังหวัดชุมพร พบว่า ปัจจัยด้านพื้นที่ถือครองยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาบ้านทุ่งเชิงติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยด้านพื้นที่ถือครองยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ผลการศึกษาของอิชฎี อินทรภูมิ และนิวัฒน์ มาศวรรณ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสมาคมชาวไร่อ้อยอีสานกลาง พบว่า ปัจจัยด้านการพื้นที่ถือครองยางพารา มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสมาคมชาวไร่อ้อยอีสานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสหัส ปาณะศรี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยด้านพื้นที่ถือครองยางพารา มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเขาวนีย์ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร์ และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอยุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านพื้นที่ถือครองยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของริย์ฐิตา มั่นภักดีหิรัญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านพื้นที่ถือครองยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา

7) ปัจจัยด้านรายได้

จากการศึกษาของวาริรัตน์ สุวรรณวิธี และคณะ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาบ้านทุ่งเชิงติ ตำบลทุ่งควาต์ อำเภอละแม จังหวัดชุมพร พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาบ้านทุ่งเชิงติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสมศักดิ์ ภูงาม และคณะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้ายานยนต์เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้ายานยนต์เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเขาวนีย์ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร์ และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอยุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของริย์ฐิตา มั่นภักดีหิรัญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราท่าตะเกียบ

จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา ผลการศึกษาของประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว และสอดคล้องกับผลการศึกษาของธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม

2.10.2 เอกสารงานวิจัย

เขาวนิ โคมแก้ว สาวิตรี รังสิภัทร และสุพัตรา ศรีสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า 1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 65.50) มีอายุเฉลี่ย 52.82 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 83.90) มีแรงงานในครัวเรือน 2 คน มีพื้นที่ทำนาอยู่ระหว่าง 29.76 - 80.00 ไร่ (ร้อยละ 38.60) มีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ระหว่าง 19.51 - 29.75 ไร่ (ร้อยละ 36.50) ส่วนใหญ่ใช้ข้าวเปลือกเจ้าเข้าร่วมโครงการ (ร้อยละ 98.00) มีรายได้เปรียบเทียบกับอยู่ระหว่าง 2,067 - 2,600 บาทต่อต้น (ร้อยละ 35.70) เกษตรกรส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวตั้งแต่เริ่มมีโครงการ คือจำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 85.50) ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกันรายได้ฯ จากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลมากที่สุด (ร้อยละ 87.10) เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรจำนวน 1 กลุ่ม (ร้อยละ 69.90) มีความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) 2) เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.35) 3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุของเกษตรกร พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ และการรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ข้อเสนอแนะควรมีโครงการประกันรายได้ฯ ต่อไป และควรรักษาระดับมาตรฐานไว้หรือปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

บรรพต วิรุณราช และ สุขชนี เมธิโยธิน (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่มีลักษณะของสวนยางพาราดังต่อไปนี้ 1) ลักษณะดินที่ต่างกัน สภาพแหล่งน้ำที่ต่างกัน ปัญหาดินที่ต่างกัน และเกษตรกรที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ปลูกยางในชุมชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของวัสดุปลูกและวัสดุสงเคราะห์ที่ได้รับจากโครงการฯ ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน 2) สภาพพื้นที่ที่ต่างกัน

และลักษณะดินที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของจำนวนพนักงานจากโครงการฯ ในการให้คำแนะนำ ตลอดจนการถ่ายทอดความรู้ที่จำเป็นให้กับเกษตรกรในสัดส่วนที่แตกต่างกัน และ 3) ลักษณะดินที่ต่างกัน แหล่งน้ำใช้ที่ต่างกัน และการปราบวัชพืชที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของการตรวจสอบเกษตรกรตามงวดงาน (ปีละ 2 ครั้ง) ของเจ้าหน้าที่พนักงานใน สัดส่วนที่แตกต่างกัน

ริย์รัฐิตา มั่นภักดีหิรัญ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการ บริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความ คิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา ท่าตะเกียบ พบว่า สมาชิกกลุ่ม เกษตรกรทำสวนยางพารา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของกลุ่ม ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้าง เหมาะสม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน ด้านเงิน ด้านทรัพยากร และด้านการจัดการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเหมาะสม ความสัมพันธ์ ระหว่างสถานภาพของสมาชิกกลุ่มกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวน ยางพาราท่าตะเกียบ พบว่า ระยะเวลาที่ เป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสบการณ์การทำสวนยางพารา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากการทำสวนยางพารา และพื้นที่ปลูกสวนยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นต่อการ บริหารงานกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ศิรินาถ วังราช (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์เครดิตยู เนียนต่อระบบการบริหารจัดการของสหกรณ์ยูเนียน ทิพย์ช้าง จำกัด อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในด้านคณะกรรมการมากที่สุดระดับเฉลี่ย 3.66 ในประเด็นที่คณะกรรมการยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักและมีความรู้ความสามารถ ความพึง พอใจในระบบบริหารจัดการของสมาชิกแยกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า เพศชายส่วนใหญ่พึงพอใจในด้านโครงสร้างการบริหารจัดการ ส่วนเพศหญิงส่วนใหญ่พึงพอใจในด้าน คณะกรรมการ อายุต่ำกว่า 35 ปี อายุ 35-49 ปี และ 65 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่พึงพอใจในด้าน คณะกรรมการ ในระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่พึงพอใจในด้านโครงสร้าง การบริหารจัดการ

Victoria Ada Okwoche และ Benjamin Chijioke Asogwa (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในฐานะ ผู้นำเกษตรกรในประเทศไนจีเรีย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยของการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน ส่งเสริมการเกษตรในฐานะผู้นำในการเกษตรกรในประเทศไนจีเรีย เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 240 คริวเรือนสุ่มใน Benue State ประเทศไนจีเรีย โดยใช้แบบสอบถามที่มีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานสถิติ ผลการศึกษาพบว่ามากกว่าครึ่ง (60%) ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีความพึงพอใจระดับปานกลางของการปฏิบัติงาน ในประเด็นขีด ความสามารถในการเป็นผู้นำ ($r = 0.65$) มีระดับปานกลางเชิงบวกและความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ผู้ปฏิบัติงานมีความผูกพันต่อองค์กร ($r = 0.69$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางในเชิงบวกและ ที่สำคัญการส่งเสริมการเกษตร การศึกษาวิจัยชี้ให้เห็นการเกษตรเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการปฏิบัติงาน มีการพัฒนาความสามารถความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นขององค์กร เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อ

ลักษณะการทำงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรการปฏิบัติงานในระดับ 76% ของความเชื่อมั่นและการศึกษา แสดงให้เห็นผลในเชิงบวกของความสามารถความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นขององค์กรให้กับงาน เกี่ยวกับการปฏิบัติข้อเสนอแนะเพื่อให้บรรลุประสิทธิภาพที่ดีของการส่งเสริมการเกษตร ผู้ปฏิบัติงานควรมีการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมและกลยุทธ์ควรได้รับการปรับให้เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะความสามารถความเป็นผู้นำของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการทำงานจะทำงานร่วมกับชุมชนในชนบท

วารินทร์ สุวรรณวิธี และคณะ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาบ้านทุ่งเชิงดี ตำบลทุ่งควายดำ อำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการศึกษาพบว่า 1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุเฉลี่ย 47.29 จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพหลักและอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพรอง เกษตรกรมีประสบการณ์ในการทำการเกษตรเฉลี่ย 17.82 ปี มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 17.22 ไร่ เป็นพื้นที่ปลูก ยางพาราเฉลี่ย 12.31 ไร่ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เฉลี่ย 4.25 คน มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.82 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการจ้างแรงงาน เกษตรกรมีรายได้จากการทำสวนยางเฉลี่ย 287,818.18 บาทต่อปี จากการทำการเกษตรอื่น 145,528.84 บาทต่อปี นอกเหนือจากการทำการเกษตร 63,759.25 บาทต่อปี เกษตรกรเปิดรับสื่อบุคคลจากผู้นำชุมชนมากที่สุด สื่อมวลชนเปิดรับจากวิทยุมวลชนมากที่สุด และสื่อกิจกรรมเปิดรับจากการประชุมมากที่สุด สำหรับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาฯ พบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจ พบว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษา อาชีพหลัก อาชีพรอง ประสบการณ์ในการทำการเกษตร การเปิดรับสื่อ บุคคล สื่อมวลชนและสื่อ กิจกรรมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 3) ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงาน และรายได้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของ เกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาฯ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว : กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Chi-Square Test เพื่อหาความสัมพันธ์ความพึงพอใจการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวกับอายุ พบว่าความพึงพอใจโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ขึ้นอยู่กับอายุ พื้นที่การถือครองที่ดิน ประสบการณ์ในการปลูกข้าว และจำนวนพื้นที่ปลูกข้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีอายุ ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.60 พื้นที่การถือครองที่ดิน ระหว่าง 31-50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.90 ประสบการณ์ปลูกข้าว 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.90 และมีพื้นที่ปลูกข้าว 31-60 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.30 ส่วนความพึงพอใจการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ การรับทราบข้อมูลข่าวสาร จำนวนแรงงานในครัวเรือนและเงินส่วนต่างที่ได้รับจากโครงการ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

อัญญาณี จันทร์ภักดี และคณะ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการค้ายางที่มีต่อการให้บริการตลาดกลางยางพารา ผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจต่อขั้นตอนการให้บริการของผู้ให้บริการขายและผู้ให้บริการซื้ออยู่ในระดับพอใจมากและระดับพอใจ คิดเป็นร้อยละ 85.20 และ 78.80 ตามลำดับ ความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการของผู้ให้บริการขายและผู้ให้บริการซื้ออยู่ในระดับพอใจมากและพอใจ คิดเป็นร้อยละ 86.20 และ 80.80 ตามลำดับ ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ให้บริการขายและผู้ให้บริการซื้ออยู่ในระดับพอใจ คิดเป็นร้อยละ 79.00 และ 73.60 ตามลำดับ และความพึงพอใจต่อการให้บริการข้อมูลข่าวสารของผู้ให้บริการขายและผู้ให้บริการซื้ออยู่ในระดับพอใจ คิดเป็นร้อยละ 74.00 และ 75.80 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าด้านบุคลากรผู้ให้บริการได้รับความพึงพอใจสูงสุด รองลงมาคือด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสาร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาการให้บริการตลาดกลางยางพาราในด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสาร จึงควรทำควบคู่ไปกับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อทั้งสองด้านสูงขึ้น ส่วนด้านบุคลากรผู้ให้บริการและด้านขั้นตอนการให้บริการ ควรมีการตรวจสอบจุดบกพร่องของการให้บริการด้านดังกล่าวเป็นระยะ เพื่อสร้างมาตรฐานของการให้บริการและรักษาความพึงพอใจให้อยู่ในระดับมากต่อไป

อิษฎ์ อินทรภูมิ และนิวัฒน์ มาศวรรณา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสมาคมชาวไร่อ้อยอีสานกลาง ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยไม่เกิน 15 ไร่ กลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยตั้งแต่ 16 – 30 ไร่ และกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยมากกว่า 30 ไร่ โดยใช้สถิติ F – test พบว่า มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 10 ประเด็น การแนะนำสถานที่จัดจำหน่ายท่อนพันธุ์ที่ดี ($p < 0.001$) 2) การบริหารจัดการในการขนส่ง ($p < 0.001$) 3) การอำนวยความสะดวกในการติดต่อรับเงินส่งเสริม ($p < 0.01$) 4) เจ้าหน้าที่ให้ความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกราย ($p < 0.01$) 5) การจัดบ้านประกาศประชาสัมพันธ์ ($p < 0.01$) 6) เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ($p < 0.05$) 7) ความถี่ในการตรวจให้คำแนะนำ ($p < 0.05$) 8) คณะสมาคมมีการปฏิบัติและดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ($p < 0.05$) 9) จัดทำเอกสารแสดงงบตามรอบบัญชีประจำปีแจกให้สมาชิก ($p < 0.05$) 10) การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอ้อย ($p < 0.05$) เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในแต่ละประเด็นข้างต้น พบว่ากลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยไม่เกิน 15 ไร่ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในหลายประเด็นสูงกว่ากลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยมากกว่า 30 ไร่

สมศักดิ์ ภู่งาม และคณะ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของลูกค้าธนาคารในการใช้บริการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขา มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมาก ด้านพฤติกรรม พนักงาน ระยะเวลาการให้บริการ เครื่องมือและอุปกรณ์ และระบบการให้บริการ ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามหาสารคาม จังหวัด มหาสารคาม มีทั้งหมด 7 ตัวแปร ตามลำดับความพึง

พอใจมากไปหาน้อย คือ ระบบการให้บริการ สถานที่ให้บริการ เครื่องมือและ อุปกรณ์ พลังกรรม พลังงาน ระดับการศึกษา จำนวนครั้งในการติดต่อธนาคารในรอบปี และรายได้ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สหัส ปาณะศรี (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย นับถือศาสนาพุทธ มีอายุเฉลี่ย 46.35 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพร้อยละ 40.2 อาชีพหลักคือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีสมาชิกภายในครัวเรือนระหว่าง 4-5 คน ร้อยละ 64.2 เกษตรกรร้อยละ 59.7 มีหนี้สินครัวเรือน โดยมีหนี้สินเฉลี่ย 841,750 บาท/ราย และเกษตรกรร้อยละ 56.7 เป็นสมาชิกกลุ่ม เกษตรกรมีประสบการณ์การเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม เฉลี่ย 9.30 ปี มีพื้นที่การเลี้ยงเฉลี่ย 26.05 ไร่ต่อราย โดยร้อยละ 62.30 มีบ่อเลี้ยง 1-5 บ่อ และส่วนใหญ่เป็นบ่อขนาด 4 และได้รับเงินจากการจำนำกุ้งขาวแวนนาไมเฉลี่ย 1,414,662.11 บาท/ราย เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ประมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.3 เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจระดับมากในด้านราคากุ้งขาวแวนนาไม ด้านระยะเวลาดำเนินการ ด้านคุณภาพกุ้งที่รับจำนำ และด้านบริหารจัดการระบบรับจำนำมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ในด้านคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการและขั้นตอนปฏิบัติและด้านบริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ในปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การเป็นสมาชิกกลุ่ม การรับรู้ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับโครงการรับจำนำกุ้งขาวแวนนาไม ปี 2552 และพื้นที่เลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม

ปิยะนุช กลางหมู่ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและปัญหาของเกษตรกรต่อการปลูกยางพาราในจังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจระดับปานกลางต่อกลุ่มเกษตรกร ด้านหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ และด้านยางพาราโดยพึงพอใจมากในประเด็น 1) กริดยางสามารถทำได้เอง 2) กล้ายางพาราที่ปลูก และ 3) การเจริญเติบโตของต้นยาง และยังพบว่าผู้ให้ข้อมูลพึงพอใจน้อยในประเด็น 1) การจัดให้สมาชิกไปทัศนศึกษาดูงานกับผู้ประสบความสำเร็จในการปลูกยางพารา และ 2) การจัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกรเพื่อใช้ในการลงทุนทำสวนยางพารา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจการใช้ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชอย่างถูกวิธี แต่มีปัญหาน้อยในประเด็น 1) ต้นยางโค่นล้ม 2) ประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจในการผลิตยางของแรงงาน 3) ค่าจ้างแรงงานในการกริด และ 4) แรงงานต่างด้าว และข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ต้องการให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาอบรมให้ความรู้ด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงความรู้เกี่ยวกับการกริดยาง และสูตรการทำยางแผ่นที่เหมาะสม

ธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมบางประการของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติ งานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับการศึกษา จำนวนแหล่งที่ได้รับข่าวสาร จำนวนโคเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง ความถี่ที่ได้รับข่าวสารจากพนักงานผสมเทียม ระยะทางจากฟาร์มถึงที่พักของพนักงานผสม

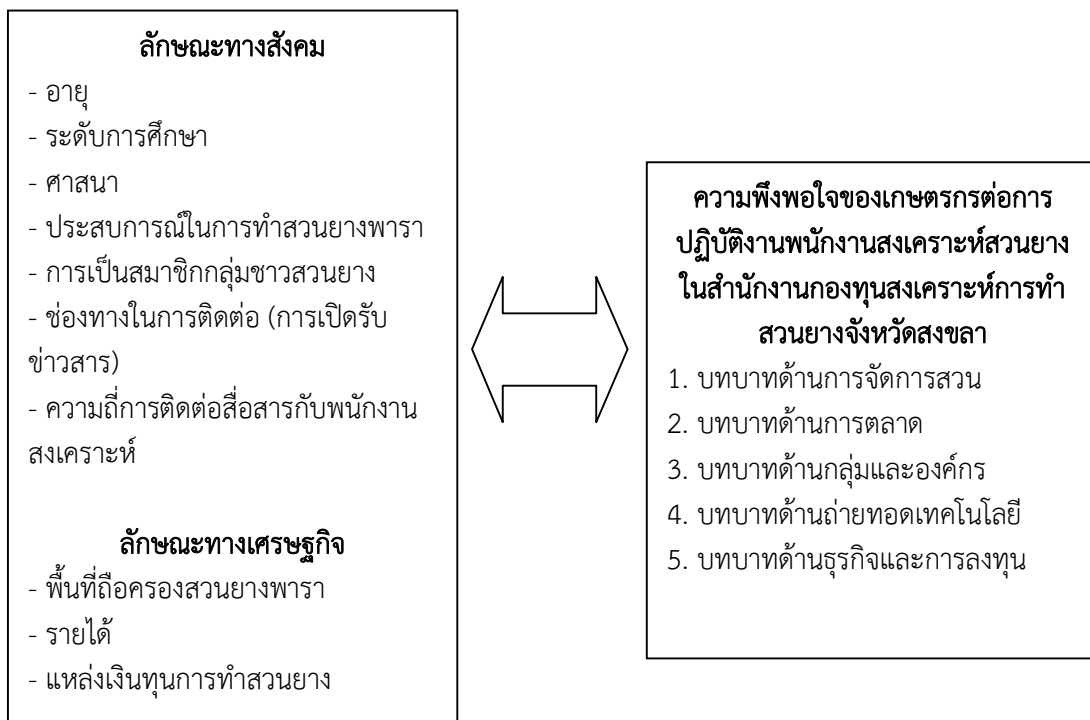
เทียม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.1

2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง ในจังหวัดสงขลา ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง โดยปัจจัยมีลักษณะทั่วไปของบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ช่องทางในการติดต่อ (การเปิดรับข่าวสาร) ความถี่การติดต่อสื่อสารกับพนักงานสงเคราะห์ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา รายได้ และแหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ซึ่งเป็นตัวกำหนดพื้นฐานของการดำรงชีวิตแต่ละบุคคลและกำหนดความต้องการในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ซึ่งความต้องการและความคิดของแต่ละบุคคลที่มีผลมาจากลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลที่ไม่เหมือนกันนี้ ทำให้เกิดความพึงพอใจที่ระดับแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์ มีดังต่อไปนี้ 1) บทบาทด้านการจัดการสวน 2) บทบาทด้านการตลาด 3) บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร 4) บทบาทด้านถ่ายทอดเทคโนโลยี และ 5) บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน โดยการหาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง และส่งผลให้ความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางได้รับการบริการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางตามความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยาง

ดังนั้นกรอบแนวคิด ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง ในจังหวัดสงขลา โดยมาจากปัจจัยตามบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา และความพึงพอใจของแต่ละบุคคลที่มีความต้องการแตกต่างกัน ตามลักษณะทั่วไปของแต่ละบุคคล

โดยกรอบแนวคิดเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง ในจังหวัดสงขลา (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา ซึ่งจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

3.1.1 สถานที่ทำการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ศึกษาแบบเจาะจง คือเลือกพื้นที่จังหวัดสงขลา 8 อำเภอ เพราะเนื่องจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีที่ตั้งสำนักงานในจังหวัดสงขลา ทั้งหมด 8 สาขา ประกอบด้วย อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอรัตนภูมิ อำเภอสะเดา และอำเภอหาดใหญ่ และจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดทางยุทธศาสตร์ทางยางพาราของภาคใต้ เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นจำนวน มีความหลากหลายของผลผลิต ได้แก่ ยางแผ่นดิบ น้ำยางสด และยางก้อน อีกทั้งเป็นจังหวัดใหญ่มีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจำนวน 2 เขต สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เขต 1 มี 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองสงขลา อำเภอรัตนภูมิ อำเภอสะเดา และอำเภอหาดใหญ่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เขต 2 มี 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอนาทวี อำเภอจะนะ อำเภอเทพา และอำเภอสะบ้าย้อย ทำให้มีพนักงานสงเคราะห์สวนยางเป็นจำนวนมาก และจังหวัดสงขลา ยังมีพื้นที่สวนสงเคราะห์มากกว่า 1 ล้านไร่

อีกทั้งสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมักจะให้จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดนำร่องในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางเนื่องจากจังหวัดสงขลาที่มีสถานที่หรือศูนย์อบรมในการพัฒนาพนักงานใหม่

3.1.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการฝึกอบรมจัดทำ โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ใน 8 อำเภอ ของจังหวัดสงขลา ประกอบด้วยอำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอรัตนภูมิ อำเภอสะเดา และอำเภอ หาดใหญ่ จำนวน 337 ราย (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2557) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนเกษตรกรชาวสวนยาง ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ชื่ออำเภอ	เกษตรกรชาวสวนยาง (ราย)
2. อำเภอจะนะ	74
3. อำเภอนาทวี	53
8. อำเภอหาดใหญ่	50
1. อำเภอเมืองสงขลา	42
4. อำเภอเทพา	35
7. อำเภอสะเดา	31
5. อำเภอสะบ้าย้อย	28
6. อำเภอรัตนภูมิ	24
รวม	337

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2557

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ที่กำหนดความระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05 (อ้างจาก กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544) แทนค่าในสูตร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N หมายถึง ขนาดของประชากร
 e หมายถึง ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง
 แทนค่าในสูตร ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{337}{1 + 337(0.05)^2} \\ &= 183 \text{ ราย} \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 183 ราย จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้สูตรแบบคิดคำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม (Proportional Allocation) เพื่อคำนวณหาขนาดตัวอย่างในแต่ละอำเภอ โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{n_i \times N_i}{N}$$

เมื่อ n_i หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ i
 n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 N_i หมายถึง ขนาดจำนวนประชากรกลุ่มที่ i
 N หมายถึง ขนาดจำนวนของประชากรทั้งหมด

ผลจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยางที่ใช้ในการศึกษา ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ชื่ออำเภอ	เกษตรกรชาวสวนยาง (ราย)	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (ราย)
2. อำเภอจะนะ	74	40
3. อำเภอนาทวี	53	29
8. อำเภอหาดใหญ่	50	27
1. อำเภอเมืองสงขลา	42	23
4. อำเภอเทพา	35	19
7. อำเภอสะเดา	31	17
5. อำเภอสะบ้าย้อย	28	15
6. อำเภอรัตนภูมิ	24	13
รวม	337	183

และใช้หลักความน่าจะเป็นในการสุ่มตัวอย่าง (Probability Sampling) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นและวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งทุกหน่วยมีโอกาสที่จะได้รับการสุ่มเท่าๆ กัน โดยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืนตามลำดับที่ของเกษตรกรชาวสวนยางในบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในจังหวัดสงขลา ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างของอำเภอจะนะ 40 ราย อำเภอนาทวี 29 ราย อำเภอหาดใหญ่ 27 ราย อำเภอเมืองสงขลา 23 ราย อำเภอเทพา 19 ราย อำเภอสะเดา 17 ราย อำเภอสะบ้าย้อย 15 ราย และอำเภอรัตนภูมิ 13 ราย

3.2 การจัดระดับของข้อมูล

ในส่วนของคำถามระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานส่งเสริมการขายในสำนักกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง จ.สงขลา และคำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของพนักงานส่งเสริมการทำสวนยางในสำนักกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง จ.สงขลา ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามมาตราวัดของ Likert โดนมี่เกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น/ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
มากที่สุด/พึงพอใจมากที่สุด	5
มาก/พึงพอใจมาก	4
ปานกลาง/พึงพอใจปานกลาง	3
ต่ำ/พึงพอใจน้อย	2
ต่ำมาก/พึงพอใจน้อยที่สุด	1

วิธีการแปลผลแบบสัมภาษณ์ส่วนนี้ใช้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยการใช้สถิติพื้นฐาน คือการหาค่าพิสัย (ค่ามากที่สุด-ค่าน้อยสุด) และการใช้สูตรคำนวณการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ได้ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

เมื่อแทนค่าแล้ว จะได้ผลลัพธ์ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ดังนั้นสามารถแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/ระดับความพึงพอใจ
1.00 – 1.80	หมายถึง	ต่ำมาก/พึงพอใจในระดับน้อยสุด
1.81 – 2.60	หมายถึง	ต่ำ/พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง/พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก/พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด/พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 ประเภทเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Questionnaire) เพื่อใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรสวนสงเคราะห์ ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง

3.3.2 การสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาและวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากเอกสารผลการวิจัย บทความ ผลงานทางวิชาการ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตการศึกษา และกรอบเนื้อหาของการสัมภาษณ์

2) จัดทำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการตรวจสอบเอกสาร ที่ประกอบด้วยคำถามและคำตอบที่ต้องการ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาอย่างครบถ้วน

3) นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

3.4.3 เนื้อหาของเครื่องมือ

เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ครอบคลุมสภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยางสงเคราะห์ ตลอดจนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง และ ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ ของเกษตรกรชาวสวนยางสงเคราะห์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ในการทำเกษตร การเป็นสมาชิกกลุ่ม การเปิดรับข่าวสาร ความถี่การติดต่อสื่อสารกับพนักงานสงเคราะห์สวนยาง และรายได้

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยใช้คำถามใน

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Rcale) 5 ระดับเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนตามคำถามนั้นๆ ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดแบบไลเคอร์สเกล (Likert Scale)

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางในสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยใช้คำถามในแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนตามคำถามนั้นๆ ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดแบบไลเคอร์สเกล (Likert Scale)

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ ของเกษตรกรสวนสงเคราะห์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ในการทำการเกษตร ระยะเวลาในการรับ การสงเคราะห์ จำนวนปี การเป็นสมาชิกกลุ่ม การเปิดรับข่าวสาร ความถี่การติดต่อสื่อสารกับ พนักงานสงเคราะห์สวนยาง รายได้และรายจ่าย จำนวนแรงงานในครัวเรือน ระดับความพึงพอใจของ เกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุน สงเคราะห์ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุน สงเคราะห์ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการศึกษาจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง กับเกษตรกรสงเคราะห์สวนยางทั้ง 8 สาขา ของจังหวัดสงขลา จำนวน 183 ราย เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักแล้วนำข้อมูลมาที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผล

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์โดยการจำแนกความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการ ปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ตลอดจนอธิบายเพื่อชี้ให้เห็นแนวทางการพัฒนา พนักงานสงเคราะห์สวนยางให้มีศักยภาพการปฏิบัติงานสงเคราะห์สวนยางที่จะสามารถทำให้ เกษตรกรเกิดความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 3 โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 3 มา วิเคราะห์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการ ปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดสงขลา

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ

เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.5 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือที่นำไปใช้เก็บข้อมูลมีความน่าเชื่อถือสูงสุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

- 1) การทดสอบความถูกต้องเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา
- 2) การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ (Reliability) โดยนำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบ (Pre-test) กับเกษตรกรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่
- 3) นำแบบสัมภาษณ์ มาทดสอบความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Coefficient of Cronbach's Alpha) (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ, 2553) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
k	แทน	จำนวนข้อคำถาม	
s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อคำถาม	
s_t^2	แทน	ความแปรปรวนรวมของคะแนนรวมแต่ละผู้ตอบ	

เกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นนั้น Garrett เสนอว่า (เกียรติสุดา ศรีสุข, ม.ป.ป)

ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.00 – 0.20	แสดงว่ามีความเชื่อมั่นต่ำมาก
ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.21 – 0.41	แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นต่ำ
ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.41 – 0.70	แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นปานกลาง
ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.71 – 1.00	แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง

ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เท่ากับ 0.93 ตอนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่ง

ประเทศไทย) เท่ากับ 0.97 และได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
- 2) จัดแยกประเภทข้อมูล จัดหมวดหมู่ใส่รหัสข้อมูล (Code) ที่ได้จากการสัมภาษณ์พร้อมทำสมุดคู่มือลงรหัสข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
- 3) วิเคราะห์ข้อมูล นำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยในการวิเคราะห์ข้อมูลมีการใช้สถิติ 2 ประเภท คือ

(1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านสังคม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(2) สถิติทดสอบสมมุติฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้ Chi-Square เป็นการทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของสองตัวแปร และ Pearson Product Moment Correlation Coefficient เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ค่าที่ได้เรียกว่า "สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์" โดยปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

ถ้ามีค่าติดลบหมายความว่า ตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ถ้ามีค่าเป็นบวกหมายความว่า ตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ถ้ามีค่าเป็น 0 หมายความว่าตัวแปร 2 ตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิจัย และอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ เกษตรกรสวนยางตามรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา ใน 8 สาขาของจังหวัดสงขลา จำนวน 183 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ได้ผลดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยาง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)

ส่วนที่ 4 เสนอแนะการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

4.1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรชาวสวนยาง

4.1.1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคม

1) อายุ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 51.54 ปี โดยมีช่วงอายุ 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 26.78 และช่วงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10 (ตารางที่ 5)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีอายุเฉลี่ย 51.45 ปี เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีอายุสูงสุด คือ 76 ปี และอายุต่ำสุด 27 ปี จากข้อมูลส่วนมากอยู่ในวัยผู้ใหญ่ วัยที่ต้องทำงาน มีอาชีพค่อนข้างแน่นอน และต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งเป็นวัยที่สามารถตัดสินใจด้วยดุลพินิจจากประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจปลูกยางพารา แสดงให้เห็นว่าเยาวชนรุ่นใหม่ไม่มีความสนใจในการประกอบอาชีพการทำการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมบูรณ์ เจริญจิระตระกูล และคณะ (2549) ที่ได้ทำการศึกษถึงทัศนคติของชาวนาต่ออาชีพทำนาว่า เด็กรุ่นใหม่ไม่นิยมสืบทอดการทำนา และเด็กที่มีการศึกษาสูงขึ้นไม่นิยมกลับมาทำนาเช่นกัน

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	13	7.10
31 – 40	21	11.48
41 – 50	61	33.33
51 – 60	39	21.31
61 ขึ้นไป	49	26.78
รวม	183	100.00
อายุต่ำที่สุด		27.00
อายุสูงที่สุด		76.00
อายุเฉลี่ย		51.54
S.D		±11.08

2) เพศ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 51.91 และเพศหญิง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 48.09 (ตารางที่ 6)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งเป็นลักษณะทางสังคมไทยทั่วไป ผู้ชายจะเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยเฉพาะในสังคมเกษตรกรรม เพศชายเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ จากการสัมภาษณ์เกษตรกรเพศหญิงบางรายเป็นหม้ายเพศชายยังคงเป็นผู้ที่มีอำนาจการตัดสินใจในการปลูกยางพารามากกว่าเพศหญิง ส่วนเพศหญิงมีบทบาทในสังคมเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	95	51.91
หญิง	88	48.09
รวม	183	100.00

3) ระดับการศึกษา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาประถมศึกษาตอนปลาย มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 26.78 รองลงมาได้แก่ ปวช. หรือ ปวส. จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 และไม่ได้ศึกษา น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55 (ตารางที่ 7)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้รับการศึกษาค่อนข้างสูง ทำให้การส่งเสริมการเกษตรของพนักงาน สามารถทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งมีข้อสังเกตว่าปัจจัยอายุและระดับการศึกษามีส่วนสำคัญต่ออัตราการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ รวมถึงการรับรู้ของเกษตรกร และเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยทำการเกษตรอย่างอื่นมาก่อนและเริ่มหันมาปลูกยางพารา ส่วนเกษตรกรที่จบปริญญาตรี จะเป็นข้าราชการ หรือ เกษียณอายุข้าราชการแล้ว

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษา	1	0.55
ประถมศึกษาตอนต้น	17	9.29
ประถมศึกษาตอนปลาย	49	26.78
มัธยมต้น	21	11.48
มัธยมปลาย	27	14.75
ปวช. หรือ ปวส.	48	26.23
ปริญญาตรี	20	10.93
รวม	183	100.00

4) การนับถือศาสนา

กลุ่มตัวอย่างมีการนับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 55.19 รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 43.17 และคริสต์ จำนวน 3 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.64 (ตารางที่ 8)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีการการนับถือศาสนาส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยังคงเป็นศาสนาพุทธ แต่จากผลการสำรวจเกือบครึ่งของเกษตรกรนับถือศาสนาอิสลาม วัฒนธรรมหรือความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างทำให้มีความต้องการและความพึงพอใจที่ต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พุทธ	101	55.19
อิสลาม	79	43.17
คริสต์	3	1.64
รวม	183	100.00

5) สถานภาพ

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 90.16 รองลงมาได้แก่ หม้าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46 และหย่า น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 (ตารางที่ 9)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของเกษตรกรชาวสวรายางกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีสถานภาพสมรสแล้ว เนื่องจากเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวัยผู้ใหญ่ ้วยทำงาน จึงมีการสมรสเป็นจำนวนมาก และการสมรสมีความมั่นคง

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	6	3.28
สมรส	165	90.16
หย่า	2	1.10
หม้าย	10	5.46
รวม	183	100.00

6) อาชีพหลัก

กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพหลักคือทำสวนยางพารามากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 86.89 รองลงมาได้แก่ ทำนา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 และทำไร่ น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 (ตารางที่ 10)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ปลูกยางพารามาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งเกษตรกรตัวอย่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักที่ไม่ใช่ยางพารา จะปลูกยางพาราสลับกับอาชีพอื่นเนื่องจากยางพาราต้องใช้เวลานานกว่าจะได้เก็บเกี่ยวผลผลิตและเกษตรกรบางรายก็ประกอบอาชีพเกษตรกรเป็นหลักมาก่อนแล้ว

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำสวนยางพารา	159	86.89
ทำสวน	7	3.83
ทำนา	12	6.56
ทำไร่	5	2.73
รวม	183	100.00

7) อาชีพรอง

กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพรองคือทำสวนมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 รองลงมาได้แก่ เลี้ยงสัตว์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 และทำสวนยางพาราทำนา น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 (ตารางที่ 11)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเสริม ทั้งนี้เนื่องมาจากการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งมีภาวะความเสี่ยงสูง ทั้งภาวะเศรษฐกิจแย่ ส่งผลให้ยางพาราราคาต่ำ หรือได้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควร และภาวะจากการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพรอง

อาชีพรอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำสวนยางพารา	15	8.20
ทำสวน	48	26.23
ทำนา	15	8.20
ค้าขาย	26	14.21
รับจ้าง	26	14.21
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	24	13.11
เลี้ยงสัตว์	29	15.84
รวม	183	100.00

8) ประสบการณ์การทำเกษตร

กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การทำเกษตรคือ 1 – 10 ปี มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 36.07 รองลงมาได้แก่ 21 – 30 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 และ 11 – 20 ปี จำนวน 55 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.05 (ตารางที่ 12)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การในกการประกอบอาชีพการทำเกษตร และประสบการณ์การทำเกษตรเฉลี่ยค่อนข้างสูง คือ 23.66 ปี ซึ่งส่งผลต่อทักษะในการประกอบอาชีพการทำสวนยางและมีผลต่ออัตราการปรับเปลี่ยนและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ อาจเพราะอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่ได้รับการสืบทอดมาตั้งแต่อดีต ซึ่งประชาชนที่อยู่ในชนบทเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้วก็จะออกมาช่วยพ่อแม่ทำงานในไร่นา และเมื่อมีครอบครัวก็จะแยกออกไปทำการเกษตรต่อไป หลังจากมีผู้นำยางพาราเข้ามาปลูกเกษตรกรจึงคาดหวังว่าจะเป็นอาชีพเกษตรที่ทำรายได้มากกว่า จึงได้มีการเปลี่ยนมาปลูกยางพาราทดแทนการทำเกษตรแบบเดิม

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำเกษตร

ประสบการณ์การทำเกษตร (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 10	66	36.07
11 – 20	55	30.05
21 – 30	62	33.88
รวม	183	100.00
ประสบการณ์การทำเกษตรต่ำที่สุด		1.00
ประสบการณ์การทำเกษตรสูงที่สุด		60.00
ประสบการณ์การทำเกษตรเฉลี่ย		23.66
S.D		±13.21

9) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวคือ 4 – 6 คน มากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 69.95 รองลงมาได้แก่ 1 – 3 คน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 และ 7 คน ขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74 (ตารางที่ 13)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.46 คน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุด คือ 10.00 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 1.00 คน จากข้อมูลเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเป็นครอบครัวค่อนข้างใหญ่ ซึ่งต้องมีภาระ ความรับผิดชอบในการดูแลครอบครัวมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรองเพื่อหารายได้เพิ่มเติมจากการทำสวนยางพารา ซึ่งชี้ให้เห็นว่ายังคงมีแรงงานในครัวเรือนที่พอเพียงในการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา เพราะครั้งหนึ่ง คือประมาณ 2 คน โดยเฉลี่ย เป็นแรงงานในภาคเกษตร ซึ่งสามารถจัดการสวนยางพาราที่มีค่าเฉลี่ย 15 ไร่ต่อครัวเรือนได้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 3	39	21.31
4 – 6	128	69.95
7 ขึ้นไป	16	8.74
รวม	183	100.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่ำที่สุด		1.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงที่สุด		10.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย		4.46
S.D		± 1.61

(1) ชาย

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเพศชาย คือ 2 คน มากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 44.81 รองลงมาได้แก่ 1 คน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 27.32 และ 5 คน น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว เพศชาย

จำนวนสมาชิกในครอบครัวเพศชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	50	27.32
2 คน	82	44.81
3 คน	30	16.39
4 คน	13	7.10
5 คน	8	4.37
รวม	183	100.00

(2) หญิง

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเพศหญิง คือ 2 คน มากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 39.34 รองลงมาได้แก่ 3 คน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14 และ 5 คน น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว เพศหญิง

จำนวนสมาชิกในครอบครัวเพศหญิง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	40	21.86
2 คน	72	39.34
3 คน	46	25.14
4 คน	19	10.38
5 คน	6	3.28
รวม	183	100.00

10) การเป็นสมาชิกกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างมีการเป็นสมาชิกกลุ่ม คือ กลุ่มชาวสวนยาง สกย. จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 71.04 และ กลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มสมาชิคน้ำยาง กลุ่มสมาชิกออมทรัพย์ กลุ่มสมาชิกสหกรณ์ เป็นต้น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.96 (ตารางที่ 16)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นสมาชิก กลุ่มชาวสวนยาง สกย. ซึ่งให้เห็นว่าปัจจุบันเกษตรกรชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงบริการและความรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มที่ตั้งขึ้นโดย สกย. ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นสมาชิก กลุ่มชาวสวนยาง สกย. เป็นได้ไม่ยาก และที่สำคัญในการขอรับการส่งเสริมสามารถทำได้ง่าย เพื่อต้องการสนับสนุนปัจจัยการผลิตยางพารา ส่วนสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ ธกส. เพื่อสามารถขอกู้ยืมเงินในการลงทุนทำสวนยางพาราได้ง่าย เป็นต้น

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกองทุนสวนยาง

การเป็นสมาชิกกองทุนสวนยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มชาวสวนยาง สกย.	130	71.04
กลุ่มอื่นๆ	53	28.96
รวม	183	100.00

11) ชนิดของการจดทะเบียน

กลุ่มตัวอย่างมีชนิดของการจดทะเบียนคือ กลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.03 และกลุ่มที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 (ตารางที่ 17)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้ระบุ จำนวน 122 คน เนื่องจากอาจเพราะไม่เข้าใจชนิดของการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดของการจดทะเบียน

ชนิดของการจดทะเบียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	28	15.30
กลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	33	18.03
ไม่ระบุ	122	66.67
รวม	183	100.00

4.1.2 ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

1) จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร คือ 1 – 50 ไร่ (พื้นที่ขนาดเล็ก) มากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 91.26 รองลงมาได้แก่ 51 – 250 (พื้นที่ขนาดกลาง) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74 (ตารางที่ 18)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 22.16 ไร่ ซึ่งถือว่ามีพื้นที่ทำการเกษตรมาก พอเพียงพอต่อการดำรงชีพ อาจเพราะเป็นพื้นที่ทำการเกษตรมานานแล้วจากบรรพบุรุษสืบทอดกันมา

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 50 (พื้นที่ขนาดเล็ก)	167	91.26
51 – 250 (พื้นที่ขนาดกลาง)	16	8.74
250 ขึ้นไป (พื้นที่ขนาดใหญ่)	-	-
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรต่ำที่สุด		2.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรสูงที่สุด		180.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย		22.16
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย (พื้นที่ขนาดเล็ก)		15.58
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย (พื้นที่ขนาดกลาง)		100.62
S.D		± 24.70

หมายเหตุ : แบ่งตามขนาดสัดส่วนพื้นที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

(1) สวนยางพารา

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร คือ 1 – 50 ไร่ (พื้นที่ขนาดเล็ก) มากที่สุด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 92.35 รองลงมาได้แก่ 51 – 250 (พื้นที่ขนาดกลาง) จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65 (ตารางที่ 19)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 19.63 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ในการทำสวนยางพาราสูงสุด คือ 170.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่ในการทำสวนยางพาราต่ำสุด 1.00 ไร่ จากข้อมูลพื้นที่เฉลี่ยถือว่า เกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตรมาก พอเพียงพอต่อการดำรงชีพ เนื่องจากภาคใต้ส่วนใหญ่แล้วจะมีอาชีพปลูกยางพาราเป็นส่วนใหญ่ทำให้มีพื้นที่ยางพาราเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่สวนยางพารา

จำนวนพื้นที่สวนยางพารา (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 50 (พื้นที่ขนาดเล็ก)	169	92.35
51 – 250 (พื้นที่ขนาดกลาง)	14	7.65
250 ขึ้นไป (พื้นที่ขนาดใหญ่)	-	-
รวม	183	100.00

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่สวนยางพารา (ต่อ)

จำนวนพื้นที่สวนยางพารา (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนพื้นที่ทำสวนยางพาราต่ำที่สุด		1.00
จำนวนพื้นที่ทำสวนยางพาราสูงที่สุด		170.00
จำนวนพื้นที่ทำสวนยางพาราเฉลี่ย		19.63
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย (พื้นที่ขนาดเล็ก)		13.62
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย (พื้นที่ขนาดกลาง)		103.00
S.D		± 23.85

หมายเหตุ : แบ่งตามขนาดสัดส่วนพื้นที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

(2) นา

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทำนา คือ 0 - 3 ไร่ มากที่สุด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 90.16 รองลงมาได้แก่ 4 - 6 ไร่ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65 และ 7 - 10 ไร่ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.19 (ตารางที่ 20)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่นาเฉลี่ย 0.64 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่นาสูงสุด คือ 10.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่นาต่ำสุด 1.00 ไร่ เนื่องจากเกษตรกรไม่ได้ทำนาเป็นอาชีพหลักจึงทำให้มีพื้นที่ในการทำนายน้อย และเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่นา

จำนวนพื้นที่นา (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 3	165	90.16
4 - 6	14	7.65
7 - 10	4	2.19
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่ทำนาต่ำที่สุด		0.00
จำนวนพื้นที่ทำนาสูงที่สุด		10.00
จำนวนพื้นที่ทำนาเฉลี่ย		0.64
S.D		± 1.66

(3) สวนผลไม้

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้ คือ ไม่มีที่ทำสวนผลไม้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.63 จำนวน 89 คน รองลงมาได้แก่ 1 - 3 ไร่ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 39.89 และ 7 ไร่ ขึ้นไป จำนวน 4 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.19 (ตารางที่ 21)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้เฉลี่ย 1.25 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ทำสวนผลไม้สูงสุด คือ 10.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้ต่ำสุด 0.00 ไร่ เนื่องจากเกษตรกรไม่ได้ปลูกผลไม้เป็นอาชีพหลักจึงทำให้มีพื้นที่ในการปลูกผลไม้น้อย

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้

จำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีพื้นที่สวนผลไม้	89	48.63
1 - 3	73	39.89
4 - 6	17	9.29
7 ขึ้นไป	4	2.19
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่สวนผลไม้ต่ำที่สุด		0.00
จำนวนพื้นที่สวนผลไม้สูงที่สุด		10.00
จำนวนพื้นที่สวนผลไม้เฉลี่ย		± 1.25
S.D		± 1.88

(4) สวนปาล์มน้ำมัน

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน คือ ไม่มีที่สวนปาล์มน้ำมัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.26 จำนวน 167 คน รองลงมาได้แก่ 1 ไร่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 และ 4 ไร่ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.19 (ตารางที่ 22)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันเฉลี่ย 0.11 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันสูงสุด คือ 4.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันต่ำสุด 0.00 ไร่ เนื่องจากเกษตรกรไม่ได้ทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นอาชีพหลักจึงทำให้มีพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมันน้อย

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน

จำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีที่สวนปาล์มน้ำมัน	167	91.26
1	12	6.56
4	4	2.19
รวม	183	100.00

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน (ต่อ)

จำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมันต่ำที่สุด		0.00
จำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมันสูงที่สุด		4.00
จำนวนพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมันเฉลี่ย		0.11
S.D		± 0.61

(5) เลี้ยงสัตว์

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์ คือ ไม่มีที่เลี้ยงสัตว์ มากที่สุด จำนวน 161 คนคิดเป็นร้อยละ 87.98 รองลงมาได้แก่ 6 ไร่ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01 และ 2 ไร่ น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.64 (ตารางที่ 23)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์เฉลี่ย 0.15 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่เลี้ยงสัตว์สูงสุด คือ 6.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์ต่ำสุด 0.00 ไร่ เนื่องจากเกษตรกรไม่ได้เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลักจึงทำให้มีพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้อย

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์

จำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีที่เลี้ยงสัตว์	161	87.98
1	8	4.37
2	3	1.64
6	11	6.01
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์ต่ำที่สุด		0.00
จำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์สูงที่สุด		6.00
จำนวนพื้นที่เลี้ยงสัตว์เฉลี่ย		0.15
S.D		± 0.71

2) พื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของ

กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของ คือ 1 – 50 ไร่มากที่สุด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 90.16 รองลงมาได้แก่ 101 – 150 ไร่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37 และ 151 – 200 ไร่ จำนวน 4 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.19 (ตารางที่ 24)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเฉลี่ย 21.76 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของสูงสุด คือ 180.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของต่ำสุด 1.00 ไร่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก เพียงพอที่จะใช้ในการทำการเกษตรสามารถเลี้ยงชีพได้

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของ

พื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 50	165	90.16
51 – 100	6	3.28
101 – 150	8	4.37
151 – 200	4	2.19
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของต่ำที่สุด		1.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของสูงที่สุด		180.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเฉลี่ย		21.76
S.D		± 24.95

3) การมีเอกสารสิทธิ์

กลุ่มตัวอย่างมีเอกสารสิทธิ์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 49.93 และไม่มีเอกสารสิทธิ์ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 50.27 (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีเอกสารสิทธิ์

การมีเอกสารสิทธิ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีเอกสารสิทธิ์	92	50.27
มีเอกสารสิทธิ์	91	49.93
รวม	183	100.00

(1) โฉนด

กลุ่มตัวอย่างมีโฉนด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 56.28 และไม่มีโฉนด จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 43.72 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีโฉนด

โฉนด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีโฉนด	80	43.72
มีโฉนด	103	56.28
รวม	183	100.00

4) พื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า

กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า คือ ไม่มีที่ มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 85.25 รองลงมาได้แก่ 9 ไร่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 และ 6 ไร่น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55 (ตารางที่ 27)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าเฉลี่ย 0.31 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าสูงสุด คือ 13.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าต่ำสุด 0.00 ไร่ ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเจ้าของพื้นที่ทำการเกษตรเอง

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า

พื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีเช่า	156	85.25
6	1	0.55
9	24	13.11
13	2	1.09
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าต่ำที่สุด		0.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าสูงที่สุด		13.00
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าเฉลี่ย		0.31
S.D		± 1.80

5) จำนวนพื้นที่ทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทั้งหมดคือ 1 – 50 ไร่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.98 รองลงมาได้แก่ 101 – 150 ไร่คิดเป็นร้อยละ 7.65 และ 151 – 200 ไร่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.09 (ตารางที่ 28)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนพื้นที่ทั้งหมดเฉลี่ย 22.02 ไร่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพื้นที่ทั้งหมดสูงสุด คือ 200.00 ไร่ และจำนวนพื้นที่ทั้งหมดต่ำสุด 2.00 ไร่

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทั้งหมด

จำนวนพื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 50	161	87.98
51 – 100	6	3.28
101 – 150	14	7.65
151 – 200	2	1.09
รวม	183	100.00
จำนวนพื้นที่ทั้งหมดต่ำที่สุด		2.00
จำนวนพื้นที่ทั้งหมดสูงที่สุด		200.00
จำนวนพื้นที่ทั้งหมดเฉลี่ย		22.02
S.D		± 26.58

6) พื้นที่ในการเลี้ยงชีพ

กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ในการเลี้ยงชีพไม่เพียงพอ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 61.20 และมีพื้นที่ในการเลี้ยงชีพเพียงพอ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 (ตารางที่ 29)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าพื้นที่ทำการเกษตรในการเลี้ยงชีพไม่เพียงพอ อาจเพราะเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ปลูกยางพารา และในช่วงเก็บข้อมูลเป็นสภาวะการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ เกิดผลกระทบต่อผลผลิต และปัญหาราคายางพาราตกต่ำ ทำให้มีรายได้ไม่พอเพียงต่อการเลี้ยงชีพ

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่ในการเลี้ยงชีพ

พื้นที่ในการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพียงพอ	71	38.80
ไม่เพียงพอ	112	61.20
รวม	183	100.00

7) รายได้ของครัวเรือนในภาพรวม

พบว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย 213,242.15 บาทต่อปี ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่ได้จากภาคเกษตรเฉลี่ย 139,479.17 บาทต่อปี รายได้ที่ได้จากสวนยางพาราเฉลี่ย 121,013.70 บาทต่อปี และเป็นรายได้อื่นๆที่มาจากนอกภาคเกษตรเฉลี่ย 38,893.76 บาทต่อปี

(1) รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน คือ 120,001 บาท ขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รองลงมาได้แก่ 1 – 30,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 และ 30,001 - 60,000 บาท จำนวน 6 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.28 (ตารางที่ 30)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย 213,242.15 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 17,770.18 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนสูงสุด คือ 150,000.00 บาทต่อปี และรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนต่ำสุด 45,000.00 บาทต่อปี เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ค่อนข้างสูง จากข้อมูลพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ของครัวเรือนสูงสุด 150,000.00 บาท และมีรายได้ของครัวเรือนต่ำสุด 45,000.00 บาท

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน

รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 30,000	52	28.42
30,001 - 60,000	6	3.28
60,001 - 90,000	15	8.20
90,001 - 120,000	40	21.86
120,001 ขึ้นไป	70	38.25
รวม	183	100.00
รายได้ทั้งหมดของครัวเรือนต่ำที่สุด		45,000.00
รายได้ทั้งหมดของครัวเรือนสูงที่สุด		150,000.00
รายได้ทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย		213,242.15
S.D		± 192385.15

(2) รายได้จากกิจกรรมทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากการเกษตรทั้งหมด คือ 100,001 - 150,000 บาท มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 รองลงมาได้แก่ 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 30.05 และ 200,001 บาท ขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 (ตารางที่ 31)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้จากการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 139,479.17 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 11,623.26 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากการเกษตรทั้งหมดสูงสุด คือ 760,000.00 บาทต่อปี และรายได้จากการเกษตรทั้งหมดต่ำสุด 10,000.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้จากการเกษตรทั้งหมด

รายได้จากการเกษตรทั้งหมด (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10,000 – 50,000	23	12.57
50,001 - 100,000	55	30.05
100,001 - 150,000	63	34.43
150,001 - 200,000	24	13.11
200,001 ขึ้นไป	18	9.84
รวม	183	100.00
รายได้จากการเกษตรของครัวเรือนต่ำที่สุด		10,000.00
รายได้จากการเกษตรของครัวเรือนสูงที่สุด		760,000.00
รายได้จากการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย		139,479.17
S.D		± 122,468.62

(3) รายได้จากสวนยางพารา

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากสวนยางพารา คือ 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 51 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.87 รองลงมาได้แก่ 1 - 10,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 24.04 และ 10,001 – 50,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.21 (ตารางที่ 32)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้จากสวนยางพาราเฉลี่ย 121,013.70 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 10,084.48 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากสวนยางพาราสูงสุด คือ 640,000.00 บาทต่อปี และรายได้จากสวนยางพาราต่ำสุด 8,000.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้จากสวนยางพารา

รายได้จากสวนยางพารา (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 10,000	44	24.04
10,001 – 50,000	26	14.21
50,001 - 100,000	51	27.87
100,001 - 150,000	29	15.85
150,001 ขึ้นไป	33	18.03
รวม	183	100.00

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้จากสวนยางพารา (ต่อ)

รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้จากสวนยางพาราของครัวเรือนต่ำที่สุด		8,000.00
รายได้จากสวนยางพาราของครัวเรือนสูงที่สุด		640,000.00
รายได้จากสวนยางพาราของครัวเรือนเฉลี่ย		121,013.70
S.D		± 106,699.23

(4) รายได้นอกการเกษตร

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้นอกการเกษตรคือ 1 - 5,000 บาท จำนวน 85 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.45 รองลงมาได้แก่ 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.96 และ 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 12 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.56 (ตารางที่ 33)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้นอกการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 58,566.14 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 4,880.51 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้นอกการเกษตรทั้งหมดสูงสุด คือ 740,000.00 บาทต่อปี และรายได้นอกการเกษตรทั้งหมดต่ำสุด 1,000.00 บาทต่อปี เช่น อาชีพรองที่อยู่นอกการเกษตร

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้นอกการเกษตร

รายได้นอกการเกษตร (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	85	46.45
5,001 - 10,000	14	7.65
10,001 - 50,000	53	28.96
50,001 - 100,000	12	6.56
100,001 ขึ้นไป	19	10.38
รวม	183	100.00
รายได้นอกการเกษตรของครัวเรือนต่ำที่สุด		1,000.00
รายได้นอกการเกษตรของครัวเรือนสูงที่สุด		740,000.00
รายได้นอกการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย		58,566.14
S.D		± 109,238.46

(5) รายได้อื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้อื่นๆ คือ 10,001 - 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 รองลงมาได้แก่ 1 - 5,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.96 และ 100,001 บาท ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 (ตารางที่ 34)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้อื่นๆ ของครัวเรือนเฉลี่ย 19,221.37 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 1,601.78 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้อื่นๆ ของครัวเรือนสูงสุด คือ 200,000.00 บาทต่อปี และรายได้อื่นๆ ของครัวเรือนต่ำสุด 1,000.00 บาทต่อปี รายได้อื่นๆ เช่น รายได้เสริมเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่ได้ทำเป็นประจำ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้อื่นๆ

รายได้อื่นๆ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	53	28.96
5,001 - 10,000	32	17.49
10,001 - 50,000	63	34.43
50,001 - 100,000	20	10.92
100,001 ขึ้นไป	15	8.20
รวม	183	100.00
รายได้อื่นๆ ของครัวเรือนต่ำที่สุด		1,000.00
รายได้อื่นๆ ของครัวเรือนสูงที่สุด		200,000.00
รายได้อื่นๆ ของครัวเรือนเฉลี่ย		19,221.37
S.D		± 37342.50

8) รายจ่ายของครัวเรือนในภาพรวม

รายจ่ายเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย 170,871.32 บาทต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่เกษตรกรจะใช้จ่ายหมดไปกับรายจ่ายอื่นๆ นอกภาคเกษตรเฉลี่ย 59,933.72 บาทต่อปี มีรายจ่ายในภาคเกษตรเฉลี่ย 59,223.14 บาทต่อปี และรายจ่ายจากสวนยางพาราน้อยที่สุดเฉลี่ย 41,756.10 บาทต่อปี

(1) รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือน คือ 100,001 บาท ขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 42.62 รองลงมาได้แก่ 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 และ 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 10 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.46 (ตารางที่ 35)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย 170,871.32 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 14,239.28 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนสูงสุด คือ 800,000.00 บาทต่อปี และรายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนต่ำสุด 2,500.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายจ่ายทั้งหมด

รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5,001 – 10,000	47	25.68
10,001 - 50,000	10	5.46
50,001 - 100,000	48	26.23
100,001 ขึ้นไป	78	42.62
รวม	183	100.00
รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนต่ำที่สุด		2,500.00
รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนสูงที่สุด		800,000.00
รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย		170,871.32
S.D		± 126362.002

(2) รายจ่ายในการเกษตรทั้งหมดของครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายจากการเกษตรทั้งหมด คือ 10,001 - 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รองลงมาได้แก่ 1 - 5,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 และ 50,001 - 100,000 บาท น้อยที่สุด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65 (ตารางที่ 36)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายจ่ายจากการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 59,223.14 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 4,935.26 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายจากการเกษตรทั้งหมดสูงสุด คือ 400,000.00 บาทต่อปี และรายจ่ายจากการเกษตรทั้งหมดต่ำสุด 3,000.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายจ่ายในการเกษตรทั้งหมด

รายจ่ายในการเกษตรทั้งหมด (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	63	34.43
5,001 – 10,000	19	10.38
10,001 - 50,000	70	38.25
50,001 - 100,000	14	7.65
100,001 ขึ้นไป	17	9.29
รวม	183	100.00
รายจ่ายในการเกษตรทั้งหมดของครัวเรือนต่ำที่สุด		3,000.00
รายจ่ายในการเกษตรทั้งหมดของครัวเรือนสูงที่สุด		400,000.00
รายจ่ายในการเกษตรทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย		59,223.14
S.D		± 80283.092

(3) รายจ่ายในสวนยางพารา

กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายในสวนยางพารา คือ 10,001 - 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.16 รองลงมาได้แก่ 1 - 5,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 50,001 - 100,000 บาท ถึง 100,001 บาท ขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01 (ตารางที่ 37)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายจ่ายในสวนยางพาราเฉลี่ย 41,756.10 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 3,479.68 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายในสวนยางพาราสูงสุด คือ 300,000.00 บาทต่อปี และรายจ่ายในสวนยางพาราท่ำสุด 3,000.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายจ่ายในสวนยางพารา

รายจ่ายในสวนยางพารา (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	61	33.33
5,001 - 10,000	32	17.49
10,001 - 50,000	68	37.16
50,001 - 100,000	11	6.01
100,001 ขึ้นไป	11	6.01
รวม	183	100.00
รายจ่ายในสวนยางพาราของครัวเรือนต่ำที่สุด		3,000.00
รายจ่ายในสวนยางพาราของครัวเรือนสูงที่สุด		300,000.00
รายจ่ายในสวนยางพาราของครัวเรือนเฉลี่ย		41,756.10
S.D		± 50639.410

(4) รายจ่ายนอกรการเกษตร

กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายนอกรการเกษตร คือ 5,001 - 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 26.78 รองลงมาได้แก่ 1 - 5,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 และ 50,001 - 100,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 (ตารางที่ 38)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายจ่ายนอกรการเกษตรเฉลี่ย 82,724.58 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 6,893.72 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายนอกรการเกษตรสูงสุด คือ 500,000.00 บาทต่อปี และรายจ่ายนอกรการเกษตรต่ำสุด 1,000.00 บาทต่อปี รายจ่ายนอกรการเกษตร เช่น รายจ่ายจากการประกอบอาชีพนอกรการเกษตร การลงทุนทำอาชีพรองอื่นๆ หรือรายจ่ายในชีวิตประจำวัน การเลี้ยงชีพ เป็นต้น

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายจ่ายนอกการเกษตร

รายจ่ายนอกการเกษตร (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	42	22.95
5,001 - 10,000	49	26.78
10,001 - 50,000	36	19.67
50,001 - 100,000	27	14.75
100,001 ขึ้นไป	29	15.85
รวม	183	100.00
รายจ่ายนอกการเกษตรของครัวเรือนต่ำที่สุด		1,000.00
รายจ่ายนอกการเกษตรของครัวเรือนสูงที่สุด		500,000.00
รายจ่ายนอกการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย		82,724.58
S.D		± 91958.477

(5) รายจ่ายอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายอื่นๆ คือ 10,001 - 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.16 รองลงมาได้แก่ 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 20.22 และ 100,001 บาท ขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74 (ตารางที่ 39)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีรายจ่ายอื่นๆ เฉลี่ย 37,142.86 บาทต่อปี เฉลี่ยเดือนละ 3,095.24 บาทต่อเดือน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายอื่นๆ สูงสุด คือ 340,000.00 บาทต่อปี และรายจ่ายอื่นๆ ต่ำสุด 1,000.00 บาทต่อปี รายจ่ายอื่นๆ เช่น การจ่ายที่ไม่ต้องเป็นประจำ เป็นต้น

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายจ่ายอื่นๆ

รายจ่ายอื่นๆ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	33	18.03
5,001 - 10,000	29	15.85
10,001 - 50,000	68	37.16
50,001 - 100,000	37	20.22
100,001 ขึ้นไป	16	8.74
รวม	183	100.00

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายจ่ายอื่นๆ (ต่อ)

รายจ่ายอื่นๆ ของครัวเรือนต่ำที่สุด	1,000.00
รายจ่ายอื่นๆ ของครัวเรือนสูงที่สุด	340,000.00
รายจ่ายอื่นๆ ของครัวเรือนเฉลี่ย	37,142.86
S.D	± 62880.246

9) แหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพารา

(1) แหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพารามาจากเงินสงเคราะห์

สกย.

กลุ่มตัวอย่างมีแหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพารามาจากเงินสงเคราะห์ สกย.คือ ร้อยละ 20.00 และ ร้อยละ 90.00 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.77 รองลงมาได้แก่ ร้อยละ 70.00 คิดเป็นร้อยละ 15.85 และ ร้อยละ 30.00 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.74 (ตารางที่ 40)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้รับแหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพาราจากการสงเคราะห์สวนยางของ สกย.

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพาราจากเงินสงเคราะห์ สกย.

เงินสงเคราะห์ สกย. (ร้อยละ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20.00	38	20.77
30.00	16	8.74
50.00	27	14.78
60.00	18	9.84
70.00	29	15.85
90.00	38	20.77
100.00	17	9.29
รวม	183	100.00

(2) แหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพารามาจากการกู้ยืม

กลุ่มตัวอย่างมีแหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพารามาจากการกู้ยืม คือ ร้อยละ 100 มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 รองลงมาได้แก่ ร้อยละ 50.00 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และ ร้อยละ 20.00 น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 (ตารางที่ 41)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 63 คน ที่ลงทุนทำสวนยางพาราโดยการกู้ยืมเงิน อาจเป็นเพราะไม่ได้รับการสงเคราะห์ตั้งแต่ต้น

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งเงินลงทุนในการทำสวนยางพาราการกู้ยืม

การกู้ยืม (ร้อยละ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10.00	2	3.17
20.00	1	1.59
30.00	6	9.52
40.00	6	9.52
50.00	8	12.70
70.00	4	6.35
80.00	3	4.76
90.00	3	4.76
100.00	13	20.63
รวม	63	100.00

(3) อัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมเงินลงทุนสวนยางพารา

กลุ่มตัวอย่างมีอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมเงินลงทุนสวนยางพาราคือ ร้อยละ 7 มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาได้แก่ ร้อยละ 6 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ ร้อยละ 8 น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอัตราดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินลงทุนสวนยางพารา

อัตราดอกเบี้ย (ร้อยละ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ระบุ	3	16.67
6 %	5	27.78
7 %	6	33.33
8 %	1	5.56
9 %	3	16.67
รวม	18	100.00

10) เงินออมของครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเงินออมของครัวเรือน คือ 10,001 - 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมาได้แก่ 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16.42 และ 100,001 บาท ขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.48 (ตารางที่ 43)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีเงินออมของครัวเรือนเฉลี่ย 19,983.94 บาทต่อปี เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินออมของครัวเรือนสูงสุด คือ 400,000.00 บาทต่อปี และเงินออมของครัวเรือนต่ำสุด 1,000.00 บาทต่อปี ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีการออมเงินเพียง 67 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.61 เนื่องจากในปัจจุบันเกษตรกรต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ เช่น ต้นทุนที่ใช้ในการผลิตและปัจจัยการผลิตมีราคาที่สูงขึ้น ปริมาณผลผลิตตกต่ำ ผลไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐาน และราคาผลผลิตตกต่ำ ตลอดจนการถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่มีเงินเหลือสำหรับการเก็บออม

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเงินออมของครัวเรือน

เงินออมของครัวเรือน (บาท/ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5,000	6	8.96
5,001 - 10,000	11	16.42
10,001 - 50,000	38	56.72
50,001 - 100,000	9	13.43
100,001 ขึ้นไป	3	4.48
รวม	67	100.00
เงินออมของครัวเรือนต่ำที่สุด		1,000.00
เงินออมของครัวเรือนสูงที่สุด		400,000.00
เงินออมของครัวเรือนเฉลี่ย		19,983.94
S.D		± 52133.737

11) การกู้เงิน

กลุ่มตัวอย่างมีการกู้เงิน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 59.51 และไม่กู้เงิน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 40.49 (ตารางที่ 44)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า โดยแหล่งเงินกู้ที่สำคัญคือสหกรณ์การเกษตร และธกส. และธนาคารพาณิชย์ อื่นๆ เช่น ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารไทยพาณิชย์ เป็นต้น การกู้เงินในส่วนนี้เกษตรกรชาวสวนยางนำมาใช้ในการดำรงชีวิตในค่าใช้จ่ายส่วนต่างๆ เช่นค่าการศึกษาของลูก ค่าปุ๋ย ทำการเกษตรอื่นๆ ค่าปุ๋ย และค่าผ่อนยวาทหะ เป็นต้น

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกู้เงินของครัวเรือน

การกู้เงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่กู้	66	40.49
กู้	97	59.51
รวม	163	100.00

(1) จำนวนเงินในการกู้

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเงินในการการกู้เงิน คือ 100,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 รองลงมาได้แก่ 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 และ 5,001 - 10,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 (ตารางที่ 45)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนเงินในการการกู้เงินเฉลี่ย 339,894.74 บาทต่อปี เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเงินในการการกู้เงินสูงสุด คือ 380,000.00 บาทต่อปี และจำนวนเงินในการการกู้เงินต่ำสุด 1,000.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนเงินในการกู้

จำนวนเงินในการกู้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5,001 - 10,000	2	2.90
10,001 - 50,000	20	28.99
50,001 - 100,000	21	30.43
100,001 ขึ้นไป	26	37.68
รวม	69	100.00
จำนวนเงินในการกู้ต่ำที่สุด		1,000.00
จำนวนเงินในการกู้สูงที่สุด		380,000.00
จำนวนเงินในการกู้เฉลี่ย		339,894.74
S.D		± 637415.439

(2) ดอกเบี้ย

กลุ่มตัวอย่างมีดอกเบี้ยจากการกู้เงินคือ ร้อยละ 6.00 มากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาได้แก่ ร้อยละ 2.00 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และ ไม่ระบุ, ร้อยละ 4.25, ร้อยละ 5.00, ร้อยละ 6.60 น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43 (ตารางที่ 46)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีดอกเบี้ยยจากการกู้เงินเฉลี่ยร้อยละ 5.31 เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีดอกเบี้ยยจากการกู้เงินสูงสุด คือ ร้อยละ 9.00 และดอกเบี้ยยจากการกู้เงินต่ำสุดร้อยละ 0.00

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามดอกเบี้ยยจากการกู้ยืมเงิน

ดอกเบี้ยย (ร้อยละ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ระบุ	1	1.43
1.00	2	2.86
2.00	15	21.43
3.00	2	2.86
4.25	1	1.43
5.00	1	1.43
6.00	20	28.57
6.60	1	1.43
7.00	19	27.14
7.50	5	7.14
9.00	3	4.29
รวม	70	100.00
ดอกเบี้ยยต่ำที่สุด		0.00
ดอกเบี้ยยสูงที่สุด		9.00
ดอกเบี้ยยเฉลี่ย		5.31
S.D		± 2.32

12) การติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

กลุ่มตัวอย่างมีการติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยเรียงลำดับที่มีการตอบมากที่สุด 3 อันดับ อันดับที่ 1 คือ ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.50 อันดับที่ 2 คือ ด้านการสัมมนาและฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 10.40 และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการการสงเคราะห์สวนยาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.90 (ตารางที่ 47)

จากข้อมูลสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีการติดต่อกับ สกย. มากที่สุดในด้านบริการการสงเคราะห์สวนยาง และด้านข้อมูลและสารสนเทศการเกษตร ซึ่งเห็นว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีการติดตามข้อมูลข่าวสารกับ สกย. และเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างติดต่อน้อยที่สุดในด้านบริการการตลาดยาง

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

การติดต่อกับสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านยุทธศาสตร์และมาตรการ	24	13.10	-	-	-	-
ด้านติดตามและประเมินผล	15	8.20	12	6.60	4	2.20
ด้านบริการการตลาดยาง	1	0.50	7	3.80	1	0.50
ด้านบริการการสงเคราะห์สวนยาง	28	15.30	14	7.70	9	4.90
ด้านข้อมูลและสารสนเทศ	28	15.30	7	3.80	5	2.70
การเกษตร						
ด้านการสัมมนาและฝึกอบรม	7	3.80	19	10.40	11	6.00
ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี	32	17.50	15	8.20	8	4.40

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

13) ความถี่ในการติดต่อประสานงานต่อปี

กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการติดต่อประสานงานต่อปี คือ น้อยกว่า 5 ครั้งมากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 59.56 รองลงมาได้แก่ 5 – 10 ครั้ง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 และ มากกว่า 10 ครั้ง น้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.49 (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการติดต่อประสานงานต่อปี

ความถี่ในการติดต่อประสานงานต่อปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ครั้ง	109	59.56
5-10 ครั้ง	42	22.95
มากกว่า 10 ครั้ง	32	17.49
รวม	183	100.00

14) ช่องทางการติดต่อประสานงาน (การเปิดรับข่าวสาร)

กลุ่มตัวอย่างมีช่องทางการติดต่อประสานงาน โดยเรียงลำดับที่มีการตอบมากที่สุด 3 อันดับ อันดับที่ 1 คือ ติดต่อกับหน่วยงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.90 อันดับที่ 2 คือ โทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 42.10 และอันดับที่ 3 คือ หนังสือราชการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.30 (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่องทางการติดต่อประสานงาน

ช่องทางการติดต่อประสานงาน	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรศัพท์	77	42.10	15	8.20	1	0.50
หนังสือราชการ	6	3.30	12	6.60	27	14.80
ติดต่อที่หน่วยงาน	84	45.90	22	12.00	7	3.80
โทรสาร	-	-	2	1.10	-	-
กระดานข่าว	1	0.50	7	3.80	2	1.10
E-Mail	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	2	1.10	-	-

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.2 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งความพึงพอใจออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของพนักงาน และด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.2.1 ความพึงพอใจโดยภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.61) และด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66)

ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางโดยภาพรวม

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านคุณลักษณะของพนักงาน	3.61	0.60	มาก
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ	3.66	0.63	มาก
รวม	3.64	0.62	มาก

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.2.2 ความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงาน

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.61) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือพนักงานบริการด้วยความสุภาพ เป็นมิตร, พนักงานให้คำแนะนำ หรือตอบคำซักถามเป็นอย่างดี (ค่าเฉลี่ย 3.70) (ค่าเฉลี่ย 3.70) (ตารางที่ 51)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ พนักงานมีความรู้จริง ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 3.69) พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี และชอบงานที่ให้บริการแก่ประชาชน (ค่าเฉลี่ย 3.66) พนักงานบริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว, พนักงานมีความตรงต่อเวลานัดหมาย, พนักงานสามารถแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้ (ค่าเฉลี่ย 3.59) พนักงานมีความความสุจริตใจ อดทน และหนักแน่น (ค่าเฉลี่ย 3.57) พนักงานดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 3.54) และ พนักงานถ่ายทอดความรู้ คือการฝึกอบรม การเรียน การสอน และการแนะนำต่างๆ ได้ดี (ค่าเฉลี่ย 3.44)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผลการศึกษสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดดังนี้

1) พนักงานบริการด้วยความสุภาพ เป็นมิตร ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.70 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า พนักงานสงเคราะห์ สกย. บริการด้วยความสุภาพ เป็นมิตร ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 มาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 39.34 ปานกลาง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 39.89 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37

2) พนักงานให้คำแนะนำ หรือตอบคำซักถามเป็นอย่างดี ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.70 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มี

ความคิดเห็นว่า พนักงานสงเคราะห์ สกย. ให้คำแนะนำ หรือตอบคำถามเป็นอย่างดี ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 มาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 40.44 ปานกลาง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74

3) พนักงานมีความรู้จริง ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.69 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่ พนักงานสงเคราะห์ สกย. มีความรู้จริง ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.21 มาก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 45.36 ปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58

4) พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี และชอบงานที่ให้บริการแก่ประชาชน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.66 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่ พนักงานสงเคราะห์ สกย. มีมนุษยสัมพันธ์ดี และชอบงานที่ให้บริการแก่ประชาชน ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 ปานกลาง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01

5) พนักงานบริการด้วยความสะอาด รวดเร็ว ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.59 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่ พนักงานสงเคราะห์ สกย. บริการด้วยความสะอาด รวดเร็ว ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 มาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 40.44 ปานกลาง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.61 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.29

6) พนักงานมีความตรงต่อเวลานัดหมาย ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.59 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่ พนักงานสงเคราะห์ สกย. มีความตรงต่อเวลานัดหมาย ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มาก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 ปานกลาง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 น้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.93 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28

7) พนักงานสามารถแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.59 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่ พนักงานสงเคราะห์ สกย. สามารถแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 มาก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 39.89 ปานกลาง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 น้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28

8) พนักงานมีความสุจริตใจ อดทน และหนักแน่น ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.57 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่ พนักงานสงเคราะห์ สกย. มีความสุจริตใจ อดทน และหนักแน่น ในระดับ

คะแนนมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 มาก จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.53 ปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.96 น้อย 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37

9) พนักงานดูแลเอาใจใส่ กระจ้อร้อร้น เต็มใจให้บริการ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.54 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า พนักงานสงเคราะห์ สกย. ดูแลเอาใจใส่ กระจ้อร้อร้น เต็มใจให้บริการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 มาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 40.44 ปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 34.97 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.02

10) พนักงานถ่ายทอดความรู้ คือการฝึกอบรม การเรียน การสอน และการแนะนำต่างๆ ได้ดี ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.44 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า พนักงานสงเคราะห์ สกย. ถ่ายทอดความรู้ คือการฝึกอบรม การเรียน การสอน และการแนะนำต่างๆ ได้ดี ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.93 มาก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 39.89 ปานกลาง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 31.69 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.03

ตารางที่ 51 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
1. พนักงานบริการด้วย ความสุภาพ เป็นมิตร	30 (16.39)	72 (39.34)	73 (39.89)	8 (4.37)	-	3.70 (มาก)	0.75
2. พนักงานบริการด้วย ความสะอาด รวดเร็ว	25 (13.66)	74 (40.44)	67 (36.61)	17 (9.29)	-	3.59 (มาก)	0.80
3. พนักงานดูแลเอาใจใส่ กระจ้อร้อร้น เต็มใจ ให้บริการ	23 (12.57)	74 (40.44)	64 (34.97)	22 (12.02)	-	3.54 (มาก)	0.82
4. พนักงานให้คำแนะนำ หรือตอบคำซักถามเป็น อย่างดี	34 (18.58)	74 (40.44)	60 (32.79)	16 (8.74)	-	3.70 (มาก)	0.84

ตารางที่ 51 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา (ต่อ)

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
5. พนักงานมีความตรงต่อ เวลานัดหมาย	27 (14.75)	71 (38.80)	59 (32.24)	20 (10.93)	6 (3.28)	3.59 (มาก)	0.84
6. พนักงานสามารถแก้ไข ปัญหาให้กับเกษตรกรได้	25 (13.66)	73 (39.89)	61 (33.33)	18 (9.84)	6 (3.28)	3.59 (มาก)	0.83
7. พนักงานมีมนุษย สัมพันธ์ดี และชอบงานที่ ให้บริการแก่ประชาชน	27 (14.75)	75 (40.98)	70 (38.25)	11 (6.01)	-	3.66 (มาก)	0.76
8. พนักงานถ่ายทอด ความรู้ คือการฝึกอบรม การเรียนรู้ การสอน และ การแนะนำต่างๆ ได้ดี	20 (10.93)	73 (39.89)	58 (31.69)	33 (18.03)	-	3.44 (มาก)	0.87
9. พนักงานมีความความ สุจริตใจ อดทน และหนัก แน่น	25 (13.66)	76 (41.53)	53 (28.96)	21 (11.48)	8 (4.37)	3.57 (มาก)	0.89
10. พนักงานมีความรู้จริง ทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ	26 (14.21)	83 (45.36)	62 (33.88)	12 (6.56)	-	3.69 (มาก)	0.75
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)					3.61 (มาก)	0.60

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.2.3 ความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ช่องทางในการให้บริการสามารถติดต่อได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.76) (ตารางที่ 52)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ มีการให้บริการเป็นไปตามลำดับก่อน - หลัง อย่างยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย 3.67) การให้บริการเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.60) การให้ข้อมูลหรือรายละเอียดชัดเจนและเข้าใจง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.59) ได้รับการบริการที่ตรงต่อความต้องการ (ค่าเฉลี่ย 3.58)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผลการศึกษสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดดังนี้

1) ช่องทางในการให้บริการสามารถติดต่อได้ง่าย ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.76 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ช่องทางในการให้บริการสามารถติดต่อได้ง่าย ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 มาก จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 42.62 ปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.96 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74

2) มีการให้บริการเป็นไปตามลำดับก่อน-หลัง อย่างยุติธรรม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.67 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า มีการให้บริการเป็นไปตามลำดับก่อน-หลัง อย่างยุติธรรม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 มาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 ปานกลาง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 31.69 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65

3) การให้บริการเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.60 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การให้บริการเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 มาก จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.52 ปานกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 46.99 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.83

4) การให้ข้อมูลหรือรายละเอียดชัดเจนและเข้าใจง่าย ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.59 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การให้ข้อมูลหรือรายละเอียดชัดเจนและเข้าใจง่าย ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 มาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 40.44 ปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 น้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.29 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28

5) ได้รับการบริการที่ตรงต่อความต้องการ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.58 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ได้รับการบริการที่ตรงต่อความต้องการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 มาก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.16 ปานกลาง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 น้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.29 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.83

ตารางที่ 52 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการของพนักงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
11. การให้บริการเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม	25 (10.90)	65 (35.52)	86 (46.99)	7 (3.83)	-	3.60 (มาก)	0.71
12. การให้ข้อมูล/รายละเอียดชัดเจนและเข้าใจง่าย	24 (13.11)	74 (40.44)	62 (33.88)	17 (9.29)	6 (3.28)	3.59 (มาก)	0.81
13. มีการให้บริการเป็นไปตามลำดับก่อน-หลังอย่างยุติธรรม	36 (19.67)	75 (38.80)	58 (31.69)	14 (7.65)	-	3.67 (มาก)	0.82
14. ช่องทางในการให้บริการสามารถติดต่อได้ง่าย	36 (19.67)	78 (42.62)	53 (28.96)	16 (8.74)	-	3.76 (มาก)	0.83
15. ได้รับการบริการที่ตรงต่อความต้องการ	30 (16.39)	68 (37.16)	61 (33.33)	17 (9.29)	7 (3.83)	3.58 (มาก)	0.86
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)					3.66 (มาก)	0.63

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.2.4 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยาง

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงาน คุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเรียงตามลำดับมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ เจ้าหน้าที่สงเคราะห์สวนยางควรให้คำแนะนำในการบริหารจัดการสวนให้มากกว่านี้ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 42.03 การทำสวนสงเคราะห์ให้ปุ๋ยไม่เพียงพอ อยากให้เพิ่มเติมในส่วนนี้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.29 และต้องปรับปรุงอีกในด้านของการให้บริการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่สงเคราะห์สวนยางควรให้คำแนะนำในการบริหารจัดการสวนให้มากกว่านี้	58	42.03
2. ต้องปรับปรุงอีกในด้านของการให้บริการ	24	17.39
3. รัฐบาลควรช่วยเหลือชาวสวนยางมากกว่านี้	11	7.97
3. มีพนักงานบางคนทำให้ได้สิทธิ์นั้นคนเดียว อย่างเช่น ส.ค.1 มีสิทธิ์ 3 คน แต่พนักงานทำให้ได้สิทธิ์คนเดียว อีก 2 คนไม่ได้สิทธิ์นั้น	8	5.80
4. อยากให้เจ้าหน้าที่ช่วยแก้ปัญหาโรคของยางพาราให้เกษตรกร	6	4.35
5. ควรส่งเสริมทำการผลิตแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น การทำไม้กวาดจากยางพารา ยางรองครก	17	12.32
6. การทำสวนสงเคราะห์ให้ปุ๋ยไม่เพียงพอ อยากให้เพิ่มเติมในส่วนนี้	28	20.29
7. ให้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เรื่องการตลาดของยางพาราให้ยางมีราคาดี เกษตรกรอยู่ไม่ได้เดือดร้อน	2	1.45
8. อยากให้มีการบริการที่เข้าถึงพื้นที่ ตรวจสอบในพื้นที่ แนะนำความรู้ให้เกษตรกรในหมู่บ้าน	8	5.80
9. การให้ความรู้คำแนะนำในการดูแล บำรุงรักษา การทำสวนยาง ให้ละเอียดและมีความชัดเจน	5	3.62
10. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับจาก สกย. ไม่ชัดเจนและแน่นอน	6	4.35
11. ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมผลผลิตและด้านตลาด	5	3.62
12. เจ้าหน้าที่ควรบริการและให้ความรู้กับเกษตรกรโดยเท่าเทียมกัน (ไม่มีเส้นและเครือญาติ)	5	3.62

หมายเหตุ : ข้อเสนอแนะนี้เป็นเพียงความคิดเห็นของเกษตรกรเพียง 1 ใน 4 ของเกษตรกรทั้งหมด เนื่องจากยังมีเกษตรกรชาวสวนยางที่ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

4.3 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)

ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ((บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ บทบาทด้านการจัดการสวน บทบาทด้านการตลาด บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี และ บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.3.1 ความพึงพอใจโดยภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทด้านการจัดการสวน , บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร, บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี และบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน(ค่าเฉลี่ย 3.14) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) โดยภาพรวม

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
บทบาททางด้านการจัดการสวน	3.59	0.61	มาก
บทบาททางด้านการตลาด	2.88	0.89	ปานกลาง
บทบาททางด้านกลุ่มและองค์กร	3.17	0.70	ปานกลาง
บทบาททางด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี	3.32	0.73	ปานกลาง
บทบาทหน้าที่ทางด้านธุรกิจและการลงทุน	3.19	1.39	ปานกลาง
รวม	3.23	0.86	ปานกลาง

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.3.2 ความพึงพอใจบทบาทด้านการจัดการสวน

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทด้านการจัดการสวน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การรับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ย 3.70) (ตารางที่ 55)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ การให้คำแนะนำในการจัดการสวน (ค่าเฉลี่ย 3.65) การให้คำแนะนำในการใส่ปุ๋ย, การให้คำแนะนำในการโค่น (ค่าเฉลี่ย 3.60) พนักงานได้แนะนำเรื่องการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.59) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโค่นและการปลูกแทนใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.58) รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการให้การสงเคราะห์และดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสวนสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย 3.53) การให้คำแนะนำในวิธีการปลูก (ค่าเฉลี่ย 3.49) การให้คำแนะนำเรื่องการจัดการผลผลิต (เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ) (ค่าเฉลี่ย 3.47)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการจัดการสวนของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการจัดการสวนของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผลการศึกษสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด ดังนี้

1) การรับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.70 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การรับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 มาก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 54.64 ปานกลาง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 30.05 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46

2) การให้คำแนะนำในการจัดการสวน เช่น การใส่ปุ๋ย การปราบวัชพืช การตัดแต่งกิ่ง และการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.65 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การให้คำแนะนำในการจัดการสวน เช่น การใส่ปุ๋ย การปราบวัชพืช การตัดแต่งกิ่ง และการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 มาก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 ปานกลาง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48

3) การให้คำแนะนำในการใส่ปุ๋ย ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.60 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การให้คำแนะนำในการใส่ปุ๋ย ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.21 มาก จำนวน

75 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 ปานกลาง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.38

4) การให้คำแนะนำในการโค่น ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.60 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำในการโค่น ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.57 มาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 46.99 ปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 26.78 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66

5) พนักงานได้แนะนำเรื่องการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.59 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำเรื่องการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48 มาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 46.99 ปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.96 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57

6) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโค่นและการปลูกแทนใหม่ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.58 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโค่นและการปลูกแทนใหม่ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 มาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 ปานกลาง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

7) รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการให้การสงเคราะห์ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.53 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการพิจารณาการให้การสงเคราะห์ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 มาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 47.54 ปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 39.34 น้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.92

8) ดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสงเคราะห์ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.53 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสงเคราะห์ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 มาก จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 44.26 ปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 34.97 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.93

9) การให้คำแนะนำในวิธีการปลูก ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.49 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำในวิธีการปลูก ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46 มาก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 50.82 ปานกลาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.15 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57

10) การให้คำแนะนำเรื่องการจัดการผลผลิต (เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ) ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.47 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำเรื่องการจัดการผลผลิต

(เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ) ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 มาก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 54.64 ปานกลาง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 30.05 และในระดับคะแนนน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46

ตารางที่ 55 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการจัดการสวนของพนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
1. การรับคำขอการให้ การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่ รับผิดชอบ/รับสมัคร ผู้เข้าร่วมโครงการ	18 (9.84)	100 (54.64)	55 (30.05)	10 (5.46)	-	3.70 (มาก)	0.66
2. รับผิดชอบเกี่ยวกับการ พิจารณาการให้การ สงเคราะห์	5 (2.73)	87 (47.54)	72 (39.34)	10 (5.46)	9 (4.92)	3.53 (มาก)	0.65
3. ดำเนินการจัดกลุ่ม ตรวจสวนและตรวจสวน สงเคราะห์	18 (9.84)	81 (44.26)	64 (34.97)	20 (10.93)	-	3.53 (มาก)	0.73
4. พนักงานได้แนะนำ เรื่องการใช้พันธุ์ที่ เหมาะสม	21 (11.48)	86 (46.99)	53 (28.96)	23 (12.57)	-	3.59 (มาก)	0.78
5. การให้คำแนะนำใน วิธีการปลูก	10 (5.46)	93 (50.82)	57 (31.15)	23 (12.57)	-	3.49 (มาก)	0.73
6. การให้คำแนะนำใน การจัดการสวน เช่น - การใส่ปุ๋ย - การปราบวัชพืช - การตัดแต่งกิ่ง - การป้องกันและกำจัด ศัตรูพืช	34 (18.58)	69 (37.70)	59 (32.24)	21 (11.48)	-	3.65 (มาก)	0.85
7. การให้คำแนะนำเรื่อง การจัดการผลผลิต (เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ)	18 (9.84)	100 (54.64)	55 (30.05)	10 (5.46)	-	3.47 (มาก)	0.66

ตารางที่ 55 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการจัดการสวนของพนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (ต่อ)

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
8. การให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการโค่นและการ ปลูกแทนใหม่	26 (14.21)	87 (47.54)	46 (25.14)	24 (13.11)	-	3.58 (มาก)	0.83
9. การให้คำแนะนำใน การโค่น	23 (12.57)	86 (46.99)	49 (26.78)	25 (13.66)	-	3.60 (มาก)	0.76
10. การให้คำแนะนำใน การใส่ปุ๋ย	26 (14.21)	75 (40.98)	63 (34.43)	19 (10.38)	-	3.60 (มาก)	0.61
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปดผล)					3.59 (มาก)	0.61

หมายเหตุ แปดผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.3.3 ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการตลาด

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการตลาดภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.88) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ วิธีและการดำเนินการในการขายผลผลิต (ค่าเฉลี่ย 2.94) (ตารางที่ 56)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมุขยางพาราระดับท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 2.87) ได้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 2.85) การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.80) ราคาที่เหมาะสมต่อผลผลิต (ค่าเฉลี่ย 2.62)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการตลาดของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการตลาดของพนักงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผลการศึกษาสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดดังนี้

1) วิธีและการดำเนินการในการขายผลผลิต ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 2.94 ชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความ

คิดเห็นว่า วิธีและการดำเนินการในการขายผลผลิต ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46 มาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.59 ปานกลาง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 น้อย 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48

2) ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมุลยางพาราระดับท้องถิ่น ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 2.87 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมุลยางพาราระดับท้องถิ่น ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.92 มาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 ปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 39.34 น้อย 47 คน คิดเป็นร้อยละ 25.68 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.93

3) ได้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกร ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 2.85 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ได้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกร ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 มาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 ปานกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 46.99 น้อย 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.13 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.02

4) การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 2.80 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 มาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 ปานกลาง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 น้อย 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.02

5) ราคาที่เหมาะสมต่อผลผลิต ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 2.62 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ราคาที่เหมาะสมต่อผลผลิต ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74 มาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 ปานกลาง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 น้อย 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.13 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31

ตารางที่ 56 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการตลาดของพนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
11. ราคาที่เหมาะสมต่อ ผลผลิต	16 (8.74)	30 (16.39)	63 (34.43)	35 (19.13)	39 (21.31)	2.62 (ปานกลาง)	1.13
12. วิธีและการดำเนินการ ในการขายผลผลิต	10 (5.46)	45 (24.59)	70 (38.25)	39 (21.31)	21 (11.48)	2.94 (ปานกลาง)	1.02
13. ดำเนินการเกี่ยวกับ ตลาดประมุลยางพารา ระดับท้องถิ่น	9 (4.92)	34 (18.58)	72 (39.34)	47 (25.68)	20 (10.93)	2.87 (ปานกลาง)	1.04
14. การปรับปรุงคุณภาพ ของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ ดีขึ้น	12 (6.56)	36 (19.67)	70 (38.25)	48 (26.23)	22 (12.02)	2.80 (ปานกลาง)	1.00
15. ได้แนะนำให้ความรู้ เกี่ยวกับระบบตลาดที่ เหมาะสมกับเกษตรกร	15 (8.20)	25 (13.66)	86 (46.99)	35 (19.13)	22 (12.02)	2.85 (ปานกลาง)	0.90
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)					2.88 (ปานกลาง)	0.89

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.3.4 ความพึงพอใจหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 3.21) (ตารางที่ 57)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.20) การจัดการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.15) รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์, ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด่านส่งยางออก) และควบคุมและจัดการระบบข้อมูล ภายในกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 3.14) แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 2.99)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผลการศึกษาสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด ดังนี้

1) การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.21 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 มาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 24.02 ปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 42.62 น้อย 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.49 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65

2) สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.20 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการสนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.93 มาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 25.68 ปานกลาง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.53 น้อย 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10

3) การจัดการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.15 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการจัดการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01 มาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.59 ปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 49.73 น้อย 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.21 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.46

4) รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.14 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 มาก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 26.78 ปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 และในระดับคะแนนน้อย 40 คน คิดเป็นร้อยละ 21.86

5) ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด่านส่งยางออก) ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.14 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด่านส่งยางออก) ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ

10.38 มาก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14 ปานกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.16 น้อย 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01

6) ควบคุมและจัดการระบบข้อมูลภายในกลุ่ม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.14 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ควบคุมและจัดการระบบข้อมูลภายในกลุ่ม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 มาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 ปานกลาง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 44.81 น้อย 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56

7) การดำเนินงานกลุ่ม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.05 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงานกลุ่ม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 มาก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 ปานกลาง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 43.17 น้อย 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65

8) แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 2.99 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10 มาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 ปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 49.73 น้อย 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.27

ตารางที่ 57 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรของพนักงานสหกรณ์สวนยางสำนักงานกองทุนสหกรณ์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
16. การจัดการส่งเสริมให้ มีการรวมกลุ่มเกษตรกร	11 (6.01)	45 (24.59)	91 (49.73)	26 (14.21)	10 (5.46)	3.15 (ปานกลาง)	0.79
17. การสร้างความ เข้มแข็งของกลุ่ม	15 (8.20)	44 (24.04)	78 (42.62)	32 (17.49)	14 (7.65)	3.21 (ปานกลาง)	1.83
18. การดำเนินงานกลุ่ม	15 (8.20)	39 (21.31)	79 (43.17)	33 (18.3)	17 (7.65)	3.05 (ปานกลาง)	0.89

ตารางที่ 57 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรของพนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
19. แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม	13 (7.10)	30 (16.39)	91 (49.73)	36 (19.67)	17 (9.29)	2.99 (ปานกลาง)	0.87
20. สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร	20 (10.93)	47 (25.68)	76 (41.53)	27 (14.75)	13 (7.10)	3.20 (ปานกลาง)	0.87
21. รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์	12 (6.56)	49 (26.78)	75 (40.98)	40 (21.86)	0 (0.00)	3.14 (ปานกลาง)	0.81
22. ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด้านส่งยางออก)	19 (10.38)	46 (25.14)	68 (37.16)	39 (21.31)	11 (6.01)	3.14 (ปานกลาง)	0.87
23. ควบคุมและจัดการระบบข้อมูลภายในกลุ่ม	25 (13.66)	30 (16.39)	82 (44.81)	34 (18.58)	12 (6.56)	3.14 (ปานกลาง)	0.90
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)					3.17 (ปานกลาง)	0.70

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.3.5 ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การทำสื่อที่น่าสนใจ และเข้าใจง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.41) (ตารางที่ 58)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องที่ถ่ายทอดเหมาะสมเรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.40) ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (ค่าเฉลี่ย 3.37) ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหรือเป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้

โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ และช่วงเวลาในการจัดอบรมเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.36) ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์(ค่าเฉลี่ย 3.24) การติดตาม และประเมินผลหลังจากมีการถ่ายทอด (ค่าเฉลี่ย 3.19) ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการ ของสำนักงานและ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ย 3.18)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีของพนักงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผล การศึกษาสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด ดังนี้

1) การทำสื่อน่าสนใจ และเข้าใจง่าย ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.41 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการทำสื่อน่าสนใจ และเข้าใจง่าย ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 มาก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 ปานกลาง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.61 และในระดับคะแนนน้อย 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30

2) เรื่องที่ถ่ายทอดเหมาะสม เรียบรู้และเข้าใจได้ง่าย ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.40 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการที่ถ่ายทอดเหมาะสม เรียบรู้และเข้าใจได้ง่าย ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 มาก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 ปานกลาง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.52 และในระดับคะแนนน้อย 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67

3) ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.38 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการที่ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.21 มาก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 ปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 น้อย 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10

4) ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.37 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการที่ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 มาก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 ปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 42.62 และในระดับคะแนนน้อย 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39

5) ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือเป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.36 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือ เป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.21 มาก จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79 ปานกลาง จำนวน 56 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.60 น้อย 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.85 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.01

6) ช่วงเวลาในการจัดอบรมเหมาะสม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.36 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือ เป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มาก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 ปานกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.16 น้อย 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.01

7) ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.24 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือ เป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 มาก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 ปานกลาง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79 น้อย 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10

8) การติดตาม และประเมินผลหลังจากมีการถ่ายทอด ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.19 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือ เป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 มาก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14 ปานกลาง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 46.45 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 20.22

9) ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการของสำนักงาน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.18 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือ เป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 มาก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 27.32 ปานกลาง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 น้อย 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.49 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84

10) การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา เช่น การจัดการสวนยางพารา การตลาด การขายผลผลิต และการแก้ปัญหาในด้านผลผลิตต่ำ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.18 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือ เป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 มาก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 ปานกลาง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.53 น้อย 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.94 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01

ตารางที่ 58 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5) จำนวน (ร้อยละ)	(4) จำนวน (ร้อยละ)	(3) จำนวน (ร้อยละ)	(2) จำนวน (ร้อยละ)	(1) จำนวน (ร้อยละ)		
24. ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือเป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิค การดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ	26 (14.21)	60 (32.79)	56 (30.60)	29 (15.85)	11 (1.01)	3.36 (ปานกลาง)	0.95
25. ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์	24 (13.11)	52 (28.42)	60 (32.79)	34 (18.58)	13 (7.10)	3.24 (ปานกลาง)	0.96
26. ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการของสำนักงาน	24 (13.11)	50 (27.32)	59 (32.24)	32 (17.49)	18 (9.84)	3.18 (ปานกลาง)	1.03
27. ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง	26 (14.21)	54 (29.51)	71 (38.80)	21 (11.48)	11 (6.01)	3.38 (ปานกลาง)	0.88
28. เรื่องที่ถ่ายทอดเหมาะสม เรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย	30 (16.39)	52 (28.42)	65 (35.52)	36 (19.67)	-	3.40 (ปานกลาง)	0.89
29. ช่วงเวลาในการจัดอบรมเหมาะสม	27 (14.75)	52 (28.42)	68 (37.16)	25 (13.66)	11 (6.01)	3.36 (ปานกลาง)	0.89
30. การทำสื่อที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย	24 (13.11)	54 (29.51)	67 (36.61)	28 (15.30)	-	3.41 (มาก)	0.87
31. ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	23 (12.57)	52 (28.42)	78 (42.62)	30 (16.39)	-	3.37 (ปานกลาง)	0.81
32. การติดตาม และประเมินผลหลังจากมีการถ่ายทอด	15 (3.33)	46 (25.14)	85 (46.45)	37 (20.22)	-	3.19 (ปานกลาง)	0.75

ตารางที่ 58 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (ต่อ)

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
33. การให้คำแนะนำใน การแก้ปัญหา เช่น - การจัดการสวนยางพารา - การตลาด การขาย ผลผลิต - การแก้ปัญหาในด้าน ผลผลิตต่ำ	17 (4.40)	48 (26.23)	76 (41.53)	31 (16.94)	11 (6.01)	3.18 (ปานกลาง)	0.83
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)					3.32 (ปานกลาง)	0.73

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.3.6 ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทหน้าที่ด้านธุรกิจและการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทหน้าที่ด้านธุรกิจและการลงทุน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.19) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์กองทุนฯ สวนยาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) (ตารางที่ 59)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ การช่วยเหลือ และแนะนำในการลงทุน(ค่าเฉลี่ย 3.15) ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม (ค่าเฉลี่ย 3.10)

ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา

ในเรื่องของความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนของพนักงานงานสงเคราะห์สวนยางนั้น จากผลการศึกษาสามารถแบ่งหัวข้อและเรียงลำดับความคิดเห็นตามคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด ดังนี้

1) จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกรและพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.33 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกรและพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65 มาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 21.86 ปานกลาง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.53 น้อย 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37

2) การช่วยเหลือ และแนะนำในการลงทุน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.15 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การช่วยเหลือ และแนะนำในการลงทุน ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.38 มาก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14 ปานกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.16 และในระดับคะแนนน้อย 50 คน คิดเป็นร้อยละ 27.32

3) ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย 3.10 ซึ่งให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม ในระดับคะแนนมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 ปานกลาง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 36.07 น้อย 42 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 และในระดับคะแนนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65

ตารางที่ 59 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานบทบาทหน้าที่ทางด้านธุรกิจและการลงทุนของพนักงานสงเคราะห์สวนยางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
34. จัดตั้งฟื้นฟูและ ดำเนินการกลุ่มพัฒนา เจ้าของสวนสงเคราะห์ให้ สามารถพัฒนาช่วยเหลือ ตนเองเป็นสถาบัน เกษตรกรและพัฒนาเข้าสู่ ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง	14 (7.65)	40 (21.86)	76 (41.53)	36 (19.67)	8 (4.37)	3.33 (ปานกลาง)	2.24
35. การช่วยเหลือ และ แนะนำในการลงทุน	19 (10.38)	46 (25.14)	68 (37.16)	50 (27.32)	-	3.15 (ปานกลาง)	0.93
36. ดำเนินการส่งเสริม การมีรายได้เสริม	27 (14.75)	34 (18.58)	66 (36.07)	42 (22.95)	14 (7.65)	3.10 (ปานกลาง)	0.99
	ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)					3.19 (ปานกลาง)	1.39

หมายเหตุ แปลผลค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 = น้อยที่สุด 1.81-2.60 = น้อย 2.61-3.40 = ปานกลาง 3.41-4.20 = มาก 4.21-5.00 = มากที่สุด

4.4 เสนอแนะการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีดังนี้

ด้านบริการการตลาด มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ บริหารจัดการดำเนินการตลาดให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ราคาขายที่ต่ำมากที่สุด เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางอยู่ได้ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ควรหาตลาดและวิธีการที่ทำให้ราคาขายดีขึ้น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 และการตลาดยางพาราไม่สามารถเป็นหน่วยงานหลักที่จะเพิ่มศักยภาพการต่อรองราคาขายพาราได้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.97

ซึ่งสอดคล้องกับ กุสุมา โกศล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางในยุคเศรษฐกิจถดถอย: ศึกษากรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ผล

การศึกษาพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางได้เสนอในเรื่องราคาผลผลิต มากที่สุดโดยต้องการให้มีราคาสูง สม่่าเสมอไม่ควรให้ราคาตลาดต่ำลงมาก เพราะผลผลิตที่ขายได้หมายถึงรายได้ที่จะนำมาเลี้ยงครวเรือน

ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับมากไป น้อย 3 ลำดับได้แก่ ไม่ได้รับการถ่ายทอดดีเท่าที่ควร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ควรมีการ ถ่ายทอดวิธีการดูแลรักษาสวนยาง วิธีการกรีดยางและการใช้ปุ๋ยที่ถูกวิธีในการประกอบอาชีพ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.07 และต้องการที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ที่ไม่ติดเขตป่าไม้ ต้องการให้การยาง แห่งประเทศไทยเข้ามาอบรมความรู้ เกี่ยวกับการปลูกยาง การปรับปรุงดิน การใส่ปุ๋ย และปลูกพืช เสริมให้กับเกษตรกรและส่งเสริมอาชีพเสริมในสวนยาง เช่น ปลูกพืชแซมในสวนยาง เพื่อเพิ่มรายได้ ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.62

ด้านการบริการการสงเคราะห์สวนยาง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับมากไป น้อย 3 ลำดับได้แก่ กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจที่ สกย. ช่วยดูแล แนะนำ ปรับปรุง เกี่ยวกับการเกษตร จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 เพิ่มทุนในการขอทำสงเคราะห์สวนยาง ให้กับเกษตรกร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 และต้องการที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ที่ไม่ติดเขตป่าไม้ และที่ดินสวนสามารถขอกู้ได้ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ซึ่งสอดคล้องกับ สุธาริน แก้วภิกข และคณะ (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการการส่งเสริมการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการปลูกยางพารา ในอำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความต้องการความรู้และ เทคโนโลยีในการปลูกยางพารา ต้องการการสนับสนุน และการบริการในการปลูกยางพาราและ ต้องการรูปแบบ วิธีการและสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมการปลูกยางพาราในระดับมาก ทุกประเด็น โดยมีความต้องการในระดับ มากในด้านการส่งเสริมแบบการฝึกอบรมและเยี่ยมชม ต้องการวิธีการ ส่งเสริม แบบกลุ่มโดยใช้สื่อคำพูด สอนหรือบรรยายและเกษตรกรมีปัญหาด้านการผลิตมากที่สุด ข้อเสนอแนะ เกษตรกรเสนอแนะ ให้เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ สาธิต ให้คำแนะนำใน ด้านการผลิต ด้านการแปรรูป และด้านการตลาด

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของ ศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านบริการการตลาดยาง		
1) ควรหาตลาดและวิธีการที่ทำให้ราคายางดีขึ้น	25	18.12
2) การตลาดยางพาราไม่สามารถเป็นหน่วยงานหลักที่จะเพิ่ม ศักยภาพการต่อรองราคายางพาราได้	11	7.97
3) บริหารจัดการดำเนินการตลาดให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ราคา ยางที่ต่ำมากที่สุดขึ้น เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางอยู่ได้	42	30.43

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของ ศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ต่อ)

ด้านบริการการตลาดยาง (ต่อ)

4) การบริการแบบไม่ต่อเนื่องไม่ถึงผู้ซื้อที่แท้จริง	3	2.17
5) ให้มีตลาดกลางแต่ละอำเภอเพื่อสะดวกในการซื้อขาย	8	5.80
6) ราคาอย่างไม่มั่นคง ให้นำหน่วยงานกำหนดราคายางให้ชัดเจน	5	3.62
7) เพิ่มความเที่ยงตรงในการตรวจสอบคุณภาพยางให้มีกระบวนการที่ถูกต้อง อย่าใช้แค่สายตาและความรู้สึก	1	0.72

ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี

1) หาข้อมูลใหม่ๆ ให้ทันเหตุการณ์ มาให้เกษตรกรได้ทราบ	3	2.17
2) ให้เจ้าหน้าที่จัดตั้งกลุ่มอบรมการใช้เทคโนโลยี	2	1.45
3) ต้องการให้การยางแห่งประเทศไทยเข้ามาอบรมความรู้เกี่ยวกับการปลูกยาง การปรับปรุงดิน การใส่ปุ๋ย และปลูกพืชเสริมให้กับเกษตรกร	5	3.62
4) การส่งเสริมให้ทำปุ๋ยใช้เอง	3	2.17
5) สกย. ควรร่วมกับสำนักงานเกษตรอำเภอเนื่องจากมีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบลอยู่แล้ว	1	0.72
6) ส่งเสริมอาชีพเสริมในสวนยาง เช่น ปลูกพืชแซมในสวนยาง เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง	5	3.62
7) ควรมีการถ่ายทอดวิธีการดูแลรักษาสวนยาง วิธีการกรีดยาง และการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องวิธีการประกอบอาชีพ	7	5.07
8) ไม่ได้รับการถ่ายทอดดีเท่าที่ควร	8	5.80
9) บริการการถ่ายทอดเทคโนโลยีน้อยมาก	3	2.17

ด้านการบริการการสงเคราะห์สวนยาง

1) กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางมีความพึงพอใจที่ สกย. ช่วยดูแลแนะนำ ปรับปรุง เกี่ยวกับการเกษตร	42	30.43
2) ให้มีการบริการเกษตรกรในพื้นที่หมู่บ้าน	9	6.52
3) ต้องการที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ ที่ไม่ติดเขตป่าไม้ และที่ดินสงวนสามารถขอทุนได้	12	8.70
4) การจ่ายปุ๋ยไม่ตรงตามฤดูกาลใส่	9	6.52
5) เพิ่มทุนในการขอทำสงเคราะห์สวนยางให้กับเกษตรกร	36	26.09

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของ ศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านการบริการการสงเคราะห์สวนยาง (ต่อ)		
6) บริการดีมีผลตอบแทนมากขึ้น มีการชดเชยให้กับเกษตรกรเพิ่มขึ้น	8	5.80
7) ด้านการบริการดี แต่การตรวจสอบไม่ดีเท่าที่ควร	5	3.62
8) เพิ่มความเที่ยงตรงในการตรวจสอบ	1	0.72

หมายเหตุ : ข้อเสนอแนะนี้เป็นเพียงความคิดเห็นของเกษตรกรเพียง 1 ใน 4 ของเกษตรกรทั้งหมด เนื่องจากมีเกษตรกรชาวสวนยางที่ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

4.5 ทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

4.5.1 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความพึงพอใจโดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ตัวแปรทั้ง 5 ตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำการเกษตร และรายได้ (ตารางที่ 61)

ความหมายของตัวแปร

X_1	หมายถึง	อายุ
X_3	หมายถึง	ระดับการศึกษา
X_5	หมายถึง	ประสบการณ์ในการทำการเกษตร
X_9	หมายถึง	พื้นที่ถือครองสวนยางพารา
X_{10}	หมายถึง	รายได้
Y	หมายถึง	ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา
Y_1	หมายถึง	บทบาททางด้านการจัดการสวน

ความหมายของตัวแปร (ต่อ)

Y ₂	หมายถึง	บทบาททางด้านการตลาด
Y ₃	หมายถึง	บทบาททางด้านกลุ่มและองค์กร
Y ₄	หมายถึง	บทบาททางด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี
Y ₅	หมายถึง	บทบาทหน้าที่ทางด้านธุรกิจและการลงทุน

ตารางที่ 61 การทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)

	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	X ₁	X ₃	X ₅	X ₉	X ₁₀
Y	1										
Y ₁	.805 ^{**}	1									
Y ₂	.823 ^{**}	.589 ^{**}	1								
Y ₃	.838 ^{**}	.536 ^{**}	.667 ^{**}	1							
Y ₄	.933 ^{**}	.749 ^{**}	.756 ^{**}	.710 ^{**}	1						
Y ₅	.764 ^{**}	.163	.328 ^{**}	.611 ^{**}	.339 ^{**}	1					
X ₁	.050*	-.066	.084	.109	.063	.004	1				
X ₃	.083	-.029	-.046	.086	.000	-.021	-.400 ^{**}	1			
X ₅	.063	-.077	.119	.121	.111	.069	.719 ^{**}	-.573 ^{**}	1		
X ₉	-.037*	-.230 ^{**}	-.360 ^{**}	.065	-.318 ^{**}	-.080	.049	.226 ^{**}	-.025	1	
X ₁₀	-.042*	-.285 ^{**}	-.235 ^{**}	.026	-.275 ^{**}	-.085	.111	.279 ^{**}	.007	.686 ^{**}	1

การแปลผล ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.80 – 1.00 = มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
 0.60 – 0.79 = มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง 0.40 – 0.59 = มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
 0.20 – 0.39 = มีความสัมพันธ์กันน้อย 0.00 – 0.19 = มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก
 หมายเหตุ ** มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 * มีความสัมพันธ์
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีตัวแปร 3 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางโดยภาพรวม พบว่ามีตัวแปร 3 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่

(1) อายุ (มีความสัมพันธ์ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากอายุที่มากขึ้นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะมีการติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมานาน ซึ่งพนักงานสงเคราะห์สวนยางได้มีการปรับปรุงและพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ให้สามารถตอบสนองความพึงพอใจของเกษตรกร ซึ่งอายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม ในการศึกษาครั้งนี้เกษตรกรส่วนใหญ่มีช่วงอายุที่สูงวัย มีการติดต่อกับพนักงานสงเคราะห์เป็นเวลานานแล้ว อาจเกิดความสนิทสนมและความคุ้นเคยกัน พนักงานสงเคราะห์สวนยางอาจสามารถช่วยแก้ไข้ปัญหาและให้คำแนะนำในการสงเคราะห์สวนยางเป็นอย่างดี รวมทั้งมีความพึงพอใจในด้านการบริการของพนักงานในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เชาวณี โคมแก้ว และคณะ (2555) ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ผลการศึกษาพบว่า อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

(2) พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางที่มีถือครองสวนยางพาราน้อยกว่า มีแนวโน้มที่จะพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ถือครองสวนยางพารามากกว่า ทั้งนี้ จากเหตุผลที่ว่าเกษตรกรรายใหญ่มีรายได้จากการผลิตยางพารามากกว่า ดังนั้นเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มนี้จึงไม่มีความคาดหวังให้ทางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางช่วยเหลือและบริการ เนื่องจากมีกำลังทรัพย์ในการลงทุนทำสวนยางพารา ถือว่ามีประสบการณ์ หรือสามารถลงทุนจ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการดูแลสวนยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วารินทร์ สุวรรณวิธิ และคณะ (2554) ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) และอิชฎิ อินทรภูมิ และนิวัฒน์ มาศวรรณา (2553) ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ถือครองพื้นที่ทำการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

(3) รายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเกษตรกรที่มีรายได้มากดังนั้นเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มนี้จึงไม่มีความคาดหวังให้ทางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางช่วยเหลือและบริการ เนื่องจากมีกำลังทรัพย์ในการลงทุน

ทำสวนยางพารา ถือว่ามีประสบการณ์ หรือสามารถลงทุนจ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการดูแลสวนยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วารินทร์ สุวรรณวิธิ และคณะ (2554) และ สมศักดิ์ ภู่งาม และคณะ (2552) ผลการศึกษาพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน จากการศึกษาของ ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ผลการศึกษาพบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

และสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ประกายดาว ดำรงพันธ์ (2536) เกี่ยวกับความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ

และพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

(1) ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งปัจจัยการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความคิด ค่านิยม ทักษะคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน อาจเพราะเนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนมากมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จึงทำให้มีความเข้าใจและการรับรู้ที่ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

(2) ประสบการณ์ในการทำการเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 อาจเพราะเนื่องจาก เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการทำการเกษตรที่สูง และเกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการทำการเกษตรน้อย มีความพึงพอใจที่ไม่ต่างกัน

1) บทบาทด้านการจัดการสวน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการจัดการสวน พบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) และรายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) บทบาทด้านการตลาด

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด พบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) และรายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3) บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

4) บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีพบว่าไม่มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) และรายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5) บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

4.5.2 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความพึงพอใจโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสงขลา โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) การทดสอบในกรณีตัวแปรสองตัวนี้เป็นการทดสอบเพื่อดูว่าตัวแปรสองตัวนี้มีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้าไม่สัมพันธ์กันหมายความว่า เป็นอิสระจากกันข้อมูลที่ได้จะอยู่ในระดับนามบัญญัติ (Nominal scale) ซึ่งอาจเป็นจำนวนความถี่ สัดส่วน ร้อยละ ก็ได้ โดยแต่ละตัวแปรจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม หรือประเภทขึ้นไป เช่น กบฏศึกการศึกษา (ป.ตรี ป.โท ป.เอก) จะได้รูปแบบเป็น 2×3 ดังนั้นรูปแบบการวิเคราะห์อาจเป็นได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับจำนวนกลุ่มของแต่ละตัวแปร (2×2 , 2×4 , 3×2 เป็นต้น) ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบมี 5 ตัวแปร ได้แก่ ศาสนา การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร (เปิดรับข่าวสาร) ความถี่ในการติดต่อสื่อสารกับพนักงานสงเคราะห์ และแหล่งเงินทุนการทำสวนยางพบว่า

1) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ไค - สแควร์ (Chi - Square) โดยภาพรวมพบว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 62)

ตารางที่ 62 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi - Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)

ศาสนา	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
พุทธ	38 (37.62)	63 (62.38)	101 (100)	11.469	.032*
อิสลาม	26 (34.21)	50 (65.79)	76 (100)		
คริสต์	2 (33.33)	4 (66.67)	6 (100)		
รวม	66 (36.07)	117 (63.93)	183 (100)		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi - Square) พบว่าศาสนา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 63)

ตารางที่ 63 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการจัดการสวน (Y₁)

ศาสนา	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้านการจัดการสวน		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
พุทธ	23 (23.23)	76 (76.77)	99 (100)	1.697	.638
อิสลาม	17 (21.25)	63 (78.75)	80 (100)		
คริสต์	2 (50)	2 (50)	4 (100)		
รวม	42 (22.95)	141 (77.05)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกร ชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุน สงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ศาสนา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ พนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 64)

ตารางที่ 64 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด (Y₂)

ศาสนา	ความพึงพอใจบทบาท ทางการตลาด		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
พุทธ	41 (41.00)	59 (59.00)	100 (100)	6.019	.111
อิสลาม	23 (28.75)	57 (71.25)	80 (100)		
คริสต์	1 (33.33)	2 (66.67)	3 (100)		
รวม	65 (35.52)	118 (64.48)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกร ชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุน สงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ศาสนา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 65)

ตารางที่ 65 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงาน สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y₃)

ศาสนา	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้านกลุ่มและองค์กร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
พุทธ	28 (30.77)	63 (69.23)	91 (100)	3.069	.381
อิสลาม	20 (22.47)	69 (77.53)	89 (100)		

ตารางที่ 65 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y₃)

ศาสนา	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้านกลุ่มและองค์กร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
คริสต์	-	3 (100.0)	3 (100)		
รวม	48 (26.23)	135 (73.77)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ศาสนา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 66)

ตารางที่ 66 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนากับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y₄)

ศาสนา	ความพึงพอใจบทบาททางด้าน การถ่ายทอดเทคโนโลยี		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
พุทธ	26 (26.26)	73 (73.74)	99 (100)	1.973	.578
อิสลาม	25 (30.49)	57 (69.51)	82 (100)		
คริสต์	-	2 (100.0)	2 (100)		
รวม	51 (27.87)	132 (72.13)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ศาสนา ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 67)

ตารางที่ 67 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ศาสนา กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y_5)

ศาสนา	ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่ ทางด้านธุรกิจและการลงทุน		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
พุทธ	38 (37.62)	18 (100.0)	101 (100)	3.28	.054
อิสลาม	26 (34.21)	14 (100.0)	76 (100)		
คริสต์	2 (33.33)	32 (100.0)	6 (100)		
รวม	66 (36.07)	117 (63.93)	183 (100)		

2) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยางกับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) โดยภาพรวมพบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 68)

ตารางที่ 68 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ พนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชาวสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
เป็น	47 (36.15)	83 (63.85)	130 (100)	0.073	.787
ไม่เป็น/อื่นๆ	20 (37.74)	33 (62.26)	53 (100)		
รวม	67 (36.61)	116 (63.39)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 69)

ตารางที่ 69 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวน (Y₁)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชาวสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
เป็น	37 (27.21)	99 (72.79)	136 (100)	2.072	.150
ไม่เป็น/อื่นๆ	1 (2.13)	46 (97.87)	47 (100)		
รวม	38 (20.77)	145 (79.23)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 70)

ตารางที่ 70 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาด (Y₂)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชาวสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
เป็น	40 (33.06)	81 (66.94)	121 (100)	.184	.668
ไม่เป็น/อื่นๆ	24 (38.71)	38 (61.29)	62 (100)		
รวม	64 (34.97)	119 (65.03)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 71)

ตารางที่ 71 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y₃)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชาวสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
เป็น	29 (24.17)	91 (75.83)	120 (100)	.005	.942
ไม่เป็น/อื่นๆ	18 (28.57)	45 (71.43)	63 (100)		
รวม	47 (25.68)	136 (74.32)	183 (100.0)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 72)

ตารางที่ 72 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y₄)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชาวสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
เป็น	19 (15.70)	102 (84.3)	121 (100)	1.150	.284
ไม่เป็น/อื่นๆ	16 (25.81)	46 (74.19)	62 (100)		
รวม	35 (19.13)	148 (80.87)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานส่งเสริมสวนยางในสำนักงานกองทุนส่งเสริมสวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานส่งเสริมสวนยางในสำนักงานกองทุนส่งเสริมสวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 73)

ตารางที่ 73 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานส่งเสริมสวนยางในสำนักงานกองทุนส่งเสริมสวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y₅)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชาวสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
เป็น	67 (63..81)	38 (36.19)	105 (100)	1.049	.087
ไม่เป็น/อื่นๆ	40 (51.28)	38 (48.72)	78 (100)		
รวม	107 (58.47)	74 (41.53)	183 (100)		

3) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานส่งเสริมสวนยางในสำนักงานกองทุนส่งเสริมสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานส่งเสริมสวนยางในสำนักงานกองทุนส่งเสริมสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) โดยภาพรวมพบว่า การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานส่งเสริมสวนยางในสำนักงานกองทุนส่งเสริมสวนยาง จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 74)

ตารางที่ 74 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
โทรศัพท์	19 (38.00)	31 (62.00)	50 (100)	3.529	1.710
หนังสือราชการ	24 (29.27)	58 (70.73)	82 (100)		
ติดต่อที่หน่วยงาน	23 (45.10)	28 (54.90)	51 (100)		
รวม	66 (36.07)	117 (63.93)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 75)

ตารางที่ 75 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวน (Y₁)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
โทรศัพท์	29 (41.43)	4 (58.57)	70 (100)	3.175	.204
หนังสือราชการ	25 (42.37)	34 (57.63)	59 (100)		

ตารางที่ 75 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวน (Y_1) (ต่อ)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ติดต่อที่หน่วยงาน	25 (46.30)	2 (53.70)	54 (100)		
รวม	79 (41.37)	104 (58.63)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 76)

ตารางที่ 76 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาด (Y_2)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
โทรศัพท์	32 (45.71)	38 (54.29)	70 (100)	4.389	.111
หนังสือราชการ	25 (46.30)	29 (53.7)	54 (100)		
ติดต่อที่หน่วยงาน	30 (50.85)	29 (49.15)	59 (100)		
รวม	87 (47.54)	96 (52.46)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 77)

ตารางที่ 77 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y₃)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
โทรศัพท์	30 (44.77)	37 (55.23)	67 (100)	3.141	.208
หนังสือราชการ	28 (49.12)	29 (50.88)	57 (100)		
ติดต่อที่หน่วยงาน	30 (50.85)	29 (49.15)	59 (100)		
รวม	88 (48.09)	95 (51.91)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 78)

ตารางที่ 78 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y_4)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
โทรศัพท์	25 (33.33)	50 (66.67)	75 (100.0)	1.520	.468
หนังสือราชการ	30 (53.57)	26 (46.43)	56 (10.00)		
ติดต่อที่หน่วยงาน	25 (40.08)	27 (59.92)	52 (100.0)		
รวม	80 (43.72)	103 (56.28)	183 (100.0)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนโดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 79)

ตารางที่ 79 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y_5)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
โทรศัพท์	29 (53.70)	25 (46.30)	54 (100)	1.029	0.710
หนังสือราชการ	29 (49.15)	30 (50.85)	59 (100)		

ตารางที่ 79 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ) กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y_5) (ต่อ)

การเปิดรับข่าวสาร (ช่องทางในการติดต่อ)	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ติดต่อที่หน่วยงาน	43 (61.43)	27 (38.57)	70 (100)		
รวม	101 (55.19)	82 (44.81)	183 (100)		

4) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) โดยภาพรวมพบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 80)

ตารางที่ 80 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
น้อยกว่า 5 ครั้ง	39 (35.78)	70 (64.22)	109 (100)	4.611	.203
5-10 ครั้ง	14 (25.57)	35 (71.43)	49 (100)		

ตารางที่ 80 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y) (ต่อ)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
มากกว่า 10 ครั้ง	13 (52.00)	12 (48.00)	25 (100)		
รวม	66 (36.07)	117 (63.93)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวน โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (ตารางที่ 81)

ตารางที่ 81 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการจัดการสวน (Y₁)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้านการจัดการสวน		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
น้อยกว่า 5 ครั้ง	9 (8.91)	92 (91.09)	101 (100)	30.067	.000***
5-10 ครั้ง	8 (13.79)	50 (86.21)	58 (100)		
มากกว่า 10 ครั้ง	9 (33.33)	15 (66.67)	24 (100)		
รวม	26 (14.21)	157 (85.79)	183 (100)		

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาด โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 82)

ตารางที่ 82 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด (Y₂)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาท ทางการตลาด		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
น้อยกว่า 5 ครั้ง	51 (46.79)	58 (53.21)	109 (100)	12.409	.006**
5-10 ครั้ง	14 (28.00)	36 (72.00)	50 (100)		
มากกว่า 10 ครั้ง	13 (54.17)	11 (45.83)	24 (100)		
รวม	78 (42.62)	105 (57.38)	183 (100)		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 83)

ตารางที่ 83 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้าน กลุ่มและองค์กร (Y_3)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้านกลุ่มและองค์กร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
น้อยกว่า 5 ครั้ง	41 (37.61)	68 (62.39)	109 (100.0)	12.604	.006**
5-10 ครั้ง	6 (12.00)	44 (88.00)	50 (100.0)		
มากกว่า 10 ครั้ง	9 (37.50)	15 (62.50)	24 (100.0)		
รวม	56 (30.60)	127 (69.40)	183 (100.0)		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 84)

ตารางที่ 84 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y_4)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้าน การถ่ายทอด เทคโนโลยี		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
น้อยกว่า 5 ครั้ง	25 (22.94)	84 (77.06)	109 (100)	4.162	.244

ตารางที่ 84 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y₄) (ต่อ)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาท ทางด้านการถ่ายทอด เทคโนโลยี		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
5-10 ครั้ง	9 (18.00)	41 (82.00)	50 (100)		
มากกว่า 10 ครั้ง	8 (33.33)	16 (66.67)	24 (100)		
รวม	42 (22.95)	141 (77.05)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 84)

ตารางที่ 85 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y₅)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่ ทางด้านธุรกิจและการลงทุน		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
น้อยกว่า 5 ครั้ง	14 (82.35)	3 (17.65)	17 (100)	5.035	.169
5-10 ครั้ง	68 (62.38)	41 (37.62)	109 (100)		

ตารางที่ 85 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน (Y₅) (ต่อ)

ความถี่ในการติดต่อ ประสานงาน/ปี	ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่ ทางด้านธุรกิจและการลงทุน		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
มากกว่า 10 ครั้ง	25 (43.86)	32 (56.14)	57 (100)		
รวม	107 (58.47)	76 (41.53)	183 (100)		

5) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนการทำสวนยางกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) โดยภาพรวมพบว่า แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 86)

ตารางที่ 86 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา (Y)

แหล่งเงินทุนการทำ สวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ได้รับการสงเคราะห์ สยก.	60 (36.36)	105 (63.64)	165 (100)	4.401	.111
ธนาคารอื่น ๆ	6 (33.33)	12 (66.67)	18 (100)		
รวม	66 (36.07)	117 (63.93)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวน โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการจัดการสวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 87)

ตารางที่ 87 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางในบทบาทด้านการจัดการสวน (Y_1)

แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ได้รับการสงเคราะห์	25	77	102	.289	.591
สกย.	(24.51)	(75.49)	(100)		
ธนาคารอื่น ๆ	15	66	81		
	(18.52)	(81.48)	(100)		
รวม	40	143	183		
	(21.86)	(78.14)	(100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาด โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 88)

ตารางที่ 88 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด (Y₂)

แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ได้รับการสงเคราะห์ สกย.	34 (35.42)	62 (64.58)	96 (100)	.000	.984
ธนาคารอื่น ๆ	32 (36.78)	55 (63.22)	87 (100)		
รวม	66 (36.07)	117 (63.93)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่า แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 89)

ตารางที่ 89 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร (Y₃)

แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ได้รับการสงเคราะห์ สกย.	38 (37.25)	64 (62.75)	102 (100)	.872	.350
ธนาคารอื่น ๆ	23 (28.40)	58 (71.6)	81 (100)		
รวม	61 (33.33)	122 (66.67)	183 (100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่าแหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 90)

ตารางที่ 90 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Y_4)

แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ได้รับการสงเคราะห์	21	69	90	1.119	.290
สกย.	(23.33)	(76.67)	(100)		
ธนาคารอื่น ๆ	26	67	93		
	(27.96)	(72.04)	(100)		
รวม	47	136	183		
	(25.68)	(74.32)	(100)		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi – Square) พบว่าแหล่งเงินทุนการทำสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางด้านธุรกิจและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 91)

ตารางที่ 91 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi – Square) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจ และการลงทุน (Y_5)

แหล่งเงินทุนการทำสวนยาง	ความพึงพอใจของเกษตรกร		รวม	χ^2	Sig.
	น้อย	มาก			
ได้รับการสงเคราะห์	60	64	124	4.401	.111
สภย.	(48.39)	(51.61)	(100)		
ธนาคารอื่น ๆ	6	53	59		
	(10.17)	(89.83)	(100)		
รวม	66	117	183		
	(36.07)	(63.93)	(100)		

ผลการวิเคราะห์ โดยภาพรวมพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ศาสนา

ศาสนา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การนับถือศาสนาที่ต่างกันจะมีแนวคิดหรือวิธีคิดที่ต่างกัน พนักงานสงเคราะห์สวนยาง มีการเข้าถึงเกษตรกรหรือมีความสนิทสนม ใกล้ชิดกันเป็นอย่างดี ทำให้เกษตรกรที่ ทั้ง ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง

1) บทบาทด้านการจัดการสวน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการจัดการสวน พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2) บทบาทด้านการตลาด

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3) บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4) บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

5) บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ ของเกษตรกรชาวสวนยาง ในพื้นที่จังหวัดสงขลา ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จ.สงขลา ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือเกษตรกรชาวสวนยาง ที่ได้รับการฝึกอบรมที่จัดโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง ปี 2557 ตามบัญชีรายชื่อเจ้าของสวนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ใน 8 อำเภอของจังหวัดสงขลา ประกอบด้วยอำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอบางขัน อำเภอรัตภูมิ อำเภอสะเดา และอำเภอหาดใหญ่ จำนวน 183 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบปลายปิด และคำถามแบบปลายเปิด โดยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และ Chi-Square ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.90 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.10 มีอายุเฉลี่ย 51.54 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 52.20 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 90.20 สถานภาพสมรส เกษตรกรมีอาชีพหลักคือทำสวนยางพารามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.90 รองลงมาได้แก่ ทำนา คิดเป็นร้อยละ 6.60 และทำไร่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.70 อาชีพรองคือทำสวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมาได้แก่ เลี้ยงสัตว์คิดเป็นร้อยละ 15.80 มีประสบการณ์ทำการเกษตรเฉลี่ย 24 ปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน มีการเป็นสมาชิกกองทุนสวนยาง คือ กลุ่มชาวสวนยางสภย. คิดเป็นร้อยละ 71.00 และ กลุ่มอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 28.90 เกษตรกรมีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 22 ไร่ มีสวนยางพาราเฉลี่ย 19 ไร่ นา เฉลี่ย 1 ไร่ สวนผลไม้เฉลี่ย 1 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเฉลี่ย 22 ไร่ มีเอกสารสิทธิ์ร้อยละ 49.70 มีโฉนดที่ดิน 56.30 มีทั้งเอกสารสิทธิ์และโฉนดที่ดินร้อยละ 6 มีพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่าเฉลี่ย 0.31 ไร่ มีจำนวนพื้นที่ทั้งหมดเฉลี่ย 22 ไร่ พื้นที่ในการเลี้ยงชีพไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 61.20 มีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยทั้งหมด 213,242.15 บาท และมีรายได้จากสวนยางพาราเฉลี่ย 121,013.70 บาทต่อปี เกษตรกรมี

แหล่งเงินลงทุนในการทำสวนยางพาราจากเงินสงเคราะห์ สกย.คือ คิดเป็นร้อยละ 20.76 แหล่งเงินลงทุนในการทำสวนยางพาราจากการกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 20.76 เงินออมของครัวเรือนเฉลี่ย 19,983.94 บาทต่อปี โดยที่เกษตรกรมีหนี้สินกู้ยืมเงินส่วนใหญ่จากธนาคาร ธ.ก.ส. เฉลี่ยแล้ว 339,894.74 บาทต่อปี เกษตรกรมีการติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเรื่องด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี มากที่สุด ด้านการสัมมนาและฝึกอบรม และด้านบริการการสงเคราะห์สวนยางรองลงมา ความถี่ในการติดต่อประสานงานต่อปี คือ น้อยกว่า 5 ครั้ง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59.60 ช่องทางการติดต่อประสานงาน คือ ติดต่อกับหน่วยงาน มากที่สุด โทรศัพท์ และหนังสือราชการ

5.1.2 ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านคุณลักษณะของพนักงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.61) และด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเรียงตามลำดับมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ เจ้าหน้าที่สงเคราะห์สวนยางควรให้คำแนะนำในการบริหารจัดการสวนให้มากกว่านี้ คิดเป็นร้อยละ 42.03 การทำสวนสงเคราะห์ให้ปุ๋ยไม่เพียงพออยากให้เพิ่มเติมในส่วนนี้คิดเป็นร้อยละ 20.29 และต้องปรับปรุงอีกในด้านของการให้บริการคิดเป็นร้อยละ 17.39

5.1.3 ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)

1) ความพึงพอใจบทบาทด้านการจัดการสวน

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทด้านการจัดการสวน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การรับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ย 3.70) (ตารางที่ 55)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ การให้คำแนะนำในการจัดการสวน (ค่าเฉลี่ย 3.65) การให้คำแนะนำในการใส่ปุ๋ย, การให้คำแนะนำในการโค่น (ค่าเฉลี่ย 3.60) พนักงานได้แนะนำเรื่องการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.59) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับกร

โค่นและการปลูกแทนใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.58) รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการให้การสงเคราะห์และดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย 3.53) การให้คำแนะนำในวิธีการปลูก (ค่าเฉลี่ย 3.49) การให้คำแนะนำเรื่องการจัดการผลผลิต (เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ) (ค่าเฉลี่ย 3.47)

2) ความพึงพอใจบทบาทด้านการตลาด

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทด้านการตลาดภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.88) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ วิธีและการดำเนินการในการขายผลผลิต (ค่าเฉลี่ย 2.94) (ตารางที่ 56)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 2.87) ได้แนะนำให้มีความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 2.85) การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.80) ราคาที่เหมาะสมต่อผลผลิต (ค่าเฉลี่ย 2.62)

3) ความพึงพอใจบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 3.21) (ตารางที่ 57)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.20) การจัดการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.15) รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์, ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด้านส่งยางออก) และควบคุมและจัดการระบบข้อมูล ภายในกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 3.14) แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 2.99)

4) ความพึงพอใจบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การทำสื่อที่น่าสนใจ และเข้าใจง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.41) (ตารางที่ 58)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องที่ถ่ายทอดเหมาะสมเรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.40) ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (ค่าเฉลี่ย 3.37) ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหรือเป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ และช่วงเวลาในการจัดอบรมเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.36) ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 3.24) การติดตามและประเมินผลหลังจากมีการถ่ายทอด (ค่าเฉลี่ย 3.19) ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการของสำนักงานและ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ย 3.18)

5) ความพึงพอใจบทบาทหน้าที่ด้านธุรกิจและการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจบทบาทหน้าที่ด้านธุรกิจและการลงทุนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.19) เมื่อพิจารณาข้อย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ คือ จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) (ตารางที่ 59)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ การช่วยเหลือ และแนะนำในการลงทุน(ค่าเฉลี่ย 3.15) ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม (ค่าเฉลี่ย 3.10)

5.1.4 เสนอแนะการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีดังนี้

1) ด้านบริการการตลาดยาง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ บริหารจัดการดำเนินการตลาดให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ราคายางที่ต่ำมากที่สุดขึ้นเพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางอยู่ได้คิดเป็นร้อยละ 30.43 ควรหาตลาดและวิธีการที่ทำให้ราคายางดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 18.12 และการตลาดยางพาราไม่สามารถเป็นหน่วยงานหลักที่จะเพิ่มศักยภาพการต่อรองราคายางพาราได้คิดเป็นร้อยละ 7.97

ซึ่งสอดคล้องกับ กุสุมา โกศล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางในยุคเศรษฐกิจถดถอย: ศึกษากรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางได้เสนอในเรื่องราคาผลผลิต มากที่สุดโดยต้องการให้มีราคาสูงสม่ำเสมอไม่ควรให้ราคาลดต่ำลงมาก เพราะผลผลิตที่ขายได้หมายถึงรายได้ที่จะนำมาเลี้ยงครุว์เรือน

2) ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ ไม่ได้รับการถ่ายทอดดีเท่าที่ควรคิดเป็นร้อยละ 5.80 ควรมีการถ่ายทอดวิธีการดูแลรักษาสวนยาง วิธีการกรีดยางและการใส่ปุ๋ยที่ถูกวิธีในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 5.07 และต้องการที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ ที่ไม่ติดเขตป่าไม้ และที่ดินสวนสามารถขอกู้ได้คิดเป็นร้อยละ 8.70

3) ด้านการบริการการสงเคราะห์สวนยาง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางมีความพึงพอใจที่ สกย. ช่วยดูแลแนะนำ ปรับปรุง เกี่ยวกับการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 30.43 เพิ่มทุนในการขอทำสงเคราะห์สวนยางให้กับเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 26.09 และต้องการให้การยางแห่งประเทศไทยเข้ามาอบรมความรู้เกี่ยวกับการปลูกยาง การปรับปรุงดิน การใส่ปุ๋ย และปลูกพืชเสริมให้กับเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 3.62

ซึ่งสอดคล้องกับ สุธาริน แก้วภิกข และคณะ (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการการส่งเสริมการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการปลูก

ยางพารา ในอำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความต้องการความรู้ และเทคโนโลยีในการปลูกยางพารา ต้องการการสนับสนุน และการบริการในการปลูกยางพาราและ ต้องการรูปแบบ วิธีการและสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมการปลูกยางพาราในระดับมาก ทุกประเด็น โดยมีความต้องการในระดับ มากในด้านการส่งเสริมแบบการฝึกอบรมและเยี่ยมเยียน ต้องการวิธีการ ส่งเสริม แบบกลุ่มโดยใช้สื่อคำพูด สอนหรือบรรยายและเกษตรกรมีปัญหาด้านการผลิตมากที่สุด ข้อเสนอแนะ เกษตรกรเสนอแนะ ให้เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ สาธิต ให้คำแนะนำใน ด้านการผลิต ด้านการแปรรูป และด้านการตลาด

5.1.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัด สงขลา

1) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความพึงพอใจโดยการ วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยภาพรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยาง จังหวัดสงขลา โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยภาพรวม พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (มีความสัมพันธ์ทางบวก) พื้นที่ถือครองสวนยางพารา และ รายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา ความถี่การติดต่อสื่อสารกับพนักงานสงเคราะห์ ไม่มีมี ความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(1) อายุ (มีความสัมพันธ์ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 เนื่องจากอายุที่มากขึ้นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะ มีการติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมานาน ซึ่งอายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความ ต่างต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม ในการศึกษาครั้งนี้เกษตรกรส่วนใหญ่มีช่วงอายุที่สูงวัย มีการติดต่อกับพนักงานสวนสงเคราะห์เป็นเวลานานแล้ว อาจเกิดความสนิทสนมและความคุ้นเคยกัน พนักงานสงเคราะห์สวนยางอาจสามารถช่วยแก้ไขปัญหาและให้คำแนะนำในการสงเคราะห์สวนเป็น อย่างดี รวมทั้งมีความพึงพอใจในด้านการบริการของพนักงานในสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เขาวนิ โคมแก้ว และคณะ (2555) ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ผลการศึกษาพบว่า อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของ เกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

(2) พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางที่มีถือครองสวนยางพาราน้อยกว่า มี แนวโน้มที่จะพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ถือครองสวนยางพารามากกว่า ทั้งนี้ จากเหตุผลที่ว่า เกษตรกรรายใหญ่มีรายได้จากการผลิตยางพารามากกว่า ดังนั้นเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มนี้จึงไม่มี ความคาดหวังให้ทางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางช่วยเหลือและบริการ เนื่องจากมีกำลังทรัพย์

ในการลงทุนทำสวนยางพารา ถือว่ามีประสบการณ์ หรือสามารถลงทุนจ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ ในการดูแลสวนยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วารินทร์ สุวรรณวิธิ และคณะ (2554) ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) และอิษฏ์ อินทรภูมิ และนิวัฒน์ มาศวรรณ (2553) ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ถือครองพื้นที่ทำการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

(3) รายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเกษตรกรที่มีรายได้มากดังนั้นเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มนี้จึงไม่มีความคาดหวังให้ทางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางช่วยเหลือและบริการ เนื่องจากมีกำลังทรัพย์ในการลงทุนทำสวนยางพารา ถือว่ามีประสบการณ์ หรือสามารถลงทุนจ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการดูแลสวนยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วารินทร์ สุวรรณวิธิ และคณะ (2554) และ สมศักดิ์ ภู่งาม และคณะ (2552) ผลการศึกษาพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน จากการศึกษาของ ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา (2554) ผลการศึกษาพบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน

ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำการเกษตร และความถี่ การติดต่อสื่อสารกับพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

2) วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง บทบาทหน้าที่ 5 ด้าน กับ ความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางใน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

(1) บทบาทด้านการจัดการสวน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของ บทบาทด้านการจัดการสวนพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) และรายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(2) บทบาทด้านการตลาด

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของ บทบาทด้านการตลาดพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) และรายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(3) บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กรพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

(4) บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีพบว่าไม่มีตัวแปร 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พื้นที่ถือครองสวนยางพารา (มีความสัมพันธ์ทางลบ) และรายได้ (มีความสัมพันธ์ทางลบ) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(5) บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

3) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความพึงพอใจโดยการวิเคราะห์ไค - สแควร์ (Chi - Square) โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi - Square) การทดสอบในกรณีตัวแปรสองตัวนี้เป็นการทดสอบเพื่อดูว่าตัวแปรสองตัวนี้มีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันหรือไม่

(1) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่าง ศาสนา กับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi - Square) พบว่า ศาสนามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การนับถือศาสนาที่ต่างกันจะมีแนวคิด หรือวิถีชีวิตที่ต่างกัน พนักงานสงเคราะห์สวนยาง มีการเข้าถึงเกษตรกรหรือมีความสนิทสนม ใกล้ชิดกันเป็นอย่างดี ทำให้เกษตรกรที่ ทั้งศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง

4) วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทหน้าที่ 5 ด้าน กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ โดยภาพรวมพบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ศาสนา

ศาสนา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การนับถือศาสนาที่ต่างกันจะมีแนวคิดหรือวิธีคิดที่ต่างกัน พนักงานสงเคราะห์สวนยาง มีการเข้าถึงเกษตรกรหรือมีความสนิทสนม ใกล้ชิดกันเป็นอย่างดี ทำให้เกษตรกรที่ ทั้ง ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง

(1) บทบาทด้านการจัดการสวน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการจัดการสวน พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

(2) บทบาทด้านการตลาด

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการตลาด พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(3) บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านกลุ่มและองค์กร พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(4) บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

(5) บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางของบทบาทด้านธุรกิจและการลงทุนพบว่าไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยโดยภาพรวม

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาสร้างความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อใช้ใ้โครงการปรับปรุงบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1) ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางโดยภาพรวมในระดับปานกลาง และความพึงพอใจด้านการตลาดมีคะแนนน้อยที่สุด ดังนั้นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีการพัฒนาความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง โดยการจัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการตลาด

2) ผลการวิจัยพบว่า อายุเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ดังนั้นพนักงานสงเคราะห์สวนยางควรปรับปรุงการบริการให้มีความถูกต้องและความรวดเร็วมากขึ้น เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางมากขึ้น

3) ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของครัวเรือนและพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ดังนั้นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีการสร้างแรงจูงใจ หรือหาวิธีการที่ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางรายใหญ่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมทางการเกษตรของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมากขึ้น เช่น การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยใหม่ การจัดอบรมตามผลการสำรวจความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยาง การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม

4) ควรมีการฝึกอบรมพนักงานสงเคราะห์สวนยาง เน้นย้ำให้พนักงานมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และมีความสามารถในการปฏิบัติงานสามารถแก้ไขปัญหาและให้คำแนะนำที่ดีต่อเกษตรกรชาวสวนยางได้ มีการติดตาม และประเมินผลเกษตรกรชาวสวนยางเจ้าของสวนสงเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ

5) ควรส่งเสริมให้เกษตรกรที่ปลูกยางพารา แล้วประสบปัญหาต่างๆ ได้รวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนในการรวมกันแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง

6) การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในการใช้ปุ๋ยเคมีมาก เนื่องจากปุ๋ยที่ได้รับจากการสงเคราะห์ไม่เพียงพอ ซึ่งในระยะยาวการใช้ปุ๋ยเคมีจะส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของดินเป็นอย่างมาก ทางที่ดีควรส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ซึ่งเกษตรกรสามารถทำหรือหาได้เองในพื้นที่อยู่แล้ว

7) ควรส่งเสริมให้ความรู้ จัดการอบรมเกษตรกรชาวยางปลูกพืชร่วมยาง ใช้พื้นที่ที่ว่างระหว่างต้นยางพาราในการปลูกไม้ผลหรือพืชผักต่างๆ เพื่อเป็นอาชีพเสริมและสร้างรายได้ควบคู่กัน จากปัญหาราคายางตกต่ำ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

5.2.2 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย บทบาทหน้าที่ 5 ด้าน ได้แก่

1) บทบาทด้านการจัดการสวน

ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของครัวเรือนและพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านการจัดการสวน และความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านการจัดการสวน ดังนั้นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรจัดอบรมการจัดการสวนยางพารา ตลอดจน การอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยสำหรับต้นยางพารา เนื่องจากประสบการณ์การอบรมมีผลทำให้ศักยภาพการทำสวนยางพาราสูงขึ้น

2) บทบาทด้านการตลาด

ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของครัวเรือนและพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านการตลาด และความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านการตลาด ดังนั้นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีการพัฒนาความสามารถของระบบตลาดยาง และสามารถเพิ่มศักยภาพของตลาดต่อการต่อรองราคายางพารา เพื่อเป็นแรงจูงใจต่อเกษตรกรชาวสวนยาง

3) บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร

ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านกลุ่มและองค์กร สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีการควรถูกสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยาง และองค์กรเกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่ม และสร้างเครือข่ายพลังความคิดเพื่อกำหนดบทบาทในการบริหารจัดการ ในกิจกรรมการผลิตที่สำคัญ เช่น การปรับปรุงพื้นที่เพื่อการผลิตรูปแบบการผลิต และการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

4) บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของครัวเรือนและพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ดังนั้นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีการสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน เช่น การถ่ายทอดเทคโนโลยีและสนับสนุนปัจจัยการผลิต เป็นการพัฒนาเฉพาะด้านยางพารา โดยการดำเนินการค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ได้พันธุ์ที่ดี เทคโนโลยีที่เหมาะสมทั้งทางการเพาะปลูกและวิธีการเก็บเกี่ยว เพื่อ

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของผลผลิต และการปรับเปลี่ยนบทบาทสำนักงานสงเคราะห์ การทำสวนยาง เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการทำเกษตรแบบผสมผสาน รวมทั้งมีการจัดเตรียมพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ ที่เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญเบื้องต้นแก่เกษตรกร

5) บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางด้านธุรกิจและการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีการจัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของ สวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเพื่อนเป็นสถาบันเกษตรกรและพัฒนาเข้าสู่ระบบ สหกรณ์ ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

5.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในเขตพื้นที่อื่นๆ ที่มีสภาพพื้นที่ และสภาพอากาศที่แตกต่างกัน ออกไปด้วย

2) ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพในการปลูกยางพารา เช่น พันธุ์ยางพาราที่ ใช้ในการสงเคราะห์ ความสมบูรณ์ของต้นยางพาราในสวนที่รับการสงเคราะห์ คุณภาพน้ำยาง ความ พึงพอใจในผลผลิตยางพารา เป็นต้น

3) ควรศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปลูกยางพาราของ เกษตรกร

4) ควรมีการศึกษาถึงพันธุ์พืช เพื่อการปลูกพืชผสมผสานกับสวนยางพารา เป็นการเสริมสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง

5) ควรมีการศึกษาถึงการใช้ปัจจัยในการผลิตยางพารา เพื่อลดต้นทุนที่ใช้ ในการผลิตยางพารา

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร. 2553. *การผลิต การใช้ และการส่งออกยางของโลก*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544. *การวิเคราะห์สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลธน ธนาพงศธร. 2536. *การบริหารงานบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กุสุมา โภศล. 2555. *คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางในยุคเศรษฐกิจถดถอย: ศึกษากรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์., คณะรัฐประศาสนศาสตร์., สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2555/b176600.pdf> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- กาญจนา กังแฮ. 2545 . *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ศึกษากรณีสำนักงานขนส่งจังหวัดพัทลุง*. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. ม.ป.ป. *เทคนิคการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย*. สำนักทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. <http://www.reg.cmu.ac.th/regresearch> (สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2556).
- จินตนา บุญงการ. 2539. *การสร้างจิตสำนึกการให้บริการกับการปรับปรุงการบริการภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: ฟอร์แมทพริ้นติ้ง.
- จิรากร โกสัยเสวี. 2540. *การวิจัยและพัฒนาทางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง.
- ฉลาด นันทโพธิ์เดช. 2546. *สภาพการผลิตและความต้องการบริการส่งเสริมการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น,ขอนแก่น.
- ฉัตรชัย คงสุข. 2535 *ความพึงพอใจของผู้รับบริการของแผนกคลังพัสดุฝ่ายภัตตาหารและโภชนาการภายในประเทศบริษัทการบินไทย จำกัด*. สารนิพนธ์. ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุมพร สังขปรีชา. 2532. *นโยบายสาธารณะ การวางแผนและกลยุทธ์การตัดสินใจ*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลินี เดชจินดา. 2535. *ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัด อุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์.

- เขาวนิ โคมแก้ว, สาวิตรี รังสิภัทร์, และสุพัตรา ศรีสุวรรณ. 2555. ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. www.aec.agr.ku.ac.th/journal/v8-1.pdf (สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2559).
- เขาวนิ โคมแก้ว, สาวิตรี รังสิภัทร์, และสุพัตรา ศรีสุวรรณ. 2555. ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. www.aec.agr.ku.ac.th/journal/v8-1.pdf (สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2559).
- ฐิตินนท์ คชนิล. 2551. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ฐิตียาพร ศรีจันทร์สง่า. 2554. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนต่อการได้รับบริการของฝ่ายใบอนุญาตขับรถ สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานคร พื้นที่ 2 สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. กรุงเทพฯ.
- ณัฐวดี สุขสวัสดิ์. 2551. สถานการณ์การปลูกยางพาราและความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมในอำเภอพร้าวและไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ธีรเชษฐ์ เต่าคำ และ สุพัตรา ศรีสุวรรณ. 2550. ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา. วรสาร ข่าวสารเกษตรศาสตร์ ปีที่ 52 ฉบับที่ 3 มิถุนายน-กันยายน 2550. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิเวศน์ ศรีไชยวงศ์. 2549. ความคาดหวังของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราในอำเภอเชียงของจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- บรรพต วิรุณราช. 2555. ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2553. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปฐม มณีโรจน์. 2538. ความพึงพอใจ ของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณี สำนักงานเขต. รวบรวมและเผยแพร่โดยสำนักนโยบายและแผน กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคมร่วมกับสมาคมพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์. (2538).
- ปิยะนุช กลางหมู่. 2551. ความพึงพอใจและปัญหาของเกษตรกรต่อการปลูกยางพาราในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, (2546).

- ประกายดาว ดำรงพันธ์. 2536. ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการด้านสินเชื่อ: กรณีศึกษาศูนย์ธุรกิจสะพานขาว ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประครอง ส่งเสริม. 2541. ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ประสิทธิ์ แก่งศิริ และ ประทีป ตระกูลสา. 2554. ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว: กรณีศึกษาเกษตรกรในอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร. www.social.nu.ac.th/th/paper/is/2554/2554_38.pdf (สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2558).
- ปราณี ธนอัญญาพร. 2542. การให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน กรณีศึกษาโรงพยาบาลสงขลา. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปาริตา แดงอ่อง. 2556. การศึกษาและประเมินผลความพึงพอใจโครงการรับจำนำข้าวเปลือกเจ้าปี 2556/2557 ของเกษตรกร ในเขตจังหวัดสุโขทัย. <http://www.bec.nu.ac.th/bec-web /graduate/Article%5C2557%5Cmba/ปาริตา% 20แดงอ่อง.pdf> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- พิทักษ์ ตรุษหิม. 2538. ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตยานนาวา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พิริยาพร ธรรมแะ. 2554. การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการด้านสาธารณสุขจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กรณีศึกษา: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านนาเม็ง อำเภอฟ้าไร่ จังหวัดเชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตน์พันธ์. 2536. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการพัฒนา, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มาศพล ศิริประภา. 2543. ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- รัชณี พิทักษ์ญาติ. 2546. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณี : สำนักทะเบียนอำเภอเมืองชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัชยา กุลวานิชไชยพันธ์. 2535. ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อบริการทางการแพทย์ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: สำนักงานประกันสังคม.

- รียัฐิตา มั่นภักดีหิรัญ. 2555. *ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารงานของกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา*. สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/53930327/title.pdf (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- ราชกิจจานุเบกษา. 2558. *พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย*. เล่ม 132 ตอนที่ 63 ก. กรุงเทพมหานคร.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2558. *สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง*. <https://th.wikipedia.org/wiki/สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. 2531. *ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากร ในหมู่บ้านอพยพโครงการเขื่อนรัชชประภา (เขี้ยวหลาน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิชาญ ฤทธิรงค์. 2538. *เทคนิคการหาเงินฝาก*. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์. 7(3). หน้า 52-56.
- วิฑูรย์ สิม่าโชคดี. 2543. *คุณภาพคือความอยู่รอด*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : บริษัท ส.เอเซียเพรส จำกัด.
- วรรณวิมล จงจรวัยสกล. 2551. *ความพึงพอใจในการบริการของงานทะเบียนและวัดผล*. วิทยาลัยราชพฤกษ์. <http://www.rpu.ac.th/ebook/54/54-5.pdf> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- วิรุฬ พรรณเทวี. 2542. *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาริรัตน์ สุวรรณวิธิ สุพัตรา ศรีสุวรรณ และสุรินทร์ นียมางกูร. 2554. *ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการพัฒนาบ้านทุ่งเชิงดี ตำบลทุ่งคาวิต อำเภอละมั่ง จังหวัดชุมพร*. Journal of Agricultural Extension and Communication Vol.7 No.2 (2011) 14-25. http://www.aec.agr.ku.ac.th/document/attach/attach_08Aug2012154654.pdf (สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2559).
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). *ฝ่าวิกฤติยางพาราไทยปี 58 : ทางเลือก & ทางรอดของชาวสวนยางท่ามกลาง แรงกดดันด้านราคา*. ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 21(2609), 1-5.
- ศิรินาถ วังราช. 2555. *ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ยูเนียนต่อระบบการบริหารจัดการของสหกรณ์เครดิตยูเนียน ทิพย์ช้าง จำกัด อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง*. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2538. *พฤติกรรมผู้บริโภคฉบับสมบูรณ์. พัฒนาศึกษา : กรุงเทพมหานคร*.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.

- สมเกียรติ์ เสือแก้ว. 2555. *การศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ใช้น้ำในเขตชลประทาน โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำน้ำร่อง*. สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. http://eng.sut.ac.th/ce/ce_course/download/project/154/22SOMKAIT%20SUAEKLAW.pdf (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- สมบูรณ์ เจริญจิระตระกูล, โชติมา พรสว่าง, ไชยยะ คงมณี, อรอนงค์ ลองพิชัย, นพรัตน์ ศักดิ์พันธ์, วิกรม โฉ้วสุวรรณ, และ ปริญญา บัณฑิตโต. 2551. *ศักยภาพและข้อจำกัดของการผลิตข้าว เพื่อความมั่นคงของชาวนา ในจังหวัดปัตตานี*. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมศักดิ์ ภู่งาม รังสรรค์ สิงห์เลิศ สมสงวน ปัสสาโกและเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. 2552. *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; ว.มรม. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 : มกราคม - เมษายน 2552 : 00-00. <http://journal.rmu.ac.th/viewfile.php?paperID=e40274f2f6a9662f995813c3da9c00a72016021611215614555965161649390246> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- สมาคมยางไทย. 2556. *สถิติยางไทย*. <http://www.thainr.com/th/?detail=stat-thai> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- สมิต สัจฉกร. 2542. *การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- สหัส ปาณะศรี. 2552. *ความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำกุ้งแวนนาไม่ปี 2552 จังหวัดสงขลา*. สถาบันการวิจัยเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลา. http://www.nicaonline.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1620:--2552-&catid=34:2012-01-05-07-25-45&Itemid=113 (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- สวีณา พลพีชน์. 2557. *ยางพารา*. ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานบริการวิชาการ 2 กลุ่มงานบริการวิชาการ 2 สำนักวิชาการ. http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_news.php?nid=33012&filename=house2554 (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- สุจินต์ แมนเมือง. 2556. *บทบรรณาธิการ การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจยางต้องเน้นการตลาด*. วารสารยางพารา ปีที่ 34 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2556 ฉบับอิเล็กทรอนิกส์ 12. http://www.rubberthai.com/emag/files/Y_2564/ISSUE_1/FILE/f21032013-154057_34-1full.pdf (สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2559).

- สุธาริน แก้วพิภพ สมจิต โยธะคง และบำเพ็ญ เขียวหวาน. 2555. *ความต้องการการส่งเสริมการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการปลูกยางพารา ในอำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู*. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่2. http://www.stou.ac.th/thai/grad_stdy/Masters/ฝสส/research/2nd/FullPaper/SCI/Oral/O-ST%20002%20นางสาวสุธาริน%20%20แก้วพิภพ.pdf (7 เมษายน 2559).
- สุรัชย์ กิตติพล. 2546. *บทบาทของสหกรณ์การเกษตรยางจังหวัดระยองในการแก้ไขปัญหายางพาราของเกษตรกร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี.
- สุรัชย์ กิตติพล. 2551. *คำแนะนำปลูกยางพาราในพื้นที่ปลูกยางใหม่*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุเทพ พานิชพันธุ์. 2541. *ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2554. *ปลูกยางพาราสู่ภาวะวิกฤตโลกร้อน (Diary)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง.
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2555. *โครงสร้างหน่วยงาน สกย*. http://www.rubber.co.th/more_news.php?cid=329&filename=index (สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2557).
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2555. *พระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 แก้ไขโดย พ.ร.บ. พ.ศ. 2505 พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2530*. http://www.rubber.co.th/more_news.php?cid=329&filename=index (สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2557).
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2555. *ภารกิจ/ยุทธศาสตร์ สกย*. http://www.rubber.co.th/ewt_news.php?nid=1663 (สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2557).
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอ نابอน. 2557. *โพสต์ของผู้เยี่ยมชม*. <https://m.facebook.com/สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง-อำเภอนาบอน-474248489295838> (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559).
- สำนักงานควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร. (2549). *คู่มือประชาชน การขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542*. <http://agebook.lib.ku.ac.th/ebooks/2011/2011-004-0017/index.html#/1/> (สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2557).
- สำนักงานจังหวัดสงขลา. 2555. *สรุปปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ 16 อำเภอ*. http://www.songkhla.go.th/develop_plan (สืบค้นเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2557).

- สำนักงานจังหวัดสงขลา. 2555. *แผนที่จังหวัดสงขลา พื้นที่ 16 อำเภอ*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.songkhla.go.th/map_songkhla (สืบค้นเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2557).
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2550. *การประเมินผลโครงการปลูกยางพารา เพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2547-2549)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.
- สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร. 2558. *สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี 2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.
- อรรถสิทธิ์ เครือทอง . 2543. *ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่สรรพากร กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. ภาคนิพนธ์ บธ.ม. สงขลา :มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัญญาณี จันทร์ภักดี, อธิวิทย์ แดงกนิษฐ์, ศยามล แก้วบรรจง, รณชัย ดาวดวง, เพทาย กาญจนเกษร, นฤมล บุญกาญจนา, รัตน์ติยา สืบสายบุญส่ง และอนุสรณ์ แรมลี. 2553. *ความพึงพอใจของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการค้ายางที่มีต่อการให้บริการตลาดกลางยางพารา*. คลังผลงานวิจัยและเอกสารเผยแพร่ กรมวิชาการเกษตร. <http://www.doa.go.th/research/showthread.php?tid=901&pid=903> (สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2559).
- อิษฎ์ อินทรภูมิ และนิวัฒน์ มาศวรรณา. 2553. *ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการดำเนินงานและบริการของสมาคมชาวไร่อ้อยอีสานกลาง*. วารสารวิจัย มข. (บศ.) 10 (1): ม.ค. – มี.ค. 2553. <http://www.tcithaijo.org/index.php/gskku/article/view/22562/19306> (สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2559).
- เอกวิทย์ ศรีรัมย์. 2553. *ความต้องการการส่งเสริมของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- Philip Kotler and Armstrong อ้างจาก ธนวรรณ แสงสุวรรณ และคณะ. 2547. *การบริหารการตลาด*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ซีเอ็ดบุ๊คพลัสลิซซิ่ง.
- Maslow, Abraham H. 1970. *Motivation and Personality*. 2nd. NewYork: Harper and Row Publishers.
- Millet, J. D. 1954. *Management in the Public Service*. New York: Mc Graw-Hill Book.
- Morse, Nancy C. 1955. *Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Shelly A. Peterson. อ้างจาก ประกายดาว อนุพงศ์สมิธกร. 2536. *ความพึงพอใจที่มีผลต่อปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิต*. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ASTV ผู้จัดการสุดสัปดาห์. 2557. *พ.ร.บ.บางฯ ฉลุยวาระแรก รวม 3 องค์กรตั้ง กยท. สนช. จีร็อบคอบรว่ม กม.8 ฉบับ*. <http://www.manager.co.th/Politics/ViewNews.aspx?NewsID=9570000142438> (สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2558).

- Suchitra, P. 1986. *Delivery of Public Service in Asian Countries: Cases in Development Administration*. Bangkok: Thammasart University Press.
- Victoria Ada Okwoche and Benjamin Chijioke Asogwa. 2012. *Analysis of Determinants of Job Performance of Agricultural Extension Worker as a Leader to Farmers in Nigeria*. Department of Agricultural Economics, University of Agriculture, P.M.B. 2373, Makurdi, Benue State, Nigeria.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา

โดยมีลินภัทท์ บุญคงมา

หมายเลขแบบสัมภาษณ์.....

วันที่สัมภาษณ์.....

ที่อยู่ที่ตั้งสวน.....

ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์.....

วันที่สัมภาษณ์..... ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา โดยข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เท่านั้น
2. ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มากที่สุด

แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคมของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับเสนอแนะการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคมของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ลักษณะพื้นฐานทางสังคม

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ชาย หญิง
3. ระดับการศึกษา
 - ประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมต้น มัธยมปลาย
 - ปวช./ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
 - อื่นๆ (ระบุ).....
4. นับถือศาสนา พุทธ อิสลาม คริสต์ อื่นๆ.....
5. สถานภาพ โสด สมรส หย่า หม้าย
6. อาชีพหลัก
 - ทำสวนยางพารา ทำสวน (ระบุ).....
 - ทำนา ทำไร่ (ระบุ).....
 - ค้าขาย รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 - อื่นๆ (ระบุ).....
7. อาชีพรอง
 - ทำสวนยางพารา ทำสวน (ระบุ).....
 - ทำนา ทำไร่ (ระบุ).....
 - ค้าขาย รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 - อื่นๆ (ระบุ).....
8. ประสบการณ์การทำเกษตร.....ปี
9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน
 - ชาย.....คน อายุ.....ปี
 - หญิง.....คน อายุ.....ปี
10. การเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยาง สกย.
 - กลุ่มชาวสวนยางสกย.
 - กลุ่มที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
 - กลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
 - กลุ่มอื่นๆ (ระบุ).....

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

11. ลักษณะการถือครองที่ดิน

- 11.1 จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร.....ไร่
 - สวนยางพารา.....ไร่ นา.....ไร่ สวนผลไม้ (ระบุ).....ไร่
 - สวนปาล์มน้ำมัน.....ไร่ เลี้ยงสัตว์ (ระบุ).....ไร่
 - อื่นๆ (ระบุ).....
- 11.2 พื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของ.....ไร่ เอกสารสิทธิ์.....โฉนด.....
- 11.3 พื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า.....ไร่ อัตราค่าเช่า.....บาท

- 11.4 จำนวนพื้นที่ทั้งหมด.....ไร่
- 11.5 ท่านคิดว่าพื้นที่ในการเลี้ยงชีพ การทำสวนยางพาราที่ถือครองอยู่ เพียงพอหรือไม่
 เพียงพอ ไม่เพียงพอ

12. รายได้ของครัวเรือน.....บาท/ปี

12.1 รายได้จากการเกษตรทั้งหมด.....บาท/ปี รายได้จากสวนยางพารา
บาท/ปี

12.2 รายได้นอกการเกษตร.....บาท/ปี

12.3 รายได้อื่นๆ.....บาท/ปี

13. รายจ่ายของครัวเรือน.....บาท/ปี

12.1 รายจ่ายจากการเกษตรทั้งหมด.....บาท/ปี รายจ่ายในสวนยางพารา
บาท/ปี

12.2 รายจ่ายนอการเกษตร.....บาท/ปี

12.3 รายจ่ายอื่นๆ.....บาท/ปี

14. ท่านใช้เงินลงทุนในการทำสวนยางพารามาจากแหล่งใด

เงินสงเคราะห์ สกย.	สัดส่วนเงินลงทุน		กรณีกู้ยืม	
	ของตนเอง (%)	กู้ยืม (%)	แหล่งเงินทุน	อัตราดอกเบี้ย (%)

15. เงินออมของครัวเรือน.....บาท/ปี

16. ท่านมีการกู้เงินหรือไม่ ไม่กู้ กู้ จาก.....จำนวน.....บาท ดอกเบี้ย.....

17. ท่านติดต่อกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางด้านใดมากที่สุด (เรียงลำดับ 1-3 โดยใส่
หมายเลข 1 หมายถึงติดต่อกันมากที่สุด)

☐ ด้านยุทธศาสตร์และมาตรการ	☐ ด้านข้อมูลและสารสนเทศการเกษตร
☐ ด้านติดตามและประเมินผล	☐ ด้านการสัมมนาและฝึกอบรม
☐ ด้านบริการการตลาดยาง	☐ ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี
☐ ด้านบริการการสงเคราะห์สวนยาง	☐ ด้านอื่นๆ.....

18. ความถี่ในการติดต่อประสานงาน/ปี

- น้อยกว่า 5 ครั้ง 5-10 ครั้ง มากกว่า 10 ครั้ง

19. ส่วนใหญ่ท่านติดต่อประสานงาน ผ่านช่องทางใดมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยเรียงลำดับ
1-3 และให้ 1 หมายถึงมากที่สุด)

☐ โทรศัพท์	☐ หนังสือราชการ	☐ ติดต่อที่หน่วยงาน	☐ โทรสาร
☐ กระดานข่าว	☐ E-Mail	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและ
การบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่พึงพอใจเลย
ด้านคุณลักษณะของพนักงาน					
1. พนักงานบริการด้วยความสุภาพ					
2. พนักงานบริการด้วยความสะอาด รวดเร็ว					
3. พนักงานดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ					
4. พนักงานให้คำแนะนำ หรือตอบคำ ชักถามเป็นอย่างดี					
5. พนักงานมีความตรงต่อเวลานัดหมาย					
6. พนักงานสามารถแก้ไขปัญหาให้กับ เกษตรกรได้					
7. พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี และชอบ งานที่ให้บริการแก่ประชาชน					
8. พนักงานถ่ายทอดความรู้ คือการ ฝึกอบรม การเรียน การสอน และการ แนะนำต่างๆได้ดี					
9. พนักงานมีความความสุจริตใจ อดทน และหนักแน่น					
10. พนักงานมีความรู้จริง ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ					
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ					
11. การให้บริการเป็นระบบและมีขั้นตอน ที่เหมาะสม					
12. การให้ข้อมูล/ รายละเอียดชัดเจนและ เข้าใจง่าย					
13. มีการให้บริการเป็นไปตามลำดับก่อน- หลัง อย่างยุติธรรม					
14. ช่องทางในการให้บริการสามารถ ติดต่อได้ง่าย					
15. ได้รับการบริการที่ตรงต่อความ ต้องการ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงาน
สงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงาน
สงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่พึงพอใจเลย
บทบาทด้านการจัดการสวน					
1. การรับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ/ รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ					
2. รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาให้การสงเคราะห์					
3. ดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสวนสงเคราะห์					
4. พนักงานได้แนะนำเรื่องการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม					
5. การให้คำแนะนำในวิธีการปลูก					
6. การให้คำแนะนำในการจัดการสวน เช่น - การใส่ปุ๋ย - การปราบวัชพืช - การตัดแต่งกิ่ง - การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช					
7. การให้คำแนะนำเรื่องการจัดการผลผลิต (เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ)					
8. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโค่นและการปลูกแทนใหม่					
9. การให้คำแนะนำในการโค่น					
10. การให้คำแนะนำในการใส่ปุ๋ย					
บทบาทด้านการตลาด					
11. ราคาที่เหมาะสมต่อผลผลิต					
12. วิธีและการดำเนินการในการขายผลผลิต					
13. ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น					
14. การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น					
15. ได้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกรในการติดต่อประสานงานระหว่างพ่อค้าและเกษตรกร					

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่พึงพอใจเลย
บทบาทด้านกลุ่มและองค์กร					
16. การจัดการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร					
17. การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม					
18. การดำเนินงานกลุ่ม					
19. แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม					
20. สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร					
21. รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์					
22. ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด้านส่งยางออก)					
23. ควบคุมและจัดการระบบข้อมูลภายในกลุ่ม					
บทบาทด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี					
24. ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหารือเป็นแหล่งวิชาการ เกษตร เทคโนโลยีการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ					
25. ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์					
26. ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการของสำนักงาน					
27. ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง					
28. เรื่องที่ถ่ายทอดเหมาะสม เรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย					
29. ช่วงเวลาในการจัดอบรมเหมาะสม					
30. การทำสื่อที่น่าสนใจ และเข้าใจง่าย					
31. ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
32. การติดตาม และประเมินผลหลังจากมีการถ่ายทอด					
33. การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา เช่น - การจัดการสวนยางพารา - การตลาด การขายผลผลิต - การแก้ปัญหาในด้านผลผลิตต่ำ					

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่พึงพอใจเลย
บทบาทด้านธุรกิจและการลงทุน					
34. จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนา เจ้าของสวนสงเคราะห์ที่สามารถพัฒนา ช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง					
35. การช่วยเหลือ และแนะนำในการ ลงทุน					
36. ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม					

ส่วนที่ 4 เสนอแนะการเพิ่มศักยภาพตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยางใน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

1. ด้านบริการการตลาดยาง

.....

2. ด้านบริการการถ่ายทอดเทคโนโลยี

.....

3. ด้านบริการการสงเคราะห์สวนยาง

.....

4. ท่านทราบหรือไม่เกี่ยวกับ การยางแห่งประเทศไทย

.....

*****ขอบคุณเกษตรกรชาวสวนยางทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ*****

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสัมภาษณ์

1. การแสดงผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบ Cronbach's Alpha Coefficient

ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.972

Reliability Statistics		
	Cronbach's Alpha	N of Items
1. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	.934	15
2. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)	.969	36
ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	.972	51

โดยสามารถแยกการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้เป็น 2 ตอน คือ

- 1) ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- 2) ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)

2. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ เท่ากับ 0.934

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.934	15

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. พนักงานบริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร	52.1026	62.621	.463	.935
2. พนักงานบริการด้วยความสะอาด รวดเร็ว	52.2051	61.746	.566	.933
3. พนักงานดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ	52.2051	60.483	.550	.933
4. พนักงานให้คำแนะนำ หรือตอบคำถามเป็นอย่างดี	52.0000	59.421	.706	.929
5. พนักงานมีความตรงต่อเวลานัดหมาย	52.0256	58.447	.679	.930
6. พนักงานสามารถแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้	52.2308	57.814	.716	.929
7. พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี และชอบงานที่ให้บริการแก่ประชาชน	52.0769	59.073	.746	.928
8. พนักงานถ่ายทอดความรู้ คือการฝึกอบรม การเรียน การสอน และการแนะนำต่างๆ ได้ดี	52.2051	59.009	.648	.931
9. พนักงานมีความความสุจริตใจ อดทน และหนักแน่น	52.1026	57.516	.734	.928
10. พนักงานมีความรู้จริง ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	52.0513	60.260	.733	.929
11. การให้บริการเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม	52.1282	59.852	.694	.929

2. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานคุณลักษณะและการบริการของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ต่อ)

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
12. การให้ข้อมูล/ รายละเอียดชัดเจน และเข้าใจง่าย	52.0256	58.394	.751	.928
13. มีการให้บริการเป็นไปตามลำดับ ก่อน-หลัง อย่างยุติธรรม	52.0000	59.737	.693	.931
14. ช่องทางในการให้บริการสามารถติดต่อได้ง่าย	52.0000	57.947	.765	.927
15. ได้รับการบริการที่ตรงต่อความต้องการ	52.1282	57.536	.726	.928

3. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย)

ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ เท่ากับ 0.969

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.969	36

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การรับคำขอการให้การสงเคราะห์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ/รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ	116.8378	345.473	.427	.969
2. รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการให้การสงเคราะห์	117.0270	346.416	.337	.970
3. ดำเนินการจัดกลุ่มตรวจสอบและตรวจสอบสวนสงเคราะห์	117.0541	340.553	.630	.969

3. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) (ต่อ)

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
4. เจ้าหน้าที่ได้แนะนำเรื่องการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม	116.8649	340.398	.655	.969
5. การให้คำแนะนำในวิธีการปลูก	117.0270	338.416	.637	.969
6. การให้คำแนะนำในการจัดการสวน เช่น - การใส่ปุ๋ย - การปราบวัชพืช - การตัดแต่งกิ่ง - การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	116.8108	339.213	.598	.969
7. การให้คำแนะนำเรื่องการจัดการผลผลิต (เช่น น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบ)	117.0270	338.138	.578	.969
8. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโค่นและการปลูกแทนใหม่	116.7838	342.508	.554	.969
9. การให้คำแนะนำในการโค่น	116.8180	343.491	.539	.969
10. การให้คำแนะนำในการใส่ปุ๋ย	116.8649	342.009	.534	.969
11. ราคาที่เหมาะสมต่อผลผลิต	117.9730	332.138	.634	.969
12. วิธีและการดำเนินการในการขายผลผลิต	117.6489	335.956	.583	.969
13. ดำเนินการเกี่ยวกับตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น	117.7838	336.452	.541	.969
14. การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น	117.4865	332.090	.726	.968
15. ได้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกรในการติดต่อประสานงานระหว่างพ่อค้าและเกษตรกร	117.7027	333.215	.705	.968
14. การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น	117.4865	332.090	.726	.968

3. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) (ต่อ)

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
15. ได้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบตลาดที่เหมาะสมกับเกษตรกรในการติดต่อประสานงานระหว่างพ่อค้าและเกษตรกร	117.7027	333.215	.705	.968
16. การจัดการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร	117.3243	340.003	.584	.969
17. การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม	117.3784	336.242	.673	.968
18. การดำเนินงานกลุ่ม	117.4324	337.919	.627	.969
19. แนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม	117.4324	339.752	.633	.969
20. สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านสถาบันเกษตรกร	117.3514	335.456	.660	.968
21. รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุและวัสดุที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์	117.4595	334.089	.711	.986
22. ดำเนินการเก็บเงินสงเคราะห์ของศูนย์ปฏิบัติการฯ จังหวัด (กรณีมีด่านส่งยางออก)	117.4054	332.359	.753	.968
23. ควบคุมและจัดการระบบข้อมูลภายในกลุ่ม	117.4324	334.641	.715	.968
24. ให้คำแนะนำทางวิชาการ เป็นวิทยากร ให้คำปรึกษาหรือเป็นแหล่งวิชาการเกษตร เทคนิคการดำเนินการเกษตร เผยแพร่ความรู้ โฆษณาประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ	117.2432	332.134	.759	.968
25. ผลิตเอกสารเพื่อการสอน งานเผยแพร่ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์	117.2703	329.536	.756	.968

3. ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานสงเคราะห์สวนยางในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (บทบาทหน้าที่ของพนักงานสงเคราะห์สวนยาง ในการยางแห่งประเทศไทย) (ต่อ)

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
26. ดำเนินการโฆษณาและประชาสัมพันธ์กิจการของสำนักงาน	117.3514	326.901	.825	.968
27. ความรู้และวิธีการถ่ายทอดการจัดการสวนยาง	117.2162	329.452	.852	.967
28. เรื่องที่ถ่ายทอดเหมาะสม เรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย	117.2973	330.215	.800	.968
29. ช่วงเวลาในการจัดอบรมเหมาะสม	117.3243	330.559	.873	.967
30. การทำสื่อที่น่าสนใจ และเข้าใจง่าย	117.2432	329.856	.840	.968
31. ความเป็นโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	117.2703	334.314	.720	.968
32. การติดตาม และประเมินผลหลังจากมีการถ่ายทอด	117.4595	335.477	.735	.968
33. การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา เช่น - การจัดการสวนยางพารา - การตลาด การขายผลผลิต - การแก้ปัญหาในด้านผลผลิตต่ำ	117.4324	335.808	.710	.968
34. จัดตั้งฟื้นฟูและดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองเป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่ระบบสหกรณ์ กองทุนฯ สวนยาง	117.5405	333.200	.745	.968
35. การช่วยเหลือ และแนะนำในการลงทุน	117.5676	333.308	.720	.968
36. ดำเนินการส่งเสริมการมีรายได้เสริม	117.5676	327.530	.791	.968

ภาคผนวก ค

พระราชบัญญัติ การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132 ตอนที่ 63 ก. 2558)

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503
- (2) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505
- (3) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518
- (4) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530
- (5) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. 2504
- (6) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508
- (7) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 114 ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2515
- (8) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea Brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครพหรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุดิบสำเร็จรูปจากยาง

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง หรือไม้ยางท่อนจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไรมีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า เจ้าของ ผู้เช่าหรือผู้ทำสวนยางและคนกรีดยางซึ่งมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางนั้น และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับการยางแห่งประเทศไทย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า สมาคม สหกรณ์ หรือกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย แต่ไม่รวมถึงบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีเกษตรกรชาวสวนยางเป็นผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับการยางแห่งประเทศไทย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ผู้ประกอบการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าราชการ” หมายความว่า ผู้ว่าราชการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

มาตรา 6 ให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.” รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา 8 ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(2) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(3) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้ และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(4) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(5) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

มาตรา 9 ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตาม มาตรา 8 ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(2) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็น สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพาราตามที่ คณะกรรมการกำหนด

(4) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพาราและ องค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(5) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับ ยางพารา

(6) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 10 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการกิจการตาม มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการกิจการดังต่อไปนี้ด้วย

(1) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ

(2) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใดๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(3) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(4) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ของ กยท.

(5) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ของ กยท.

(6) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ ยางพารา

(7) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการ ดำเนินการ

(8) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (4) และการกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงินตาม (5) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 11 ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

(1) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนเพิ่มเติมตามมาตรา 67 มาตรา 68 และมาตรา 70 เฉพาะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา 44

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

มาตรา 12 กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) ทุนตามมาตรา 11

(2) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจการตามความเหมาะสม

(3) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(4) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(5) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

มาตรา 13 รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา 14 โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา 34 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จหรือกองทุนสงเคราะห์ และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา 54 และเงินลงทุน ตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา 55 ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใด ให้ กยท. นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งนอกจาก เงินสำรองตามมาตรา 14 และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา 34 และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา 14 เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาที่ตั้งไว้เพื่อขาดเงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรเงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา 15 ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา 16 ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท. ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

หมวด 2 คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา 17 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนสามคน ผู้แทนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนสองคน ผู้แทนผู้ประกอบการยางซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการค้าจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนผู้ประกอบการยางซึ่งมีความเชี่ยวชาญ ด้านการผลิตอุตสาหกรรมยางจำนวนหนึ่งคน ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา 18 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติ และไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(2) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(3) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการ กิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

มาตรา 19 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการสรรหาหรือแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการ หากครบกำหนดตามวาระในวาระใดหนึ่ง แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ประธานกรรมการหรือ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 20 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 18

มาตรา 21 ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับ วาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา 22 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายยารักษา

(2) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

(3) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์

(4) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน

(5) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(6) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(7) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอนวินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(8) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(9) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(10) ออกระเบียบว่าด้วยระเบียบแบบผู้ว่าการและพนักงาน

มาตรา 23 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 24 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของการยางแห่งประเทศไทยให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา 25 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 26 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 27 ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18 (3)

มาตรา 28 ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 29 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 28 ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง
- (4) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง
- (5) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้างสิ้นสุด
- (6) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 27 มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (4) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

มาตรา 30 ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

มาตรา 31 ผู้ว่าการมีอำนาจ

- (1) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง ตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(2) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 32 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา 7 หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดนิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งหรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมีได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา 34 ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 35 ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

หมวด 3 การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา 36 เกษตรกรชาวสวนยางผู้ใดมีสวนยางตั้งอยู่บนที่ดินที่ตนเองมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หากประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่า หรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ดินขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 37 ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนดการปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม่ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา 38 เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา 49 (2) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทน ตามจำนวนดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนไม่เกินร้อยละแปดสิบสำหรับสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินสามสิบไร่
- (2) จำนวนนอกจาก (1) สำหรับสวนยางที่มีเนื้อที่เกินกว่าสามสิบไร่ขึ้นไป

มาตรา 39 ผู้ใดไม่มีสวนยางมาก่อนแต่มีที่ดินที่ตนเองมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายไม่น้อยกว่าสองไร่ และตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปลูกใหม่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หากประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง จะใช้เงินจากกองทุนมิได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง

ได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อๆ ไป

มาตรา 40 เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใดๆ

มาตรา 41 เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุนและความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยางต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

มาตรา 42 บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 4 กองทุนพัฒนายางพารา

มาตรา 43 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพาราการใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

มาตรา 44 กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาตามมาตรา 67
- (2) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา 47 และมาตรา 48
- (3) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน
- (4) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนเงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 45 การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 46 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา 47 บุคคลใดส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. ตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า ในกรณีที่มีความจำเป็น รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งก็ได้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามวรรคสองจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 48 ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายใดไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา 47 ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา 47 ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งหรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา 47 และให้นำส่งกองทุน

มาตรา 49 ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณ ดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(2) จำนวนไม่เกินร้อยละสี่สิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อการปลูกแทน

(3) จำนวนไม่เกินร้อยละสามสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ในด้านการปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมไม้ยาง การพัฒนายางพาราทั้งระบบ และการรักษาเสถียรภาพราคายาง

(4) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงิน วิชาการ การศึกษาวิจัย และการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับยางพาราในอันที่จะเกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการยางพาราอย่างครบวงจร

(5) จำนวนไม่เกินร้อยละเจ็ด เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง

(6) จำนวนไม่เกินร้อยละสาม เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางการบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา 47 ในกรณีที่ปีงบประมาณใดมิได้จัดสรรเงินเต็มตามจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินในส่วนที่เหลือไปเป็นค่าใช้จ่ายในประเภทอื่นซึ่งมีค่าใช้จ่ายตาม (1) ได้ตามความเหมาะสมและจำเป็นในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (2) (3) (4) (5) และ (6) ให้คณะกรรมการนำรายได้ตามมาตรา 12 มาจัดสรรเพิ่มเติมได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบของเงินรายได้ตามมาตรา 12 ในกรณีที่เงินกองทุนจัดสรรตาม (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) ยังไม่เพียงพอ ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็นในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

มาตรา 50 ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

หมวด 5 การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

มาตรา 51 เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง หรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

มาตรา 52 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการพนักงานและบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสวนยางของเกษตรกรชาวสวนยางและที่ดินต่อเนื่องกับสวนยาง ที่ทำการของสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง หรือสถานประกอบการของผู้ประกอบกิจการยาง ซึ่งขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ หรือรังวัด

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่า อาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 6 การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา 53 พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 54 ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จหรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดการจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนดหลักเกณฑ์ การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ และหลักเกณฑ์ การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 7 การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา 55 ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่งๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการสำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา 56 ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 57 ให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา 58 ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา 59 ทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

มาตรา 60 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่ากร พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

มาตรา 61 ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ คณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กยท. โฆษณารายงานประจำปีที่ผ่านมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบ บัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

หมวด 8 การกำกับและควบคุม

มาตรา 62 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และเพื่อ การนี้จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ การดำเนินกิจการของ กยท. ได้

มาตรา 63 ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงาน ของ กยท. ในปีที่ผ่านมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและ แผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา 64 ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กยท. นำ เรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อ ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้

มาตรา 65 กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้ได้

- (1) เพิ่มหรือลดทุน
- (2) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดย ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง
- (3) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดย ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง
- (4) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (5) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- (6) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด
- (7) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

มาตรา 66 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา 52 (1) หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถาม หรือหนังสือเรียกตามมาตรา 52 (2) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา 67 ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ไปเป็นของ กยท. หรือกองทุน ตามมาตรา 11 หรือมาตรา 44 แล้วแต่กรณี และให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา 11

มาตรา 68 ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. 2504 ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 69 ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. 2504 เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าราชการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับการเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่ กยท.

มาตรา 70 ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการอย่างอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่บรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมยาง และเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

มาตรา 71 ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา 70 ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง

ของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าวให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าผู้ว่าการ จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนหรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้น กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 72 การโอนข้าราชการตามมาตรา 71 ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา 71 ให้ถือว่าเป็น การออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย บำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา 73 บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ที่ออก ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 หรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การสวนยาง พ.ศ. 2504 ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์หรืออำนาจ หน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 74 ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการเป็นการ ชั่วคราวจนกว่า จะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 75 ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา 17 (2) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาง ก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 17 (1) และ (3) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 76 ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิก กองทุนบำเหน็จ

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ยางพาราและ ผลิตผลจากยางพารา มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การ ปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคา ยางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้

ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัวและใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

